

Déliháb

30
FILLER

E HETI AJÁNDÉK JÁVOR PÁL GYÉLLAIT
EZÜST CIGARETTATÁRCAJA

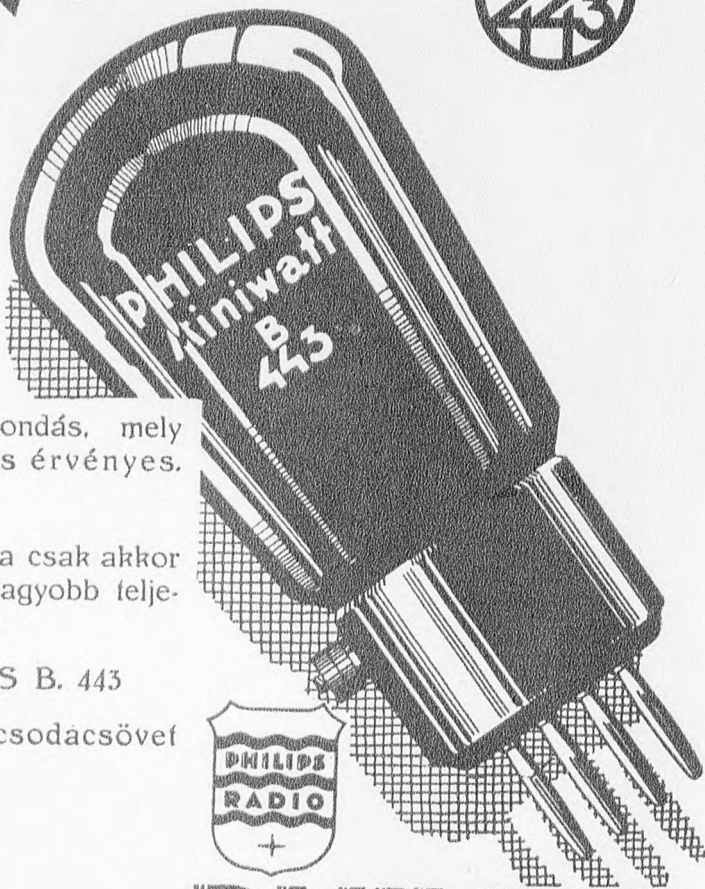
Megjelenik
minden
szombaton

Lábass Juc

Halmi t

IV. ÉVFOLYAM 13 SZ.
BUDAPEST, 1930. MÁRCIUS

Minden jó
ha vége jó

régi közmondás, mely
még ma is érvényes.

Hangszórója csak akkor
adja a legnagyobb telje-
sítményt ha

PHILIPS B. 443

végerősítő csodacsövet
használ.

PHILIPS

B 443 CSODACSO

IV. évfolyam

Budapesti, 1930 március 29

13. szám

Délibáb

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 3 P 50 fill., félére 7.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 30 fillér. Ausztriában 60 Groschen, Csehszlovákiában 3.— korona. Jugoszláviában 6 dinár, Romániában 20 lei. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Dohány ucca 12. Telefon: J. 423—39, J. 423—50.

Március 23-án leplezték le a Kerepesi temetőben Csorba Géza szobrászművész Ady-siremlékét.

Galli-Curci bevallotta Wunderlichnének, hogy nem tud énekelni

Sashalmon minden út egy pirostetejű kis házhoz vezet, ahhoz, amelyben az egyidőben olyan sokat szerepelt Wunderlichné, a delejes asszony lakik. Autón, szekéren, gyalog, a betegeknek valóságos népvándorlása folyik ehhez a házhoz, amelynek a verandáján ülve csakhamar megláthatjuk őt, a „delejező fenomént”. Körülötte a mankók valóságos arzenálja áll. Mindegyiken egy-egy kis kartonlap, a meggyógyult beteg nevével, címével és néhány halálkodó szóval.

Amikor leülünk Wunderlichné mellé, büszkén és meglepődötten mutat ezekre az emlékekre. Nem is állja meg, hogy meg ne jegyezze:

— Többet ér számomra ez a csomó mankó minden bankónál — majd így folytatja: — A hitetlenkedőkön azért még sem csodálkozom, hiszen néhány évvel ezelőtt még én is kételkedtem magamban. A sógoróm volt egyszer nálunk látogatóba, aki már régebbi idő óta vesebántalomban szenvedett. Alig hogy leültünk vele ebédelni, hirtelen rájöttek a göresök és összeesett. Hogy valamilyen módon enyhítem a fájdalmait, a derekát kezdtem simogatni, mire pár perc múlva szünni kezdtek a göresök és mind a mai napig nem is jelentkeztek újból. A sógoróm rögtön azt állította, hogy ezt az én masszázsnak köszönheti. Én azonban kételkedtem ebben és pusztán csak a véletlen

Wunderlich Péterné a verandáján
(Fotó Szontágh, Sashalom)

összjátékának tartottam. Egyik rokonom azonban másképpen vélekedett és megkért, hogy hasonlóképpen masszírozzam meg csúztól összezsugorodott lábát. Megtettem és ez is sikerrel járt. Csak ekkor kezdtem hinni magam is a kezem delejességében. Mingyárt meg is mutatom önöknek azt a sok köszönőlevelet, amit a meggyógyultaktól eddig kaptam.

— Őszintén szólva — vetettük most közbe — minket az állítólag meggyógyult betegek köszönősorai nem érdekelnek, csak az a levél, amelyet e héten kapott Párizsból.

— A Galli-Curcitól?

— Igen-igen.

— Hát valóban kaptam tőle egy levelet, amelyben arra kér, hogy gyógyítsam meg hangszálait. Ime itt is van nálam.

Kezünkbe vesszük a Pesten olyan csúfosan megbukott énekesnő levelét, amelyen multheti párizsi keltezés van. A németnyelvű levél fordítása így hangzik:

„Igen tisztelt Asszonyom!

Bámulatos dolgokat hallottam Önről és gyógy-módjáról, amelyek nagyon lekötötték a figyelmet. Miután Ön is ismeri az én esetelemet, arra kérem, legyen szíves velem közölni, hogy van-e remény indiszpozíciómnak delejvel való kigyógyítására? Nagyon érdekel, hogy érez-e Ön magában ehhez elegendő erőt? Ha igen, vállalkozna-e kezelésemre. Szeretném, ha igenlő volna a válasza, hogy ez a kezelés minél előbb Párizsban történne meg. Nem szeretnék ugyanis innen elutazni és talán Önnek is kellemesebb lesz, ha itt találkozunk. Én ugyan most hazautazom Amerikába, de ha hajlandó a kezelésre, úgy párizsi találkozásunk időpontját levélben fogjuk megállapítani. Honoráriumán kívül természetesen utazási költségei is engem terhelnek. Kérem szíveskedjék mielőbb válaszolni párizsi ügyvédem címére, aki válaszát majd továbbítja nekem.

Szeretettel üdvözi

Galli-Curci.”

Ezt a levelet írta Galli-Curci a delejes asszonynak éppen abba az országba, ahol életének legnagyobb sikertelensége érte és amelyről azt állította, hogy ott nem tudják értékelni művészetét. Ez az írásbeli vallomás alaposan rácajolt Bécsben adott nyilatkozataira.

— Na és most mi lesz, — faggatjuk a delejes asszonyt.

— Megírtam, hogy egyelőre nem tudok elszabadulni Pestről. Egy páciens miatt nem fogok uthagyni annyi beteget. Ha majd pedig megyek, akkor nincs szükségem Galli-Curci pénzére, hanem kiutazom a saját költségemen. Ez valószínűen még a nyár folyamán lesz, miután néhány párizsi ideggyógyász már régebben meghívott a franciák fővárosába. Galli-Curci nem az egyetlen színész-nő páciensem. Nagyon sok pesti színésznőt gyógyítottam én már ki. Sz. Ó.

odd

k,

azon-
hogy
süztől
ez is
i ma-
gyárt
zónó-
eddig

közbe
tegek
az a
l.

evelet,
meg

csúfo-
elyen
yelvű

nyógy-
igyet-
lemet,
hogy
való
érez-e
igen,
igenlő
előbb
nyanis
nesebb
haza-
keze-
ontját
umán
ngem
vála-
laszát

urci.“

elejes
, ahol
rte és
udják
lomás
lkoza-

a dele-

tudok
t nem
jd pe-
Galli-
költ-
folya-
gorvos
fővá-
inész-
sznőt
Sz. Ó.

Dora Duby newyorki revütáncosnő (Fotó D'Orá-Benda)

Festők a színpadon

A színpad a fantázia, a szárnyaló elképzelés, a költői gondolat otthona. A kulisszák világa színek és hangulatok születéséből és megalkotásából áll. Színről és hangulatról a *festőművészek* a leghivatottabbak beszélni. A színek mesterei, akik kongeniális elképzeléssel tudják megoldani és életre hozni a költő mondanivalóit, most ellátogattak a *Délibáb* munkatársával a budapesti színházak színpadaira, hogy lerögzítsék néhány vonással azokat az impressziókat, amiket a színpadon láttak legintenzívebben felkeltettek bennük és hogy elmondják mi az, ami őket a színpadon legjobban érdekli:

Glatz Oszkár,

a *Vígyszínház* előadása után a következőket mondotta:

— Könnyebb fajsúlyú darabokra kevésbé vonatkozhat az, amit most leszögezni kívánok. Régi, németországi impresszióim jutnak eszembe, amikor kijelentem, hogy engem a színpadon

a tehetség abszolút „kijátszása” — a kortól nélküli egyéniség érdekel. A modern rendezés nem engedi kifejlődni az egyéniséget. *Szinte gyilkos módszernek nevezhetem ezeket az el-fajulásokat.* Éppen így vagyok a színpadi dekorációk helytelenül túlhajtott naturalizmusával is. Legutóbb a „Parasztbeesület” egyik előadását láttam,

Glatz Oszkár rajza *Tilkos Honáról* és *Rajnai Gáborról* a *Grand Hotel* első felvonásából

ahol a háttér olyan édeskés volt, mint egy anzikszkártya. Szerettem, ha egy erős egyéniség dominál a színpadon. Zavar, ha a többi szereplő rossz és ezzel megnehezíti a jó szereplő helyzetét. Mint mondtam, a nem teljes beállítású naturalista képeket éppen mint naturalista festő ítélem el leginkább. Akkor már sokkal szimpatikusabb nekem egy redukált háttér, inkább fogadom el a stilizált színpadot, mint ezeket a rosszul felfogott gicces alkotásokat.

Szüle Péter

Így mondja el véleményét:

— Minden érdekel engem a színpadon, ami szerves összefüggésben van egymással. Ami jó darab, annak jó enterjörnek is kell lenni. Nagy súlyt helyezek az enterjörök *stílusosságára*. Talán ez is érdekel a legjobban. A díszletben benne kell lenni a darab egész lényegének. A „Légy jó mindhalálig” képei csupa pikturális élmény. Tökéletesen fedik a darab tartalmát. Nagyon jól esett szememnek legutóbb egyik expresszionista irányú színdarab díszletezése, ami felfogásom szerint tökéletesen fedte a darab követelményeit. Modern darabhoz feltétlenül modern díszlet kell.

Ahogy Márk Lajos látja Bajor Gizit az „Ara” első felvonásában

Feiks Jenő

a következőképpen nyilatkozott:

— Ami engem színpadon a legjobban érdekel: az *egyéniség*. Nekem fontosabb minden dekorációnál, színél, kompozíciónál. Egy nagy egyéniség sokkal erősebben dominál a legraffináltabb ensemblénél is. Hasonlítsuk össze *Saljapint* a leggazdagabb *Ziegfeld*-revüvel. Azért említtem *Saljapint*, mert talán ő tette rám a legnagyobb benyomást minden művész között (holott *Carusót*, *Duset*, *Coqueline-t* és még sok más nagy egyénisé-

Így rajzolta meg Szüle Péter a „Légy jó mindhalálig” egyik jelenetét

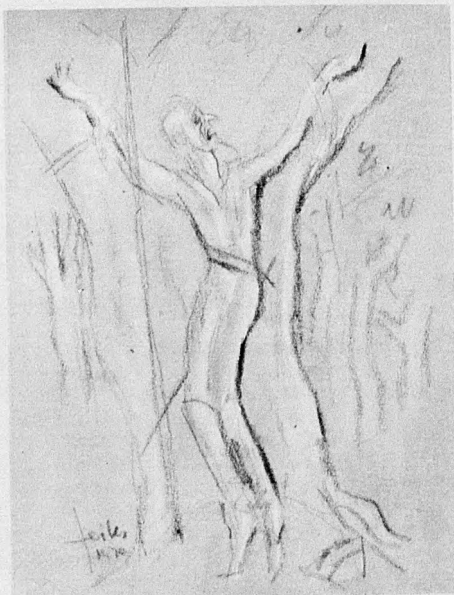
get is láttam). Don Quihote haldoklási jelenetében Saljapin Rembrandt Krisztusát jutatta eszembe.

A ruhalárban az emberek csalódottan konstataáltak, hogy egy Saljapintól többet vártak.

Iványi-Grünwald Béla

ezeket mondotta :

— Legtöbbször a házi főpróbákon nézem meg a darabokat. Nagyon érdekel egy színdarab kialakulása, kiforrása. Ilyenkor vázlatokat készítek és ehhez jegyzeteket fűzök. A színpadi képek beállítása érdekel engem a legjobban. Különös festői és emberi élményekben volt részem az „Azra” házi főpróbáján. Azt a lelkes és művészi munkát, a darab követelményeinek ilyen tökéletes átérzését még sosem tapasztaltam. Annyira megkapott az a kép, amikor Hevesi Sándor igazgató és Szép Ernő, a szerző, instrukciókkal látták el Bajor Gizit, a darab főszeplőjét és ezeket Bajor Gizi valami esodálatos átérzéssel azonnal megértette — hogy papírt, ceruzát ragad-

Feiks Jenő rajza Saljapinról a Don Quihote haldoklási jelenetében

Iványi-Grünwald Béla rajza az „Azra” házi főpróbájáról

tam a kezembe és néhány vonással megörökítettem ezt a jelenetet.

Márk Lajos

így mondja el impresszióit :

— Hiába bántják a primadonnákat, egy szép és kiemelkedő nő beragyogja és uralja a színpadot. Így voltam Bajor Gizivel, akit soha máshol nem láttam, mint az „Azra”-ban a színpadon. Olyan hatással volt rám, hogy azonnal megszületett az a rajz, aminek az ő átható egyénisége adta meg az impulzusát.

B. Z.

A „Karnagyok Karnagya” * * JUBILÁL

Nagy ünnepe volt az elmúlt héten a magyar dalosoknak. Szeghő Sándornak, a Dalosszövetség országos karnagjának hármás jubileumát ünnepelték. *Harminc éve*, hogy Szeghő Sándor először állt a karnagyi emelvényre, *huszonöt éve* katonai karnagy és *tíz éve* karigazgatója a Budai Dalárdának.

A virágoskertté varázsolt szobában megindult hangon mesélt Szeghő Sándor az elmúlt harminc esztendőről.

Szeghő Sándor

Érdekes epizódokat mond el az életéből.

— *Hatodik gimnazista koromban kicsaptak a budai gimnáziumból* — meséli Szeghő. Görögül felírtam a táblára, hogy „Laci számár”. A görög tanárom magára vette és engem kicsaptak. Magánúton érettségiztem.

Majd a Zeneakadémia elvégzése után *tanár lettem ugyanabban a gimnáziumban, ahonnan kicsaptak.* Volt tanáromnak, most már kollégámnak megmondtam, hogy igenis számár, mert azért a gyerekes csinyért kicsapatott.

Nem indult simán zenei pályám. Szüleim az érettségi után bedugattak a kultuszminisztériumba hivatalnoknak, ahonnan megszöktem. Bolognába mentem, hol kartanítónak csaptam föl. Pár évvel ezelőtt a Budai Dalárdával hangversenyeztem Bolognában, régi ismerőseim felismertek.

Bolognából hazatérve végeztem el a Zeneakadémiát. Nagy segítségemre voltak *Bornemissa* báróék, akiknél szünetemben zenei nevelő voltam.

Első művem *Arany János* Borvitézére írt szimfonikus szerzeményem volt. Ezerkilencszázötben a 23. gyalogezred karmestere lettem. Egy delegációs díszében *Ferenc József* előtt hangversenyeztem s annyira megnyertem öfelsége tetszését, hogy elren-

delte, hogy *ezután csak én hangversenyezhetem budapesti látogatásai alkalmával.*

Most az ünnepi díszhangversenyen több részletet adtak elő „Báthory Erzsébet” című operából. Ennek az operámnak nagy meséje van — mondja Szeghő Sándor, — *Huszonhét évvel ezelőtt az Operaház egyik pályázatára írtam.* A téma olyan kényes volt, hogy a szöveg szerzője, Orbán Dezső „Anonimus” álnéven szerepelt a pályázaton.

Kerner István, *Alszegegy Kálmán* és *Mészáros Imre*, az Operaház akkori vezetői hallgatták meg az operát és elismerték kiválóságát, de nem fogadták el a szöveg miatt. Főleg *Apponyi Albert*, akkori kultuszminiszter ellenetzte az előadást. Pedig az operám zenéje egész új utakon járt.

Öt év múlva, mikor gróf *Zichy János* lett a kultuszminiszter, felvittem hozzá az operámat. *Zichy János* grófnak annyira megtetszett, hogy utasította az Operaházat szerzeményem előadására. Ezerkilencszáz-tizenháromban a szезón végén mutatták be a *Báthory Erzsébetet*. Háromszor ment mindössze, mert a következő szezonban *Szamosy Elza*, aki a főszerepet játszotta, nem szerződött az Operaházhoz s nem találtak megfelelő művésznőt a szerep átvételére. *A darabot előadásakor is sok kihagyással merték csak játszani.*

Most egyszerre két operán dolgozom. *Rostand Chante Clairjét* és *Ibsen „Ha mi halottak feltámadunk”* című darabjából készítek operákat. A *Chante Clair* prózai előadásán az állatok groteszkül érvényesültek, mint drámai hősök. Remélem, hogy a darab zeneileg aláfestve teljes illuziót tud majd kelteni és el tudja majd vezetni a közönséget a fantáziák világába. Hogy ki fogja a szövegeket írni, azt még nem tudom. Szeretném, ha *Kosztolányi Dezső* vállalná el, de ő még nem tud arról sem, hogy fel akarom kérni erre a munkára.

Ezeket mesélte Szeghő Sándor. Búcsúztunk. Az ajtónál egy babérkoszorú van felakasztva. A koszorún hatalmas szalag van. A szalagon arany betűkkel ez áll: „A karnagyok karnagjának”. A tisztelői. *Vig György.*

Bura Károly *„civilben”*

A Nagykörút egyik szállójában van a Magyar Cigányzenészek Országos Egyesületének székhelye. Itt kerestük fel Bura Károlyt, aki vasárnap ünnepelte harmincéves cigányprímási jubileumát. Őszintén szólva, megdöbbenünk, amikor beléptünk az egyesület nagytermébe, amelyben vagy kétszáz ember szorongott biliárdozva, kártyázva vagy beszélgetve.

— Bura Károly urat keressük — mondottuk az egyik csoporthoz fordulva.

— Oh, az elnök úr nincs itt — nézett ránk méltatlankodva a megszólított. — *Ő nem szokott itt tartózkodni*, hanem csak odaát az irodájában.

Az irodába érve, csakugyan ott találtuk Bura Károlyt. Aki így látja a cigányprímást, az el sem hinné, hogy esténként ő húzza azokat a szép magyar nótákat, amelyek annyi győ-

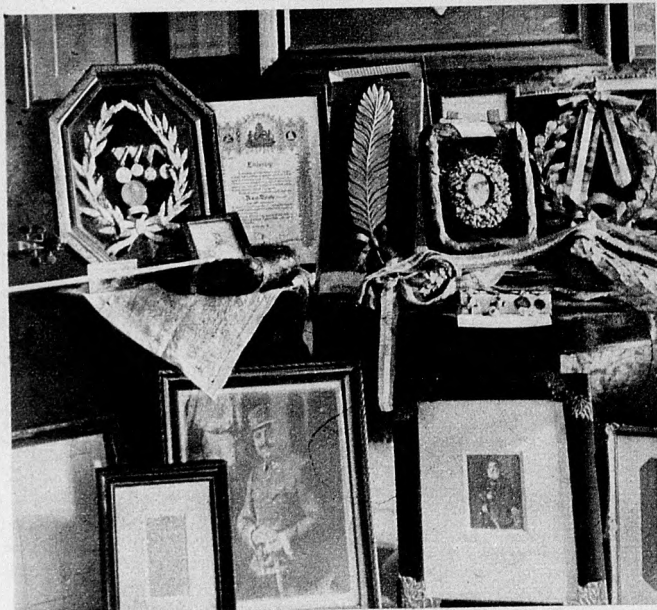
nyörűséget szereznek hallgatóinak. Itt ebben a helyiségben valóban nem más, mint egy egyesület elnöke, akinek ezer ügyes-bajos dolgot kell elintézni. Csak most láttuk azt, hogy milyen szép és komoly munkát végez ez az egyesület, amelynek tagjai Bura Károly elnöksége óta kétszázról kétezerre emelkedett.

— Ezernyolcszáznyolcvanegyben születtem Debrecenben — kezdte a beszélgetést Bura Károly. — Iskoláimat a nagyváradai premontrei gimnáziumban végeztem. Négyéves koromtól kezdve foglalkozom a muzsikával. Első tanulmányaimat *Ruzicska* Antaltól, a bécsi Operaház első hegedűsétől szereztem.

Tizenhat éves koromban már mint primás működtem

Nagyváradon, ahol szerényletlenség nélkül mondva, csakhamar megszerettek.

Ezerkilencszázötben cigányzenekarommal a nyarat Füreden töltöttem. Itt tartózkodott akkoriban *Blaha* Lujza is, aki leghűségesebb hallgatóm volt. Minden este neki muzsikáltam és nagyon sokszor megtörtént, hogy késő éjszaka átmentünk a villájába, hogy néhányszor még elhúzzuk neki két kedvenc dalát, a „Nincsen annyi tengerszillag az égen”-t és a „Rózsabokorban jöttem a világra”-t. *Ha ezt a két nótát játszotam, sohasem állta meg, hogy ne énekeljen. Én pedig min-*

Bura Károly emléktárgyai (Harsányi felv.)

den alkalommal ilyenkor pianó játszottam, hogy gyönyörködhessem a legszebb magyar hangban. Akármilyen későn is feküdt le, másnap délelőtt az elsők között volt, aki megjelent a sétányon, hogy a térzenéket végighallgassa. A nyár végével aztán

kaptam tőle egy kétfüllérest, amelynek egyik oldalába be volt égetve a fényképe.

Sok értékes zszusut kaptam azóta, de számomra ez az emlék többet ér bármelyiknél.

Egy másik nyarat Tátrafüreden töltöttem, ahol ugyanakkor ott tartózkodott Ferdinánd bolgár király is az öreg József főherceggel. Ők is nagyon szerették a magyar nótát és hetenként kétszer elhívtak magukhoz, amikor csak nekik kellett játszani. Ófelségétől arany kézelőgombot kaptam, amelyen rajta van az uralkodóház cimere is. Varsóban viszont a cári család tagjainak muzsikáltam számtalan alkalommal.

Mihájloviics nagyherceg, ha nagyon jó kedve volt, elküldte magát: „Cardaszt!”

és akkor órákig mást sem játszhattam annak ellenére, hogy a csárdást, mint táncot nem ismerte. Harmáncéves prima működésem alatt azt tapasztaltam, hogy minden rangú és rendű, minden nemzetiségű emberre nagy hatással van a magyar nóta. Szerették a magyar muzsikát mindenütt, amelynek különös varázsa van a hallgatók számára.

Ezerkilencszáztizennégyben bevonultam katonának és egyhuzamban fronton voltam a világháború befejezéséig. Később visszamentem Nagyváradra és ezerkilencszázhuszonhétben végleg felköltöztem Pestre. Azóta itt élek és mint a Magyar Cigányzenészek Egyesületének elnöke, megkezdtem a cigányzenészek országos szervezését, kulturális művelését, hazafias és vallásos érzelmének serkentését.

Célul tűztem ki magam elé, hogy minden erőmmel küzdök az idegen zenei invázió ellen

és ugyanakkor harcolok a magyar

nóta régi dicsőségének visszaállításáért. *Iparkodom a cigányzenészek szociális és állampolgári jólétét emelni és őket a magyar állam értékes osztályai közé beállítani.*

Ami pedig a jubileumomat illeti, kimondhatatlanul boldog voltam, amikor zsúfolt ház köszöntött vasárnap a Zeneakadémián. Mert ez megerősített abban a hitemben, hogy a magyar közönség cigányzene iránti szeretete nem múlt el, sőt erősödött. Ezt a szeretetet akartam valami csekélységgel viszonzni, amikor a magyar dal legfőbb mecénásainak egy-egy számot komponáltam és azt nevékre dedikálva, selyembe és aranyba kötve elküldöttem. Elsősorban „Izenet” című dalomat nagybányai Horthy Miklósné kormányzóné Ófömlétóságának küldöttem el. „Volt egy lovag” címűt Anna királyi főhercegnőnek, „Nagyváradon van egy diófa” címűt Augusztina főhercegasszonynak, „Nem kell nekem senki csókja” és „Dombon van egy ház” címűeket gróf Bethlen Istvánnak ajánlottam fel. Róluk még csak annyit, *hogya mindenki annyira szeretné a magyar nótát, mint ők, akkor a jazz örökre száműzve lenne ebből az országból* — fejezte be a beszélgetést Bura Károly. —i. —n.

Bura Károly (Fotó Szonja)

A táncoskomikus srindaraja

Kőrössy Zoltánt, a Városi Színház kitűnő táncoskomikusát eddig a publikum főképpen pompás akrobatikus táncairól ismerte. Minden táncától tetszést aratott. Szeptemberben szerződött Kőrössy vidékről a Városi Színházhoz s hogy ilyen rövid idő alatt máris jócsengésű nevet szerzett magának, ezt kétségtelenül különleges tánc tehetségének köszönheti.

Most aztán kiderült, hogy Kőrössy nemcsak táncos, hanem operétszerző is. Ez Óbudán derült ki a *Kisfaludy Színházban*. Az óbudai színház színrehozta Kőrössy Zoltán *Szeresetek engem, orgonavirágok* című háromfelvonásos operettjét,

Kőrössy Zoltán

amelynek nemcsak a szövegét, hanem a verseit is ő szerelte. Azonkívül eljátszotta a darab főszerepét, rendezte a darabot, sőt a darabban előforduló táncokat is ő tanította be. Ezek után természetes, hogy megintervjúvöltük Kőrössy Zoltánt, meg akartuk tudni, hogyan lett operétszerző ?!

— Ez a darab, amely most a Kisfaludy Színházban színrekerült, már ment — vidéken és pedig Nyíregyházán. Tulajdonképpen egy dalszövegem adta az impulzust az operett megírására, a dalszöveg címe, akárcsak a darabé: „Szeresetek engem, orgonavirágok”. Több dalszöveget írtam, amelyek nyomtatásban is megjelentek. Ez az operett második operettem. A „Csókhercegnő” című librettóm szép sikerrel ment Kolozsvárról és Nagyváradon. Ezzel az operettel még vannak terveim.

— Hogy került Óbudára ?!

— Miklóssy igazgató tudott erről a darabról. Többször kérte tőlem, sőt arra is kért, hogy vendégszerepeljek nála. Végül is gondoltam, ez a leg-

jobb megoldás, ha saját darabomban vendégszerepelek. Vagy nem ? Így színrekerült a darab, amelyet természetesen én tanítottam be s azt hiszem, azt is csak természetesnek fogja mindenki találni, hogy a táncokat is — nagyon sok tánc van a darabban — én tanítottam be.

— Milyen volt az előadás ?

— Általában meg vagyok elégedve az előadással. Az adott eszközökhöz képest igen jól produkáltak a színészek, bár azt hiszem, nem fognak rám igen tisztelt kollégáim megharagudni, ha a pálmát — mint szerző — ezúttal M. Molnár Arankának adom, aki egészen elsőrangúan énekelt, játszott és táncolt.

— És ön ?

— Magamról csak annyit, hogy tizenegyszer táncoltam ebben a darabban. Tehát saját magamnak rekordot állítottam. Elvégre is az ember hol táncolhassa ki magát alaposan, ha nem a saját darabjában.

— A közönség ?

— Tüntető lelkesedéssel viselkedett. Egy nőt majdnem ki kellett vezetni a nézőtérrel, olyan hangosan kacagott.

— No, mivel az erkölcsi siker megvolt, most egy őszinte feleletet szeretnék. Tekintve, hogy ön, ugyebár, első sorban színész és csak azután színpadi szerző — bátran lehet őszinte. Mit keresett a darabbal ?

— Nem sokat.

— Mégis ?

— Hát kérem, a legnagyobb sikernél itt tíz előadásra lehet számítani. Tekintve, hogy esténként harminc pengőt kapok, tehát háromszáz pengőt.

— Mit akar ? Sok pesti szerző nem keresett többet ebben a szezonban.

— Részemről szívesség volt az egész. Bár jelenleg is dolgozom nagyobb szabású operettlibrettón, a vágyam mégis csak a színpad marad. Eddig — a „Katica” című operett kivételével — nem volt alkalmam a táncaimon kívül színészi alakítással is bemutatkoznom. Nagyon holdog vagyok, hogy a színház soron következő ujdonságában, a „Meluzina” című operettben alkalmam lesz megbizonyítani — egy főszerepben — hogy Kőrössy Zoltán nemcsak táncos, hanem — színész is.

MEGALAKULT A „Melodi Four”

Páratlan népszerűsége tett szert rövid idő alatt a *Békeffy-vokálkvartett*. Eppen ezért a meglepetés erejével hatott, amikor a kitünően bevált alakulat széteszött.

Budapest tehát szegényebb lett egy színnel. Most azonban új vokálkvartett alakult, amely kétségkívül pótolni tudja a régit, sőt, a jelek szerint, talán még túl is szárnyalja azt. Az új vokálkvartett neve *Melodia Four*, tagjai *Fekete Pál*, *Anday Béla*, *Ney Hugó*, *Repics Iván*. Az új vokál-

— Igen, ostobák vagytok, mert ti, akik ezt tudjátok és mégsem csináltok semmit — hát azt nem lehet eléggé elítélni. Dicsőséget és pénzt kereshettek ezzel s ti mégis robotoltok.

Fekete Pállal együtt még az este elhatároztuk, hogy valóban, „csinálunk valamit”. Így kerestük aztán a kapcsolatot a *Békeffy-vokálkvartett* két tagjával, *Neyjel* és *Repicscel*, akiket különben személyesen már jól ismertünk.

Aztán mi négyen már egy kialakult

Fekete Pál, Ney Hugó, Repics István és Anday Béla (Sobár felv.)

kvartett megalakulásának körülményeit és terveit így mondja el a társaság egyik tagja: *Anday Béla*.

— Az impulzust az egészhez a következő kis történet adta. Együtt játszottam az *Andrássy úti Színházban* egy műsorban, sőt egy darabban is *Fekete Pállal*, aki nemrégiben jött haza külföldről. A közös öltözőben *Fekete* gyakran énekelt, csak úgy, a maga szórakoztatására, én pedig ötlet-szerűen terceltem neki. Egy ízben *Békeffy László*, aki már többször hallgatta a mi rögtönzött koncertünket, így szólott hozzánk.

— Gyerekek, mondok nektek valamit.

— Halljuk, halljuk!

— Ti vagytok a világ legostobább emberei.

Riadtan néztünk rá, mit akar tőlünk *Békeffy*. Ő azonban rendületlenül folytatta.

tervvel fölkerestük *Losonczy Dezsőt*, a kiváló karmestert és zeneszerzőt és őt igyekeztünk megnyerni az ügynek. Szerencsére ez sikerült. *Losonczy*, a kitünő kolléga, a tőle megszokott lelkesedéssel karolta fel az ügyünket. Próbált velünk, számokat komponált a részünkre, tanácsokkal látott el bennünket.

Most tehát már kész a „*Melodia Four*” vokálkvartett. Őt számunk van, amelyeket szcenirozva adunk elő. Például igen sikeresnek ígérkezik a „*Perzsa vásár*” paródiája, úgyszintén van egy operaparódiánk, amelyben a legdivatosabb operákat mindenki más hangnemben énekl.

Szerénytelenség nélkül mondom, hogy azok az impresszáriók, akik meghallgattak bennünket, egy sereg szerződési ajánlatot tettek nekünk s így már módunkban van „választani” az ajánlatok között.

Szilágyi

vagy
Népballada az „Alvinczy
* Hogy Készül

Tisztelt publikum, urak és dámák,
Soványak és enyhén molettek,
Olvassák el e kis mőkámát,
Hogy kell írni egy operettet.

A szerzők: régi prima lista,
Egyik a különő Szilágyi,
A másik az Eisemann Miska,
Vaгыis, jobban mondvá, a „Hajmásy”.

És szólt Szilágyi: „Kedvell hívem,
A kasszába, óh, jaj, egy vas nincs,
Volna egy jó operettcímem,
Huszárok de genere Alvincz”.

„Bépesten hej, van számos ucca
És minden uccán van sarok,
Azt csak a jó Istenke tudja,
Előleget, hogy hol kapok?”

S a két nemes már indul Pestre,
Már ott jár a Király Színház táján,
Hol a direktor kedvence verse
„Lázár vagyok a esókok lakomáján”.

És így szól Lázár: „bár tönkretesznek,
Itt van kétfőezer á contó”
S a társszerzők már összevesznek
A pénz fölött: „Kié vagy, mondd, ő?”

és Hajmáshy

huszárok"-ról, avagy egy operett?

Előlegel ad ezenkívül még
Ez a kiadó és az a másik.
Minden megvan, csak egy csekélység,
Maga az operett hiányzik.

Ezidőtájt Szilágyit gyakran
Primadonnákkal lehet látni,
Az első sláger elkészül lassan:
„Szabad-e még magát imádni?”

Míg Eisemannt a görögök főzik
(A felesége meg ne hallja),
Megszületik a másik sláger:
Mely így szól: „Van, aki bevallja...”

Gyűlik a sok nőta, móka,
A munkát is mind megosszák
És lezajlik a húzópróba,
Mikor a szerzők egymást lehúzzák.

S midőn már végleg „készen” vannak
És csak a premiér van hátra,
Erre olyan lámpalázt kapnak,
Amely magasabb, mint a Tatra.

S míg esküdznek égre-földre,
Hogy ezt ők löbbé ki nem bírják,
Másnap a „Café Hűvösvölgy”-be
Az új darabot együtt írják!

Aki a svéd Királynak és Greta Garbónak muzsikált

Mintegy tíz évvel ezelőtt vándorolt ki külföldre Szabó László, a kitűnő magyar hegedűművész. Egyenesen Párizsba ment, ott magyar zenészekből jazz-zenekart alakított, aztán ez a zenekar bejárta csaknem egész Európát s mindenütt dicsőséget szerzett a magyar névnek. Szabó most családi látogatásra hazaérkezett s a következőkben számol

be külföldi szerepléséről a *Délibábnak*.

— Nagyon könnyen ment Párizsban a zenekar megalakítása. Annyi tehetséges magyar zenéssel találkoztam, hogy valóban gondot okozott a jókból kiválasztani a legjobbakat. Először Toursban, az ottani „Commerceeban“ játszottunk igen nagy sikerrel. *Itt ismerkedtem meg Clemenceauval*. Egy autóversenyen a zenekarunk játszott. Ott tudniillik az autóversenyeket is muzsikaszóval bonyolítják le.

A tribün alatt játszottunk. Clemenceau, aki a tribün első sorában ült, az egyik szám után hozzám jött s így szólított meg:

— Ön milyen nemzetiségű?

— Magyar vagyok — mondtam.

— Érdekes, hogy ebben a nemzetben mennyi temperamentum van. Az ön muzsikája is erről győzött meg engem.

Toursból a párizsi Ritzbe szerződtem. Ez az a hely, ahol mindenki megfordul, aki csak világvizonylatban számít. *Állandó vendégek voltak a görög király, a fia és ennek felesége. Aztán Manuel portugál exkirály, akinek különösen az nyerte meg tetszését, hogy*

Szabó László

a „fattót“, az ő nemzeti táncukat, amely különben a tangóhoz hasonlít, milyen temperamentummal játszom. Idejárt *Vanderbill*, aki nagyon gavallér volt és *Mortimer*, a híres angol pénzfejedelelem, aki nagyon szűkmarkú volt. A művészvilágot leggyakrabban *Misttquette*, *Chevallier*, az írói világot *Henri Bernstein* képviselték. Műsorom változatos volt.

Könnyű operákat játszottam, tangót, foxot, keringőt és egy magyar népdalegyveleget saját összeállításomban, amelyben régi és modern dalokat használtam fel.

Párizsból Svédországra kerültem, Göteborgba, az ottani „Palace-Hotel“-ben játszottam. *Gyakori vendégünk volt a svéd trónörökös a feleségével.* A magyar zenét itt nagyon megszerették. Annyira, hogy *kezdeményezésemre az ottani városi színházban magyar operetteket tanultak be.* Göteborgból Stockholmba mentem. Stockholmban legnagyobb sikert Liszt II-ik rapszodiájával arattam. A *svéd király bátyjának, Károly hercegnek mindennap el kellett játszanom a Liszt-rapszodiát.* Itt találkoztam össze *Greta Garbóval*, a híres filmsztárral, aki — hazajött Stockholmba. *Greta Garbo imádja a zenét és a táncot.* Amikor csak megjelent a hotelben, mindig táncraperdült. Amikor először láttam, vörös ruhában volt, esodálatosan nézett ki. Egy nagyobb társasággal jelent meg. Szünetben magához kéretett, érdeklődött nemzetiségem iránt, majd nagyon szívélyesen elcsevegett velem. *Mint említette, nagyon kíváncsi a magyarok fővárosára, Budapestre, amelyről annyi szépet hallott.* Malmöben is szerződöttem egy idényre. A malmöiek a világ leglelkesebb zenebarátai. A királyi parkban játszottam. Igen gyakran esik itt az eső, de a jó malmöieket ez nem bántja. *Mindenki esernyőt hoz magával, ha esik az eső, egyáltalán nem zavartatja magát, kinyitja az esernyőt, de rendületlenül ül tovább a park kényelmes székein.*

Drezda, Leipzig, Kovnó után Berlinbe mentem, ahol a Hotel Éden-ben játszottam. Itt kerültem össze *Lehár*

Ferencsel. A „Metropol Theater“-ben a revüített *Vig özvegyet* játszották, amelynek keretében az én zenekarom is szerepelt — a szerző kívánságára — és pedig *magyar dalokkal.*

Montecarlóban is játszottunk pár hónapig olyan közönség előtt, amelyet leírni sem bírok. Hercegek, pénzfejedelmek, világhírű művészek voltak vendégeim. S amint a montecarlói kaszinóban tobzódik a gazdagság a szegénységgel, úgy tobzódott itt is a legnagyobb gavalléria a legnagyobb ninesstelenséggel...

Mindenütt, ahol csak szerepeltem, föl léptem a stúdióban is (mellesleg, most, hogy hazajöttem, úgy hallok, a pesti stúdió jobban honorálja a művészeket, mint a külföldiek), a gramofónlemezimnek se szeri, se száma, mindenütt jól ismernek, *csak éppen idehaza nem.* Hiába, senki sem próféta a saját hazájában, ezt most szomorúan tapasztalom...

Barna Jenő.

Gergely Gábor író, az Országos Gárdonyi Irodalmi Társaság tagja, most tartotta szerzői estjét a Zeneakadémia nagytermében igen szép sikerrel

Az eretarcuylse Bois

Berlin, április hó.

Most a „Kabarett der Komiker”-ben lép fel ez a csodálatos tehetségű színésznő. Színésznő? Nem, ő a meg-elevenedett persziflázs, hol véres szatira, kacagtató torzkép, bábjátékszerű kifigurázás, hol halkszavú ironia, fölényes szellemesség. Berlin estéről-estére lelkesedve ünnepli és a világhír nehezen nyíló kapui már feltáruznak

előtte: London vendégszereplésre hívta meg.

Ilse Bois nem magas és nem föl-tünő jelenség. Kitorházott karcsú alakja, nyugodt, határozott járása nem sejteti, hogy ez a nő tud nagyon és izmosnak látszani, aztán meg töré-kenyebbnek, mint maga Lillian Gish. De kifejező szemei és különös — kissé Orskára emlékeztető — sötét színe-zetű hangja elárulják az egyéniségét.

Egy jelenet-so-rozatban lép fel, amelynek címe: „Heute Abend Premiere”, ami magyarául így hang-zana: „Ma este premiér”. A ber-lini színházi új-donságok és si-kerek (ott ez is előfordul) egy-egy jelenetét adja elő és néhány ismer-tebb kabaret szí-nészt és artistát utánoz. De mi-előtt a tulajdon-képpeni jelenet lejátszaná, bemu-tatja azt a pár percet, amit az illető művész vagy művésznő az öltözőjében tölt.

Először is Göta Ljungberg opera-énekesnőt parodi-zálja, aki a „Há-rom testőr” című revű egyik fősze-repét, a király-nőt énekeli. Az öltözőben ideges-kező operaénekes-nő, aki izgalmá-ban, hogy jelené-sét lekési, nem ta-lálja a színpadi ékszereit és közben trillázva + és ská-lázva faggatja öltöz-

Ilse Bois a kínai bűvész maszkjában

tetönőjét, hogy hol vannak az „ékszer-
rek” és milyenek találja ma este a
hangját? Végül megtalálja az „ék-
szereket” és kirohan a színpadra, ahol
angyalian szendén és méltóságteljesen
énekeli áriáit, hogy végül egy miniatűr
forgószínpadon sztereotip mosollyal,
de közbe-közbe megigazitva lecsúszó
koronáját, köszönje meg a tapsokat.

Alig egy perc és az öltözőben a
törékeny Elisabeth Bergner vonaglik
látszólag halálosan. Egy injekció és
kivánszorog a színpadra. Szenvedőn,
mint akil színpadra kényszerítettek,
mondja el a „Különös közjáték” sze-
repének szavait.

Azután egy kis angol görll lesz Ilse
Boisból. A kis angol leány, miközben
felhúzza rövid harisnyáit, kisleányos

és nagy szalag-
gal átkötött ég-
színek ruhácská-
ját, folyton sí-
ráncokzik. Ő haza
akar menni Ang-
liába a mamá-
hoz, mert itten
senki sem ért an-
gotul és ő olyan
szerencsétlen és
kevés a gázi.
De azután szöke
hajában a nagy
csokorral és szo-
kásos bűbajos mo-
solyával eltáncol-
ja a kedves és ki-
csit groteszk sztepp-
táncot.

Most kínai bű-
vésznek maszkí-
rozza magát Ilse
Bois. Kínai bű-
vésznek, aki az
öltözőben még ber-
lini dialektusban
beszél, de a pó-
díumon már majd
kificamítja a nyel-
vét a sok kí-
nai... hangzású
szavakkal. Primi-
tív mutatványai
után sok hajlon-
gás közepette meg-
köszöni a tapsot
és... Ilse Bois
már mint légtor-
násznő bajlódik a
magas cipő be-
fűzésével és ki-

jelenti öltöztetönőjének, hogy a férfiak
mind disznók. Ugy látszik, rossz ta-
pasztalatai vannak. Végül következik
a mutatvány. Először kisebb torna-
mutatványok, azután a zene elhallgat
és a művésznő a trapézra csupán a
lábaival kapaszkodva, minden nehé-
ségi törvényt meghazudtolva, forog a
levegőben. Persze, hogy a tapsokat
megköszönhesse, újra le kell srófolnia
cipőit a trapéztól.

Ilse Bois. Ezer arc, ezer mozdulat,
ezer hang, de mindenekelőtt egy do-
log: művészet. Nem nagyképű művé-
szet, de mindenki számára élvezhető,
szívet üdítő, könnyed humorú művé-
szet.

— i. — r.

Ilse Bois mint Elisabeth Bergner

Színházi mese

* IRTA KELLÉR DEZSŐ *

Keleti László, a Belvárosi Színház tehetséges, fiatal tagja a „Volt — nincs” című francia vígjátékban sok tapsot kapott. Úgy látszik a kis Keletinek a siker a fejébe szállt, mert a premiér utáni banketten már így henegett:

— Tudjátok milyen nagy komikus vagyok én? *Hozzám képest a Salamon egy Galli Curci...*

*

Szenes Andornak, a „Halványsárga rózsá” librettistájának mult héten azt mondta valaki:

— Hidd el Bandikám, az volna az igazi üzlet, ha a darabodból beszélőfilmet csinálnának.

Felelet helyett Szenes énekelni kezdett:

— Halványsárga rózsá, *ha tudnál beszélni...*

*

A legújabb találos kérdés:

— Mi a különbség a milói Vénusz és a biarrítzi Vénusz között?
???

— A milói Vénusznak csak a karja hiányzik, de a biarrítzi Vénusznak se füle, se farka...

*

Az Új Színházban bemutatnak egy új magyar darabot. A színlapon ez áll: „Szegény angyalok.” Írta: Gellért Lajos. Az igazság pedig az, hogy ezt a darabot Gellért nem egyedül írta. Társszerzője is van. Sőt, Nem is egy, de kettő. Névszerint: Somlár Zsigmond és Tarpeövy István. A társszerzők — a fantém-részesedésüket pontosan megkapják, csak színlapon nem szerepelnek. Ők ebbe készséggel belementek.

Hát nem angyalok?

Szegény angyalok...

*

Tersánszky Józsi Jenő, akinek „Ci-

gányok” című vígjátékát a Kamara Színház sikerrel játssza, nem afféle színházi ember, soha életében nem forgolódott, nem sütkérezett a kuliszák „tarka-barka” világában. Nem csoda, hogy minden érdekl. Az ötödik előadáson például azt kérdezte a portástól:

— Mondja öregem, mi az a proscenium páholy?

*

Sebestyén Géza most másról sem beszél, mint a Galli Curci ügyről:

— Csak most derült ki, hogy milyen remek hallása van a pesti publikumnak.

— Hogy-hogy?

— Galli Curci elénekelt egy áriát és egy perc múlva már az egész nézőtér fűtyülte...

*

A Nemzeti Színház előtti hirdetési oszlopon egy tréfás kéz megváltoztatta a színlapok szövegeit. Most így festenek:

Nemzeti Színház: *A tábornok.*

Címszerepben: *Gömbös Gyula.*

Fővárosi Művész Színház: *A csúnya lány.*

Címszerepben: *Galli Curci.*

Belvárosi Színház: *Volt-nincs.*

Címszerepben: *Fónagy Aladár.*

*

Az ismert rossz emberről mondják...

— Ama Izra-törzsből származik, amely inkább meghal, minthogy széressen valakit...

*

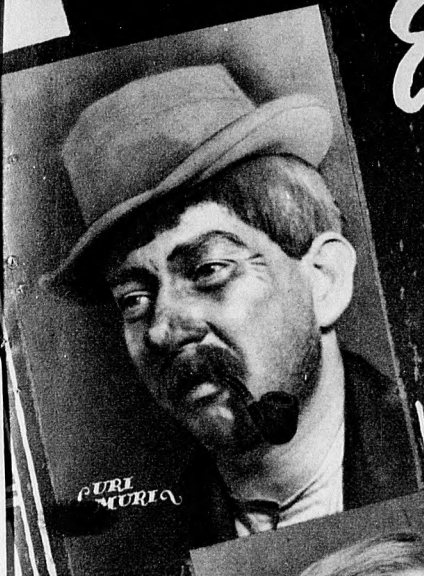
Párbeszéd a Városi Színházban.

— Mit gondolsz, mi lesz Galli Curci szökésének a következménye?

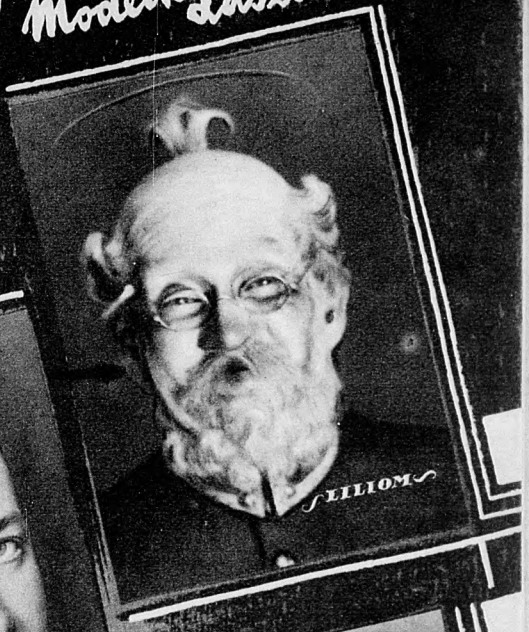
— Semmi. Sebestyén bemutatja a „Szökik az asszony”-t Galli Curcival a főszerepben...

Egy arányos 6 alakban

Modell: László Miklós

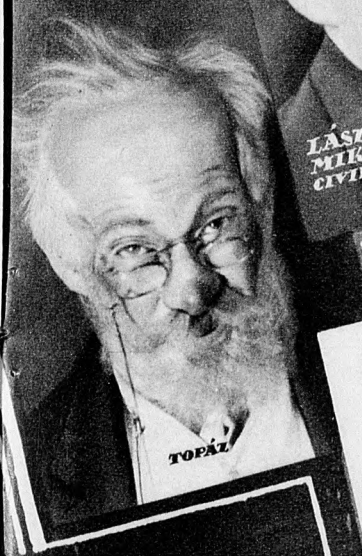
GURI MURIA

JILLIOM

LÁSZLÓ MIKLÓS CIVILBEN

TOPÁZ

MIHÁLYINÉ BÉT LÁNCA

SOHÁR FELV.

Interjú Reinhold Schünzellel telefonon

Berlin, március hó.

Berlin egyik legnagyobb tánchelyisége arról nevezetes, hogy minden asztalon egy telefon van és ha valaki egy hölgyet táncra akar felkérni, akkor egészen egyszerűen felhívja telefonon (minden asztal számozva van) és megmondja, hogy kérem kisasszony, én magas, bajszos, ennyi és ennyi éves férfi vagyok, szeretnék magával táncolni. De ez nem minden. Egy kis rózsaszínű összehajtható papírdarabra lehet szerelmeslevelet is írni, amit egy papírtokba kell beletenni és a falon a „Postillion d'amour” felirattal ellátott szekrénykébe helyezni. Csöpósta.

Az egyik asztalnál ült Rheinhold Schünzel, a kiváló német színész, akit a magyar közönség leginkább filmről ismer, mert az utóbbi években nemcsak mint filmszínész, de mint film-

Reinhold Schünzel

Reinhold Schünzel

rendező is jelentős sikereket ért el. Az asztal száma A 44. Tárcsázok. Én látom őt, de ő nem láthat engem, mert nem tudja ki hívta fel telefonon.

— Mester, készüljön a legrosszabbra.

— Autogram?

— Nem.

— Csak nem akar filmezni?

— Nem.

— Intervjú?

— Igen, eltalálta, még pedig a budapesti közönségnek, a *Dölibab* útján.

— Játszott magyar író darabjában?

— Igen, *Lakatos* László „Mann und Frau” című darabjának én játszottam a főszerepét. Ellenben *szeretném egyszer eljátszani a „Liliom”-ot.*

— Most mivel foglalkozik!?

— A Volpone állandóan az íróasztalomon fekszik és ez a csodálatos személyiség egészen a hatalmába kerített.

— Milyen színpadi iránynak a híve?

— Sem szerepnek, sem iránynak híve nem vagyok. Kizárólag a jó darab érdekel. Mindegy, hogy *Schiller*, *Molnár* Ferenc vagy *G. B. Shaw* írta. Akár modern, akár klasszikus életnek kell benne lüktetni és az én feladatom, hogy életet vigyek bele, de ha a darab félcmunka vagy üres léhaság, akkor semmiféle igyekezet, színészi készség nem segíthet rajta.

— És a mozi?

— A mozi magával sodort, de az én szerelmem a színház.

— Volt Pesten?

— Igen, a „Cagliostro” című filmem premiérjén. Nagyon szívesen fogadtak és az egybegyűlt előkelő közönség nagy ünneplésben részesített. Utána a Fészekbe voltam hivatalos, ahol rengeteg embernek bemutatattak. Csak arra emlékszem, hogy egy fehérkesztjűs úr vezetett körül.

— És a magyar nők?

— Van csúnya is?? Én csak szépeket láttam. *Darvas* Lili, *Putty* Lia. *Putty* Lia különben nagyon szeret és akárhányszor Berlinbe jön, első útja hozzám vezet.

Ennél szebbeket a magyar nőkről úgy sem mondhat. Leteszem a kagylót.

T. S.

Jávor Pál ajándéka a Délibáb pályázatán: egy gazdagon cizellált ezüst női cigarettatárca

A Délibáb ezennel érdekes pályázatot hirdet. Ebben a pályázatban lapunk minden olvasója résztvehet. Jávor Pál, a kiváló színművész három kérdést intéz lapunk olvasóihoz. Ezek a kérdések a következők:

1. Ha kedvence vagyok, mit tart rajtam vonzónak?

2. Mit gondol, milyen nő a zsánerem?

3. Melyik szerepemben tetszettem a legjobban?

Válaszoljon röviden, legfeljebb tíz-tíz szóval ezekre a kérdésekre. Pályázatát akkor is beküldheti, ha csak egy kérdésre válaszol. Az a pályázó, aki a legelővidebb és egyben a legötletesebb választ adja, megkapja Jávor Pál értékes ajándékát, egy gazdagon cizellált ezüst női cigarettatárcát a művész sajátkezű ki-sérőlevelével. Ezenkívül a pályázat minden résztvevője — kivétel nélkül — két díszkötésű regényt kap.

Pályázati feltételek

A fenti kérdésekre egyenként legfeljebb tíz-tíz szóval lehet válaszolni. A pályázók a választ tegyék egy levélborítékba, amit így címezzenek meg: „A Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Jávor Pál-pályázat.”

Minden pályázó mel-
ékeljen leveléhez öt-
ven fillért levél-
pályegyben a hirde-
zés, kezelés és a
díszkötésű regények
bérmentes póstszáll-
ításának költségére.
Ismét hangsúlyoz-
zuk, hogy ezt a két
díszkötésű regényt
kivétel nélkül min-
den pályázó meg-
kapja. Beküldési ha-
táridő 1930 április 3.
A pályamunkákat
egy háromtagú

zsűri bírálja felül és ez a bizottság dönt afölött, hogy Jávor Pál ajándékát melyik pályázó kapja meg. A pályázat eredményét, valamint a nyertes nevét lapunk április 11-én megjelenő számában közöljük le.

Április 4-én megjelenő számunkban új pályázatot hirdetünk. Ennek keretében Dayka Margit színművésznő egy hat darabból álló művészi arany kezelőgomb-garnitúrát, fog adni a Délibáb olvasóinak.

Honthy Hanna pályázatunkon a népszerű művésznő értékes ajándékával egy gazdagon cizellált ezüst cigarettatárcával Kovács Ernő miskolci vármegyei tisztet (Miskolc, vármegyeháza) pályamunkáját jutalmazta a zsűri. A pályázatról lapunk jövő heti számában számolunk be részletesebben.

Jávor Pál ezt a gazdagon cizellált ezüst női cigarettatárcát ajándékozta a Délibáb-pályázat nyertesének (szállította Schönwald Imre ékszerész, VI, Deák Ferenc tér 6; Rozgonyi felv.)

Hallja maga szót?

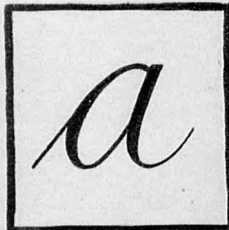

hallom mindig arról panaszkodik, hogy nem jól bánok magával. Mit szólna hozzá, ha emiatt most levonnám a konzekvenciát és a jövőben új partnere Gaál

Franciska lenne?

— Az Istenért uram, csak azt ne!

— Mi az, maga megszótalt? Hát ez világszenzáció! Most már látom, hogy nagyon meg lehet ijedve. Üljön le ide mellém, kedves barátom, hiszen úgy remeg, mint a miskolci kocsonya, csak egy kicsit sápadtabb annál. A szóbanforgó művésznőről különben jelenthetem, hogy

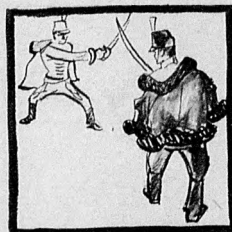

a Belvárosi Színház tagjai előtt már kifejezte sajnálkozását a történetek miatt.

Igy tehát egyelőre a jélèves játszasi tilalmat felfüggesztették, de ha egy kis szereneseje van magának — ahogy a művésznőt ismerjük, — akkor... na csak ne örüljön, még nem történt meg. Saját külön bíróságunk egyébként szintén meghozta ítéletét, amely abból áll, hogy a jövőben beszélgetéseinkben csak egy á-val fogjuk emlegetni a kicsi, de erős primadonnát. Utóvégre, ha Gál Gyulának — aki szintén művész, — elég egy á, akkor más is megelégedhetik ennyivel.

Az elmúlt héten a Belvárosi Színházon kívül még más színházakban is nagy volt az izgalom. Az egyik színházunk ugyanis magyar zenés darabra készül, melynek főszereplői huszárok. Amikor megállotta ezt a másik színház igazgatója, elhatározta, hogy lehetőleg megelőzi az első számú színházat egy kon-

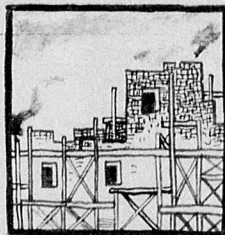
kurrens darabbal. Azonnal magához kérelte az egyik ismert magyaros ízű operettjeiről híres szövegíró, aki egyúttal zeneszerző is és felszólította, hogy írja meg a konkurrens huszárdarabot. Mindenben szabad kezet nyújtott neki ajánlatában, csak azt az egyet kötötte ki, hogy a bemutalónak hamarabb kell megtörténni, mint a másik színházban. Elfejtette azt azonban, hogy ez a szerző híres a korrektségéről és éppen ezért csak az ő számára volt meglepetés a válasz. A szerző ugyanis nem vállalta el a megbízatást.

Kijelentette, hogy ilyen ügyekhez nem adja hozzá a nevét, mert ha megtenné, saját maga előtt restelné magát.

Az operett, amint hallom, ennek ellenére is készül, más szerzőktől, de már nem hiszem, hogy meg tudják előzni az eredeti huszárdarab premiérjét.

Az utóbbi időben néhány színházi beavatott arról sutlogott, hogy rövidesen egy színházzal lesz löbb Budapesten, amelyet a Koháry uccában építettek fel. Miután én egy lelkiismeretes ember vagyok, utána jár-lam a dolgoknak és sikerült megállapítanom, hogy

nem lesz színház a Koháry uccában.

A háztulajdonos ugyanis építés közben rájött arra, hogy ez a lerv nagyon sokba kerülne neki, különösen ma, amikor a színházi viszonyok nem mondhatók valami rózsásnak. Mingyárt sejtettem,

hogy így áll a dolog, mert nem tudok elképzelni olyan vakmerő embert, aki tavasszal színházat merne nyitni.

Ez az időpont inkább a szerelmesek számára való. Akad is belőlük elég mostanában. Ill van például a kitűnő fiatal színész, akinek termete olyan, mint egy tölgy vagy jávorfa. Néhány városligeti, veréb csiripelgette el nekem a minap, hogy

az ifjú színész erről a környékről fog vinni magával életfársat,

aki egyébként naiva szerepkört tölt be egyik színházunknál. Egy másik házasságról is rebesgetnek a kulisszák világában. A hölgy erélyes és soha nem síró nő. Foglalkozása operettszínésznő. Az úr rangjánál és állásánál fogva duplán excellenciás és állítólag válik a feleségétől, hogy elvehesse a művésznőt. A legközelebbi helyzetjelentésről majd annak idején beszámolok.

Színházak történetében most egy párralán dolgozok mesélek el magának. Annak ellenére, hogy a „Magyar Rapszódia” című Szilágyi László—Székely János—Ábrahám Pál operettnek még csak a vázlatja van meg, máris oly nagy az érdeklődés a darab iránt, hogy eddig

huszonhét külföldi város színháza kötötte le előadásra.

Ilyen nagy bizalommal még sohasem voltak darab iránt, ami talán a mindenütt nagy sikerrel járszott filmnek köszönhető.

Most egy szigorúan bizalmas hír követhetik. Valószínűen maga is hallotta, hogy az egyik színházi emberünket magas kitüntetésben akarták részesíteni. Az illető már annyira biztosra vette a dolgot, hogy mindenkinek elujságolta. Ennek logikus folyamánya lett az, hogy ezzel kapcsolatban hallatlan tömegű viccek gyártottak az illető úrról. Ezek a viccek mindenüvé eljutottak és

ennek köszönhető, hogy mégsem kapja meg a kitüntetést.

Motó: nyugtával dicsérd a napot.

Diskay József, az Amerikában élő operaénekes megoldotta végre a tusla levélírók problémáját. A múlt héten csomag érkezett tőle pesti családjához, amelyben minden sor

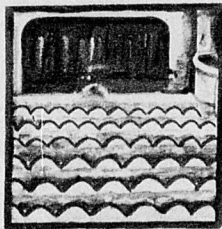
nélkül néhány gramofonlemez volt. Alig hogy feltették a lemezeket a gépre, felszendült Diskay hangja, aki ezúton közölte mondanivalóit családjával.

Bejelentette, hogy ezentúl, rossz levélíró lévén, mindig gramofonlemezeket fog küldeni.

amelynek reméli már csak annát is jobban fognak örülni, mert a hangját is hallhatják. Végül annak bizonyítékául, hogy még nem felejtette el a magyar szót és a magyar dall, elénekelt az „Éresz alatt fészkel a fecské”-t. Praktikus, mi?

Mindenkivel tudatom, akit illet, hogy három színészjubiläum van ezen a héten. Gáspár Jenő negyvenéves színészi jubileumát ünnepli meg a miskolci színház. A szegedi Városi Színház viszont a Pesten is jól ismert Sziklai Jenő rendező huszonöt évi színészi munkásságát. Végül Kardos Géza, a debreceni Csokonai Színház igazgatója húszéves színészi és tízéves igazgatói működését ünnepli Debrecen város közönsége. Mindhármuknak adja át kérem mindnyájunk szívből jövő jókívánságait azzal, hogy az Isten tartsa meg őket még sokáig a magyar színművészet szolgálatában.

Hívhatja a pincért, hogy csiklandozza, mert visszatartózatlanul közeleg a vicc.

— Na, hogy zajlott le a legutóbbi premiér? — érdeklődik valaki a rosszulmenő színház igazgatójától.

— Miután a második felvonás befejezésével a negyed ház elment, egész famíliárisan éreztük magunkat.

— Hogy, hogy?

— Mert nem maradt senki.

Sólyom Janka újból fellép

Néhány évvel ezelőtt észrevétlenül, szinte máról-holnapra *eltűnt egy műsor-szám a kabarékból*. Ez a szám a *szanzonek*, amely nélkül pedig azelőtt a kabarét ugyanolyan képtelenség volt elképzelni, mint az operettet zene nélkül. A szanzonekesnő volt a kabaré tulajdonképpeni sztárja, a könnyű műfaj talán egyetlen komoly képviselője. *Medgyaszay Vilma, Németh Juliska, Hossay Rózsi, Szöllösi Rózsi* és végül, de nem utolsó sorban *Sólyom Janka* voltak a pesti kabarék szanzonekesnői, akiket érdemtelenül, egyik műsorról a másikra, B. listára helyeztek az igazgatók, mert *állítólag a közönség megunt a szanzonekat*.

— A leghatározottabban tagadom,
hogy a szanzonek nem kell a mai közönségnek —

mondotta *Sólyom Janka*, amikor felkerestük őt és megkérdeztük, hogy mi az oka hosszas hallgatásának. — Példa erre legutóbbi rádiószerkeplésem, amikor hat régi szép szanzonekat énekeltem el a mikrofon előtt. Az előadás után néhány nappal papoktól, leányintézeti nőbendékektől, polgárosszonyoktól és mindenrendű, rangú emberektől kaptam levelet, amelyben hallgatóim a szanzonek mellett törtek ládászát. Mindezeknek alapján állítom, hogy a közönségnek még most is kell a szanzonek. Azonban más itt a baj. A direktorok érthetetlen okokból nem tűrik meg színpadukon ezt a műfajt. Sajnos, bele kellett törődnöm ebbe, mert hiszen ők a színpad korlátlan urai és parancsolói.

Őszintén szólva, *nem bánom, hogy a legutóbbi két évben nem játszottam*, mert valahogy megváltozott és idegenszerűvé vált előttem a mai színház. Imádom a mesterségemet és éppen ezért csak nagyon nehezen tudtam beletörődni abba, hogy

ma a régi finom eszközökkel nem lehet hatást elérni.

Igazságtalannak tartom a horribilis sztárgázsikat is, ami azelőtt szintén nem volt.

Lehetetlen állapot, hogy egyesek többszáz pengőt kapnak esténként felléptidiját.

Ezt valahol a direktornak be kell hozni és miután másképp nem tudja, magas helyárakkal dolgozik. Szerintem elsősorban ezért mennek rosszul a színházak, mert a *mai rossz gazdasági viszonyok mellett csak az a színház reuzálhat, ahol jól, de egyben olcsót adnak*. Ha a sztároknak nem esti három-négy száz pengő felléptidijuk volna, hanem havi ezer-ezerkétszáz pengő — amiből gyönyörűen meg lehet élni — akkor a helyárakat a felére lehetne leszállítani. Ez pedig feltétlenül használna a mai rossz színházi konjunkturának.

Miután láttam, hogy másképp nem megy a dolog, néhány hónappal ezelőtt én is kieszeltem egy újfajta számot, *a revüszíntelt vokálkvartettet*. *Budai Dénes* írt négy számot, egy tangót, egy spányolt, egy orosz és egy angolt. Én elénekelem a dalt és partnereim, *Budai Dénes, Martinek István* és *Szamosi Imre* utánam dúdolják a refraint. Amíg pedig átöltözöm a következő jelmezbe, addig a három férfi különböző hangszerekkel játszószák az előbb előadott dalt. *Roboz Aladár* és *Zerkovitz Béla*, a *Royal Orfeum* igazgatói nemrégiben nálam voltak, amikor is bemutatuk nekik négyhónapi tanulás után ezt a számot. El voltak ragadtatva tőle és

azonnal megcsináltuk a szerződést az áprilisi műsorra.

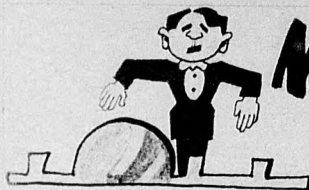
A négy számot négy olyan ragyogó kosztümben fogom előadni, mint amilyent a párizsi *Folies Bergere* revüiben lehet látni. Bízom ennek az újszerű műfajnak sikerében, annál is inkább, mert a számok beállításánál mindvégig *Piddock* segédkezett nekünk.

Solyom Janka (Amster fotó)

Látszólag tehát én is megalkudtam, de miután a berlini vendégszereplésem és a kéthónapos vidéki turném azt bizonyították, hogy igenis, kell a sanzón, nem mondtam még le erről a műfajról sem. Remélem, hogy vissza fog térni még az az idő, amikor a direktorok is szeretetükbe fogják

fogadni a sanzont. E régi, kedves és finom művészi műfaj kedvelőinek pedig azt üzenem — fejezte be a beszélgetést Solyom Janka, — hogy amit eddig csináltam, azt szeretem, amit pedig most átmenetileg csinálni fogok, azt a változott időkre való tekintettel meg kell tenni.

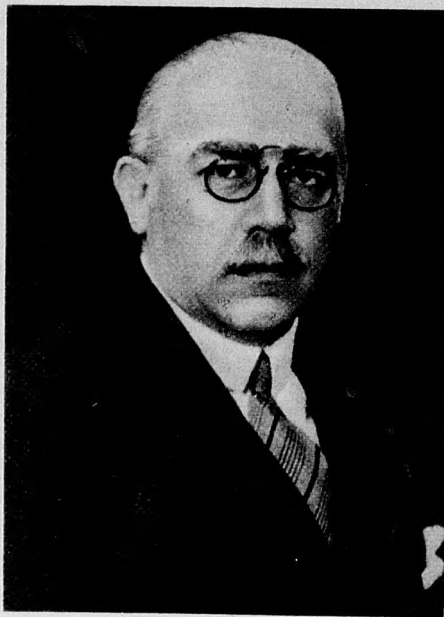
Megbukott-e Tarnay Ernő SZEGEDEN?

Szeged, március hó.

Mostanában a színház körül történő dolgok adják a legtöbb beszédtemát. Soha nem látott izgalommal tárgyalják a színház igazgatói állásáért megindult versenyt. Egyesek már azt is tudni vélik, hogy ki lesz az új igazgató. Vanak rémhírterjesztők is, akik azt állítják, hogy már *hatvan pályázó van az igazgatói állásra*. Ebből negyvenötöt a szegedi színház negyvenöt tagja adott be. A többi tizenöt részben bukott szegedi színigazgatók, részben pesti színházi emberek pályázata.

Munkatársunk fölkereste dr. Pálffy József m. kir. kormányfőtanácsost, polgármesterhelyettesét, a szegedi Városi Színház intendánsát, aki végül hű képet adott a színházkörüli eseményekről.

— Szeged város közgyűlése két évre

Dr. Pálffy József

szavazta meg a házikezelést — kezdte mondókáját az intendáns. — Ez a terminus most lejár. Ezzel egyidejűleg lejár Tarnay Ernővel, a jelenlegi művészeti direktorral kötött szerződés is. A közgyűlés legutóbb *újabb egy évre megszavazta a házikezelést*. Természetes, hogy erre az egy évre, mint eddig is szokásos volt Szegeden, pályázat útján töltjük be az igazgatói állást.

— Ez Tarnay bukását jelenti? — kérdeztük dr. Pálffy.

— Egyáltalán nem — válaszolta. — Tarnay semmi olyat nem tett, amit a polgármester, vagy én ne tudtunk volna. Tarnay már bejelentette, hogy most is pályázik. Az ő érdemeit is be fogjuk tudni a pályázata elbírálásánál, de ez nem jelent előnyt a többiek előtt.

— Az nem jelenti Tarnay bukását, hogy százhatvanegyezer pengőbe került a városnak a mult évben a színház?

— Nem, mert ebből százhuszonnégyezer pengő a megszavazott szubvenció, s csak negyvenhétezer a ráfizetés. Sok volt a beruházás is, sőt eltérést mutat a mérleg Tarnay javára, ha a színházi szedőnt vesszük figyelembe s nem a naplári évet. Csakis az általános rossz viszonyokat okoljuk, hiszen *előző évben harmincezer pengő megtakarítás volt. Százezer pengővel vett be a színház kevesebbet 1929-ben, mint az előző évben*.

— Hogyan áll a pályázat? — kérdeztük.

— Március huszadikáig kellett benyújtani a pályázatokat — feleli az intendáns. — A pályázók közül a színházi bizottság fogja a követelményeknek megfelelőket véleményezéssel a közgyűlés elé terjeszteni s az áprilisi közgyűlés titkos szavazással dönti el a pályázatot. Nagy az érdeklődés — folytatja dr. Pálffy. — Nemesak művészi ambíció, hanem, mint állás is elsőrendű pozíció Szegeden színidirektornak lenni.

Nyolcszáz pengő havi fizetés és a hetedik tisztviselői fizetési osztályhoz tartozó lakbér és egyéb járandóságok a dotáció. Ezenkívül a bevételek fokozásával és a kiadások csökkentésével elért, a múltévi mérleg fölött mutatkozó eredmény huszonöt százalékát kapja a direktor. Ez a százalék könnyen lehet tizenötezer pengő is.

Igaz, hogy a múlt évben a direktor fizetése lényegesen több volt, de sok támadás is érte emiatt a színügyi bizottságot.

Tarnay egyelőre végigvezeti a szezont. Ha virágvasárnapig eldől, hogy ki lesz az új direktor, akkor az új társulatot már az szervezi. Huszonhat pályázat érkezett be. Neveket nem mondhatok, csak azokat említem meg, akiknek pályázata Szegeden közismert. *Országos nevű írók és művészek nevei szerepelnek kombinációban.* Eddig a következők nevek kerültek felszínre: Görög Sándor, a színház titkára, Tolnay Andor bonviván, dr. Németh Antal rendező és természetesen maga Tarnay is. Pestről Hegedűs Gyula, Bárdos Artúr, Kürthy György, Vajda László és Horváth Árpád neveit emlegetik, mint pályázókat. Érdekes, hogy két volt direktorunk is pályázott, Andor Zsigmond és Faragó Ödön. Úgy hallok, hogy Janovich Jenő is pályázott a direktorságra.

— Hol vár változást a vezetésben?

— Elsősorban a társulat megszervezésénél. Mert túlszervezés volt. Ezzel szemben a legmagasabb színvonalú előadásokat kaptuk. Itt tizenöt—húsz ezer pengő megtakarításra számítottak. Ebben az évben azon lesz a hangsúly, hogy minél több eredeti bemutatót tartsunk. Szeretném, ha fővárosi írók éppoly szívesen nyújtanának hozzánk be darabokat, mint a pesti színházakhoz. A helyi szerzők darabjait is favorizálni fogjuk. Az operaelegyüttes leépítésére is gondoltunk, de ez egyet jelentene a vidéki operaelőadások halálával. Szegeden negyvenkilenc operaelőadás volt a múlt évben. Utána Pécs következik nyolccal. A többi vidéki színház négyöt operát adott egy évben.

— Hallottuk, hogy Festpielékre is készülnek — szóltunk közbe.

— Erről is szó van. A Fogadalmi templom teraszán lenne a színpad. Az előtte levő téren közel negyvenezer néző részére lenne hely. A kultuszminiszter úr fölkérésére Hevesy Sándor, a Nemzeti Színház direktora ebben az ügyben Szegeden járt és alkalmasnak találta a tereket az ünnepi játékokra. Már terveket is készítettünk, sőt már több darabot is nyújtottak be a Festpielére.

Ezeket mondta az intendáns a szegedi színház körüli eseményekről és nyugodt fejtegetéseivel és magyarázatával nem is érintette azt az izgalmas versenyt, melynek előcsatározásai már megkezdődtek a korteskedésben, pletykákban és suttogásokban, a redakciótól kezdve a városatyákon és kávéházi törzsszótalon keresztül egészen a színházi irodáig terjedő fronton.

A korteskedésnek már látszólagos eredménye is van. Azt hallottuk a városban rebesgetni, hogy Görög Sándor színházi titkárnak nagy pártja van, míg a sajtóban dr. Németh Antal pályázatát favorizálják. *Víg György.*

Rátkay Vera, a kiváló zongoraművész, aki nagy sikerrel szerepelt a minap egy hangversenyen (Fotó Vajda M. Pál)

Az én hetem *

IRJA KARDOS ISTVÁN *

Péntek

21

Benedek

Nézem Szomorj Dezső drámáját, a *Takás Alicet*. Rég nem láttam már ilyen jó, ilyen szép darabot.

Bár ezen a héten valamelyik este megnéztem a *Magyar Színházban* a *Volponét*, ami ugyancsak elragadóan nagyszerű darab.

És igaz, a *Kamaraszínház* nézőteréről végignéztem egyik este Szép Ernő *Azrát* is, amelyről ugyancsak azt mondhatnám, mint az első két említett darabról.

Egy negyedik színházban is voltam egy nagyon rossz darabnál.

A *Takás Alicet*, a *Volponét*, az *Azrát táblás*, színültig megtelt nézőtér nézte végig, a negyedik darabnál alig huszan lézengtünk a nézőtéren.

Miért mondják a direktorok hát mégis, hogy nem tudják, milyen darabot adjanak, amely megnyerje a közönség tetszését?

Milyen egyszerű, ugye?... *Jó darabot*.

Szombat

22

Katalin

Rózsahegy Kálmán — kérdi egyik olvasónk a Szerkesztői üzenőtől — hogyan került a Nemzeti Színházhoz?

Én felelek. Így:

Egy igen vékony dongájú fiatalember, bizonyos *Rózsahegy Kálmán* nevezetű, több mint harminc esztendőnek előtte súlyos betegen, igen forró lázzal küzdve feküdt kis hónaposzobájának sokdunyhás ágyán. Napok óta nem mehelett már próbára a *Magyar Színházba*, ahol tag volt és ahol éppen most egy kis szerepet bíztak rá.

Lelkét ajánlva kegyes imádsággal az Ur oltalmába, feküdt Rózsahegy Kálmán nagy-nagy betegen és türelmesen várta a Véget, aki helyett azonban *Beöthy László* érkezett meg a nagybeteg vigasztalására.

— Nekem már Ámen — mondta Rózsahegy, — én elmék innen a városból az örök hallgatásba...

És *Beöthy László*, aki akkor a

Nemzeti Színház igazgatója volt, megszorította Rózsahegy kezét, mely forró volt, mint a pirosra izzott kályha és könnyezve kiment az ajtón...

Rózsahegy pedig a falnak fordult, hogy ne kelljen látnia, ha érte jönnek.

Megint koppantak az ajtón. A Nemzeti Színház öreg szolgálója jön, kezében csomagokkal, amelyeket egyenként bont ki és amelyekből egyenként hullik ki a sok finom elemózsia, a vastagon dagadt bugyelláris, egy szerep — *Bródy „Hófehérké”*-jének kis tiszteletes ura, — egy levél és egy — szerződés a Nemzeti Színházhoz.

A levélben *Beöthy* arra kéri a színeszt, hogy mihelyt valamennyire magához tér, utazzék el napsugaras vidékre, ahonnan egyenesen a Nemzeti Színházhoz térhet vissza...

E ragyogó ajándék birtokában Rózsahegy Kálmán egyre inkább egészségesedni kezd. Egy hét múlva kilép az ajtón, öt hét múlva déli vidékről visszaérkezik egyenesen a Nemzeti Színházba...

Ez a történet, kedves olvasóim.

Vasárnap

23

Oculi

Az ismert művész kivitte bé nejét az Állatkertbe sétálni.

Szép rendjén végiglátogatták a ketrecek és hosszasan csak az állatok királya, az oroszlán barlangja előtt időztek.

A takarékoságáról ismert művész egyszerre megszólal:

— Hogy szeretnék én ennek az oroszlánnak a férje lenni.

— Ugyan — tamáskodik az asszony.

— Miért?

— *Nem kell bundát vennie* — hangzik az érthető válasz.

Hétfő

24

Gábor

Bécsben vagyok, ahol összetalálkozom *Rott Sándorral*, a népszerű kis Rottal, aki Bécsben éppen olyan közkedvelt kedves tagja a színészek társaságának, éppen

lyan szívesen látott vendége szín-
társulatoknak, mint idehaza Budape-
sten volt.

Beszélgetek a kis Rottal.

— Hogy megy, kedves Sándor?

— Hála Istennek, nagyon jól.

— Hallom a fiának, Ferencnek is
jelentős sikerei vannak a *Kammer-
spielen*ben.

— Igen — mondja, majd ellenzőt
formálva jobbkezeből fülembe súgja
mosolyogva, — igen. Már majdnem
olyan nagy Rott, mint a kis Rott.

Kedd

25

Gy. o. b. a.

Egyik primadonnánk-
nak valamelyik operett-
beli énekszámával nem
valami nagy sikere van.
A közönség az ének el-
hangzása után csak úgy
immel-ámmal emeli fel
kezét és inkább udvariasságból, mint
meggyőződésből tapsol.

Ezt persze nemcsak a nézőtérén
ülők, hanem a színpadiak is tudják és
nem győzik ugratni a primadonnát,
aki amúgy is meglehetősen érzékeny.

A minap, amikor a primadonna az
ominózus énekszám után kiment a
kulisszák mögé, majdnem pityeregve
szólt oda kartársainak.

— Bíz ez nem volt valami nagy
taps...

Mire az egyik:

— Pedig már a *visszhang is benne
volt.*

Szerda

26

Manó

Molnár Ferenc a törzs-
asztalnál. Természetesen
Molnár Ferencen a szó
sora.

— Olyan ironak, mint
én, rengeteg ellensége
gyűlik össze premiérein.

— Honnan gondold? — vetik fel
a kérdést az asztaltársak, — hiszen
minden premiéreden huszszor, harminc-
szor a függöny elé hívnak.

— De viszont — hangzik Molnár
válasza, — csak azért, mert azt mond-
ják magukban: *Majd ezt a Molnárt
megnézzük magunknak.*

Csütörtök

27

János

A primadonna kedves
hangja az utóbbi időben
— hogy is mondjam csak
— kissé rikácsolóvá vál-
tozott. Emiatt természe-
tesen direktora hagyta
pihenni, nem osztott rá

szerepet.

Viszont a primadonna mindezt nem
látta be, sőt igen-igen méltatlanko-
dott mellőzése miatt. Előbb csak a
kiskapuban, később a társalgóban,
végül az igazgatói irodában adott
hangos kifejezést igazgatójáról táp-
lált nem a legjobb véleményének.

A művészno erőteljesen korholta
igazgatóját, aki így csendesítette le:

— Kedves kisasszony! *Kikérem ma-
gamnak, hogy velem is olyan hangot
használjon, mint a közönséggel szemben.*

A megmentő

— Jézus, Mária! — csapja össze ke-
zeit Nagy Izabella, hazatérő kisfiát meg-
látva, — hogy nézel ki!? Biztos vereked-
tél te rossz fiú.

— Á, dehogy verekedtem, anyuskám
— legyint a kezével a megszólított, —
csak megakadályoztam, hogy megver-
jenek egy fiút, aki kisebb és fiatalabb
volt a támadójánál.

— Nahát ez derék dolog. És ki volt
az a kisfiú?

— *En voltam, anyuskám.*

Donát Ede karmester e hét szerdáján
tartotta nagyszerű zenekari hang-
versenyét a Zeneakadémián

Pardon! Ön érdekel engem!

Szövegét írta: Fonó Frigyes. Zenéjét szerezte: Illiczky László

Zongora

P

Ha már az alkonyat le-száll, _____ szívem remél _____ kalandra
Miként a szélesőt hozó _____ a női lény _____ is válto-

sfz > *P*

vár. _____ Száz édes apró kicsi lány _____ Ennivaló _____
zó. _____ Ha szöke ma holnapra más _____ De dalban óh _____

P Refrain.

mind valahány. _____ Pardon Ön érdekel en - gem.
nincs változás. _____

Számitok Önre, madam. — Nem fog csulat- kozni ben -

The first system of the musical score consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a half note followed by quarter notes. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

mf
nem, Va- rom ma este Budán! — Tudok egy elhagyatott kicsi

The second system continues the musical score. The vocal line starts with a half note and then moves to quarter notes. The piano accompaniment maintains its rhythmic pattern with some harmonic changes.

lö- cét Merre még a madár se jár. — Édes acsók ott szaz ölelésen

The third system of the score. The vocal line includes a half note and quarter notes. The piano accompaniment features a more active right hand with chords and moving lines. Dynamics include *f* (forte).

vágy remeg át, Angyalom jöjjön hát! —

The fourth and final system on the page. The vocal line concludes with a half note and a quarter note. The piano accompaniment ends with a final chord. Dynamics include *f* and *sfz* (sforzando). There are first and second endings marked with '1.' and '2.'.

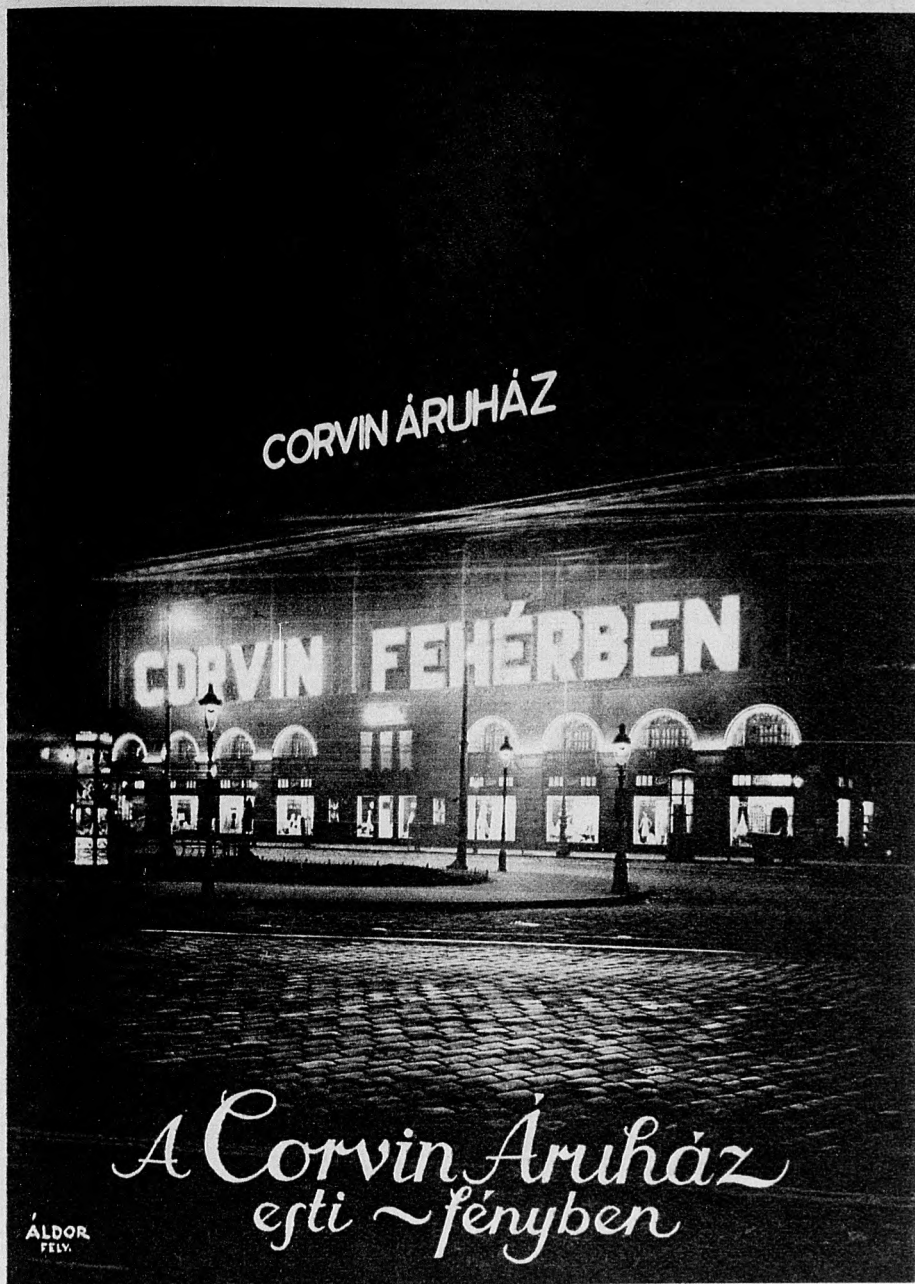

Igy láttunk mind: dalolt s zenélt
 a lábad,
 és rajta nem volt más, mint könnyű
 szandál;
 terajta nem volt más, mint holt
 varázslat:
 aranyvörös, mezőin átsuhantál.

Csak általlengtél könnyedén, szökellőn.
 izzó-fehér reflektorok kísérték
 s te fényükön lebegtél, mint a szellőn,
 lengő karod kitérve felkísértél.

De rejtelem vagy, nem tudjuk, mi még
 szemednek mélyén: vérvörös misék
 izzanak ott, vagy hűs virágok élnek?

Aranyló fény ég kebleid körül
 és végigzengsz rút, rossz szívünk fölött
 szandálos lány és karsú tested ének.

Budapest nagy látványossága
a Corvin Áruház esti kivilágítása a március 19-től 31-ig tartó
„Corvin fehérben“ árusítás alkalmából

A lokálban

* IRTA LIPPAY CYULA *

Pesti lokál, hétfő este. Nem is községes hétfő, hanem ünnepek utáni. Ha van szombatok szombatja, úgy az ilyen hétfő a hétfők hétfője. Ha az ember belép az ilyen hétfői lokálba, már ásít, mint ahogy ásít az üres nézőtér, a páholyok, a dologtalanul ácsorgó pincérek hada, a pezsgőre hiába váró hölgykoszorú, a parkettáncos és a jazzband. Csak egy, egyetlenegy páholy van messze földön s égen, amelyben ülnek, a többi üres. Ennek a páholyoknak játszik a jazzband, ez előtt sétálnak a hölgyek, pedig a bennülő frakkos fiatalember nincs egyedül, egy estélyi ruhás, reménytelenül csinos nő ül mellette: ékszeréről ítélve, *privát*, de démonibb külsejű, mint a lokál összes kis démonjai együttvéve. Szegénykék irigykedve nézik a privátot, a tisztességeseget, aki bizonyos lenézéssel vesz tudomást ottlétükről, a gondjaik-

ról és házias külsejükről, amely mögött érzik a hétköznapok állandó hétfője.

Most feláll a frakkos. Öt pincér rohan, hogy a hölgyre feladja a belépőt. A jazzband az angol himnuszba kezd és az üzletvezető lemondóan figyelmezteti a főpincért.

— A nagykövet fizet.

A „nagykövet” (lehet úgy 20—22 éves) tényleg fizet, aztán hölgyével együtt kivonul. Ugy látszik, törzsvendég, mert a pincér leszedi az asztalról a kis angol lobogót és elteszi másnapra. Most már magára marad a család: a pincérek, démonok és zenészek.

Ekkor jött Pál.

A jazz éktelen lármába kezd és a dobos vigasztalanul borus arca egyszerre a legszélesebb jókedvbe csap át. A jókedv az ő rezortja és ennek a legpontosabban tesz eleget. Köteles-

Rövidesen azt vette észre, hogy három-négy hölgy ül az asztalánál

ségtudóan illeszti a fejbübjára az öklömnyi cilindert, a dobverőt a levegőbe hajítja és megint elkapja és aztán olyan barátságos arcot vág, mintha a fényképész előtt állna, még pedig nem is hétfőn, hanem, mondjuk, szombaj este, amikor a lokál zsúfolva van a legjobb vendégekkel. Hiába: ő tudja, mi a kötelesség.

Pált öt pincér tessékeltte be a legtobb páholyba. Zavart volt, nem szokta meg a nagy fényességet és a rendkívül szívélyes fogadtatást, amelyben része volt. Véletlenül került ide, vacsorára volt meghíva és még nem akart lefeküdni. Amióta elvált a feleségétől, nem tudott korán hazamenni.

Megrendelte a pezsgőt és körülnézett. A parkett hirtelen megélnékült, négy-öt pár is táncolt egyszerre. Persze, neki táncoltak az összes hölgyek, övé volt minden vágyó pillantás, ő volt a maharadzsa, aki előtt csábtáncot lejtettek a paradicsomi hurik és aki felé áramlottak az összes felébredt szemek villamos szikrái.

Pál megérezte, hogy ő itt most nagy ember. Kifeszítette a kemény ingmellet és feltette egy pillanatra a monokliját is. Azért csak egy pillanatra, mert azt akarta éreztetni, hogy

szüksége van a monoklira, amikor körül akar nézni, egyébként pedig zsenben volt vele, nem szokott még hozzá ehhez a monoklihoz.

Egy koppanás a fehér ingmellen: hógolyó koppant rajta. Gyengébbek kedvéért meg kell magyaráznunk, hogy az utóbbi években a lokálokban és egyéb mulatóhelyeken divatba hozták a papiros hógolyókat, amelyeket csomagokban árulnak és a hógolyócsata hozzátartozik az ilyen mulatóhelyek életéhez. Pál középpontjává lett az összes hógolyóknak és mivel úgy érezte, hogy ezzel tartozik a kornak és az illemnek, maga is vett egy zacskó hógolyót és hajigálózni kezdett maga körül.

Rövidesen azt vette észre, hogy három-négy hölgy ül az asztalánál. A pincér szorgalmasan töltögetett és egyik pezsgős üveg ürült a másik után. Közben más vendégek is érkeztek, a hangulat határozottan javult. Hat évig volt házasember, nemrég vált el és mert úgy érezte, mintha csak tegnap lett volna itt, nem is hat év előtt utójára. Könnyű kis köd ereszkedett a szemére, a nagy fényesség most már barátságossá vált, kedves volt itt mindenki és minden, néha már visszamosolygott a jazz-dobosra, aki rend-

„Ezt a poharat az utolsó cseppig ki kell inni“

„Mit szólsz a kislányomhoz?”

kívüli erőlködéssel igyekezett észbon-
tóan vidám lenni.

Beszélgetni kezdett a hölgyekkel. Sőt az egyiket, egy fitosorrú kis sző-
két, aki apukámnak szólította, tegezni
is merte. Ez azt a viccet találta ki,
hogy időnkint felkelt a székről, Pál
mögé állt és megsimogatta az ijedten
tiltakozó fiú fejét. Ez az ijedt kap-
kodás nagyszerű szám volt, jól mu-
lattak rajta az összes lányok.

Szóval jól érezte magát Pál. Hosszú
idők óta először. Tudta, hogy ő most
itt „pali”, de jól esett neki ez a tudat.
Csak akkor szeppent meg, amikor egy
kreolarcú, tüzesnézésű álspanyol tán-
cosnó lejtett el a páholy előtt: ha-
sonlított egy kicsit a feleségére, akit
most jobban gyűlölt, mint valaha.
Pál azért vált el az asszonytól, mert
rájött, hogy az megesalta egy bank-
hivatalnokkal, aki öt évvel volt fiata-
labb, mint ő. Először ezt tudta meg,
a többit csak később, amikor már
különlválnya éltek és a válópert már
beadta. Nem is engedte meg, hogy a
pincér a páholyba hozza a spanyol
hölgyet, aki véletlenül úgy beszélt
magyarul, mintha a Rottenbiller ucca
és a Liget közt látta volna meg a nap-
világot, nem pedig Toledóban vagy

Salamancában, mint ahogy azt a ru-
hája mutatta.

De azért elmélázott egy kicsit. Nem
sokáig, csak néhány percre.

— Nem baj, igyunk — kiáltott fel
utána és fenéig üritették a poharat.
Utána még a körömpróbát is meg-
csinálták.

Aztán eszébe jutott valami.

— Töltsön kérem — szólt a pin-
cérnek, aztán a lányokhoz fordult:

— Ezt a poharat az utolsó cseppig
ki kell inni.

— Kinek az egészségére? — kér-
dezte a szőke.

— Mindegy, ki kell inni.

— De én nem iszom, míg meg nem
mondod.

— Nem mondom meg.

— Akkor nem iszom.

— Hát... hát... a kisleányom
egészségére.

— Az más, akkor iszunk. Szervusz!

Koccintottak és kiitták. Pálnak fé-
nyesebb lett a szeme.

Aztán elfeledkezett a lányokról.
Hátradólt a székben és a nagy csil-
lárba bámult. Körülötte a lányok cse-
vegtek, de ő nem hallotta. Nagyon
érdekes lehetett a csillár.

Benyúlt a tárcájába és egy csomó

Boldogan osztogatta a képeket (Rozgonyi felvételei)

fényképet vett ki. Egyenkint szedte ki a borítékból és megkérdezte a szökét?

— Mit szólsz a lányomhoz?

Négy-öt éves kislányt ábrázoltak a fényképek. Volt vagy tizenkét darab, mindegyiken más és más póz. Az egyiket babával játszik, a másikon korcsolyázó kósztümben volt, a harmadikon balerina mozdulattal mosolyog a gépbe: a fényképész fantáziájának egész raktára ott volt felhalmozva ezeken a képeken. Vékony kreolarcú lányka volt, lehet, hogy valamikor majd szép lesz, de a szökének így is tetszett.

— Jaj, de édes! Mutasd csak!

Szorgalmasan nézte végig a képeket, anyáskodó érzéssel, talán a maga kis, iskoláslány korára is gondolt. A többieket nem érdekelték a képek.

— Tetszik neked? — kérdezte Pál.

— Nagyon édes.

— Nem is tudod, hogy milyen aranyos...

— Hol van a kislány?

— Az anyjánál.

— Hát elváltatok?

— El.

— És mikor láttad utoljára!

— Ma délután nálam volt.

Aztán megint elhallgatott. Moso-

lyogva nézett a nagy csillárba, mely most fényképekkel telt meg. Mindegyik üvegkristályon más és más kép: az egyikén egy korcsolya-kosztümbös kislány, a másikon egy miniatűr-balerina.

A lányok unatkozni kezdtek. Ez így unalmas, hogy ez az alak a levegőbe bámul és nem szól egy szót se hozzájuk.

— Szervusz apukám — nógatta az egyik és koccintott az asztalon álló pohárral.

— Szervusztok, gyerekek!

Ivott és megint hallgatott. Aztán újból elővette a képeket és nézegette őket.

— Melyik tetszik neked a legjobban? — kérdezte a kis szökét.

Ez sokáig válogatott, míg végre ki tudta választani az ízlésének megfelelőt. Ezen egy fához támaszkodott a kislány és merengve nézett a semmibe, kifecamított nyakkal és kifecamodott ízléssel, ahogy a fotografus állította be.

— Ez nekem is nagyon tetszik — mondta Pál és megnevededett a szeme.

— Mondd, akard, hogy neked adjam?

A lány — úgy látszik, nem erre a pályára készült — megértette a férfit:

— Nagyon megköszöném. Nagyon édes.

Pál boldog volt. Odaadta a lánynak és ez eltette a retiküljébe. A többiek most már irigykedni kezdtek. Nem mintha kellett volna nekik, csak éppen az, hogy miért kapott a Manci és miért nem ők is. De Pál megelőzte őket:

— Akartok ti is egyet?

— Adjál.

És Pál adott. Boldogan osztogatta a képeket:

— Igazán tetszik? Ugye nagyon édes? ... Nézzétek a szemét, mekkora szeme van... Az én kislányom...

Nagyon elérzékenyedtél és titokban meg is törölte a szemét. Milyen jó, hogy idejött, hogy kibeszélheti magát! Hogy elmondhatja, hányadikba

jár, mit mondott ma délután és mit vett neki ajándékba karácsonyra. A lányok hallgatták, ő meg beszélt, beszélt, mintha érdekelné őket, amit mond, pedig oda se figyeltek, hanem hógolyókat dobáltak egy újonnan érkezett fiatalemberre, aki kirakatba tette magát az egyik páholyban és onnan küldte szerkesztő hódító mósolyát.

Pál fizetett és aztán hazament. Mindent elmondott, ami a szívében nyomta, most már mehetett.

A lányok elbűsűztak tőle és szerkesztették a teremben. Reggel a takarítónő tizenegy fényképet söpört ki a páholyból, mindegyik ugyanazt a kislányt ábrázolta különböző pózokban.

TARKA EPIZÓDOK

Halad az idő

Király Ernő meséli ezt a kedves amerikai viccet:

Az egyik hollywoodi filmszínésznek, akinek a karrierjét a hangosfilm tönkretette, fia született.

— Na mit szól a gyerekekhez, Mister? — kérdezte az orvos a filmszínészt, a síró babára mutatva.

— Őszintén szólva nem nagyon örülök az eseménynek, mert ez is hangos-

A jelmezből

Egyik ismert bankárunk álarcosbált tartott a farsang végén, amelyre hivatalos volt a neves művészpár is.

— Milyen kosztümben fogsz megjelenni? — kérdezte a színészférj a feleségétől.

— Rádióruhám lesz.

— Na és mibe öltözzem én, hogy stílusos legyek?

— *Hallgatónak.*

A szokás hatalma

Mint ismeretes, *Dalnoky* Viktor doktor operaénekes egyúttal kitűnő fogorvos is. A minap *Szedő* Miklós volt nála vendégségben és mint figyelmes házigazda likörrel kínálta meg őt vacsora előtt.

— Parancsolj kérlek — mondotta *Dalnoky* — miután betöltötte a poharakba a likört, — csak aztán alaposan gurgulázz!

Kielégítő válasz

Dénes Oszkár valamelyik nap egy sírt látogatott meg a kerepesi temetőben, amikor kifelé jövet egy temetési menet haladt el előtte.

— Nem tudja kérem, kit temetnek?

— kérdezte kíváncsian az egyik mellette álló férfitől.

Az titkozatos arcot vágva, odahajolt *Dénes* füléhez és a következőket súgta:

— *Azt hiszem azt, akil az első kocsi-ban visznek.*

Orvosi vizit

Egyik primadonnánk rosszul érezte magát és felkereste az ismert belgyógyászt, aki alapos vizsgálat alá vette a művésznőt.

— Kérem művésznő, sóhajtson nagyokat és mondja közben azt, hogy áh.

— No de kérem — idegeskedett a primadonna, — *én nem filmfelvételre jöttem, hanem konzultációra.*

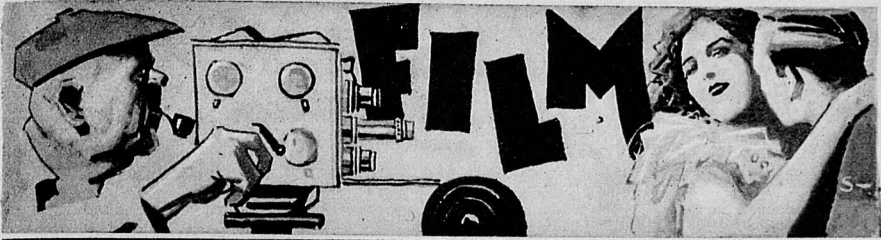
Nehéz gyógymód

— Tudja asszonyom — magyarázza *Farkas* Imre egy hölgyismerősnek, — milyen egészséges dolog sok hagymát enni, ami amellet csak használnál a szépségnek. Vagyis egyszerűen a jóegészség tilka a hagymaevés.

— Igen, igen, csak egy baj van.

— ?

— *Hogy ezi a tilkot nem lehet titokban tartani.*

Evelyn Brent (Fotó Paramount)

mit
A
cél,
mit
nem
ér-
tba
és
mo-
ent.
ivét

rte-
ka-
ki a
kis-
ban.
■■■■

egy
me-
tési

ek ?
mel-

jolt
ta :
csi-

ezte
gyó-
ette

na-
áh.
t a
elre

ya-
sés-
sok
asz-
al a

a.
ban

Eaton, Mary, amerikai filmszínésznő, Norfolkban (Virginiában) született. A családja később Washingtonba költözött, ahol a kis Mary táncolni tanult. Már gyermekkorában szerepelt a színpadon, a Poli Stock Compagnie-nál,

Mary Eaton

ahol lord Fentleroy szerepét alakította a „Kis lord” című darabban. Nagy sikere volt. Innen New-Yorkba utazott, ahol a Ziegfeld Follie-ban alkalmazták. Egyelőre azonban csak a karban táncolhatott. Később szólótáncosnő, majd a Broadway kedvence lett. Marynek hat testvére van, akik részint színpadon, részint a filmnél szerepelnek. Amikor a beszélőfilm tért kezdett hódítani, Maryt is meghívták Hollywoodba. Elment és első filmszereplésével százharmincezer dollárt keresett. Nemrégiben feleségül ment Millard Webb ismert filmíróhoz. Mary Eaton egyelőre még nem mondott búcsút a színpadnak, mert szerződése még ma is New-Yorkhoz köti, ahova el is fog utazni, ha befejezte új filmjét. Címe: Paramount-Famous-Lasky-Studios, 5451, Marathon Street, Hollywood, California.

Eyck, von Tony, német filmszínésznő, 1911-ben szü-

letett. Tizennégy éves korában már a színpadon szerepelt és három év múlva a film számára is felfedezték. Píkáns szépség és a filmen rendszerint pajkos fiatal leányokat alakít, olyanokat, amilyen ő maga az életben. Legnagyobb sikereit a következő filmekben aratta: „Festett ifjúság”, „Forradalom a nevelőintézetben”, „Tavaszbredése”. Címe: Berlin, W., Heilbronnerstrasse 29.

Faye, Julia, amerikai vígjátékfilmszínésznő, 1900 szeptember 24-én Richmondban született. Iskoláit is Richmondban végezte el, majd énekelni tanult. Később beiratkozott az Illinois-i egyetemre. Az egyetemi évek alatt egyszer Los Angelesbe utazott,

hogy egy nagynénjét meglátogassa. Együtt ellátogatott a RelianceMajestic-Studióba, ahol Christy Cabannal, egy St. Louis-i származású rendezővel találkozott. Caban film szerepet adott neki és ettől kezdve a filmnél maradt. Egy tucat kis szerepet játszott, majd Mack Sennetthez került. Cecil B. de Mille egy alkalommal meglátta egyik filmjét és leszerződte őt egy nagyobb szerepre. Ettől kezdve egy egész sereg de Mille-filmben játszott. Nagyobb filmjei: „Asszony, akiről az Isten elfeledkezett”, „Bolondok paradicsoma”, „Ne cseréld el a férjedet”, „Szombat éjjel”, „Tízparancsolat”, „Az arany ágy”, „A tegnapi uccája”, „A volgai hajós”, „A királyok királya” és „Dynamit”.

Julia Fay nem szép, orra széles és lapos és mégis egyike a legnépszerűbb vígjátékfilmszínésznőknek. Nagyszerű játéka és kitűnő arcjátéka elfeledtetik szépséghibáit. Szívesen sportol

Julia Faye

von Tony Eyck

és anyjával él Hollywoodban. Címe : Metro—Goldwyn—Mayer Studios, Culver City, California.

Ferris, Audrey, amerikai filmszínésznő.

Audrey Ferris

Sunset Boulevard, California.

Ferrari, Angelo, olasz származású német filmszínész, 1898 augusztus 14-én Rómában született. Tizenöt éve filmszínész. Előbb Turinban és Rómában filmezett és csak azután került Németországba. Nagyobb filmjei : „Az aranyborjú”, „Féltékenység”, „Déli rózsa”, „A szürke ház”, „Orient-express”, „Nőszülünk?”, „Egy éjszaka élményei” stb. Címe : Berlin-Schöneberg, Wartburgerstrasse 16.

Angelo Ferrari

Feyder, Jaques, francia filmrendező, jelenleg Amerikában rendez. Brüsszelben született és filmkarrierje 1912-ben kezdődött. A régi Gaumont Film Compagny-val kötött szerződést és már első filmjével feltűnést keltett. Egyik filmjében („Gyermekarcok”) három fiát szerepeltette, mind a három valóságos szépség. Leghíresebb filmje a „Carmen”, amelyet Spanyolországban készített és amelynek főszerepét Raquel Meller, a világhírű francia dízóz játszotta. Első amerikai filmjének címe : „Uj gentle-

manek” és ebben tehetségének egész fegyvertárát megmutatja. Nagyszerű ötletei vannak. Címe : Metro—Goldwyn—Mayer-Studios, Culver City, California.

Frölich, Carl, német filmrendező és filmíró. Leginkább Henny Porten filmjeit rendezi. Nagyobb filmjei : „Szerelm és tolvaj”, „A nagy szünet”, „Szerelm az istállóban”, „Édes anyatej”. Jelenleg saját filmvállalkozása van. Címe : Porten—Frölich Prod. Ges., G. m. b. H., Berlin, S. W. 68., Friedrichstrasse 37/A.

Betty Amann német filmszínésznő
(Fotó Ufa—Hoppé)

BEKUKUCSKÁLTUNK EGY KULCSLYUKON

Culver City, 1930 március.

A kulcslyukat képletesen tessék érteni, mert Leila Hyams filmszínésznő engedélyével léptünk be a pazarul berendezett budoárba. Ez egy kicsit kényes dolog volt, mert a filmszínésznők budoárja is olyan hely, ahová idegen nem léphet be, viszont az *újságrónó* abban a kivételes helyzetben van, hogy — ha egy kis ellenkezés után is — még ebbe a szobába is beteheti a lábát.

Mit láttam?

Leila Hyams filmszínésznő reggel nyole órakor kel, azonnal — még az ágyban — megeszi reggelijét, amely egy pohár tejből és két darab kétszersültből áll. Aztán egyet-kettőt nyújtózkodik és máris fürdőszobájába siet. Hideg vízben fürdik, de a medence vizébe egy teljes üveg kölnivizet tölt.

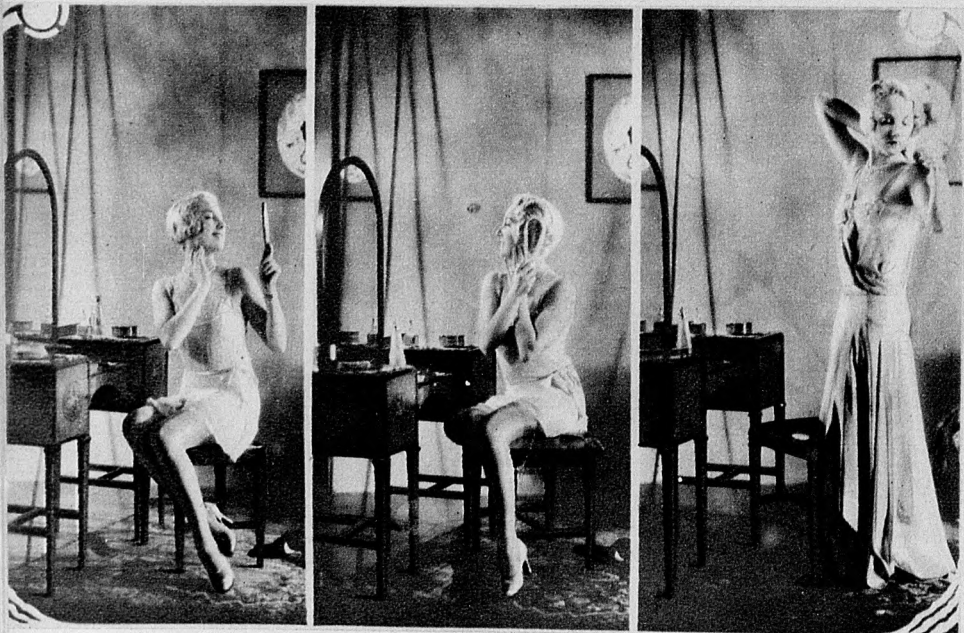
Utána kezdődik a szépségápolás.

Leila krémekkel keni be az arcát, majd szemlét tart ruhatára felett. Összeválogatja aznapi toalettjét. Dél-előtt estélyi ruhában kell szerepelnie a felvevőgép előtt, tehát mingyárt itthon veszi fel a pazar toalettet.

A harisnyánál már egy kis baj történik. A selyemharisnyán leszalad egy szem, ami a filmszínésznőt határozottan idegessé teszi. Másik harisnyát vesz elő, amit olyan idegesen ránt a lábára, hogy elszakad. Lerántja a lábáról és dühösen a földhöz vágja. Rátapos.

A harmadik pár harisnya szerencsésen felkerül a filmszínésznő lábára, de most újabb baleset történik: elszakad az egyik harisnyakötő csatja. Szerencsére egy másik van kéznél és így elmarad az újabb toporzékolás.

A fehéreneműkkel kevesebb baj van, de a cipő megint nagy fejtörést okoz. A filmszínésznő szekrényében, a pol-

Leila Hyams

cokon, szép sorjában huszonkilenc pár estélyi cipő áll. Négy pár cipőt próbál a lábára és nem tudja eldönteni, hogy melyiket vegye fel. Végül egy ötödiknél állapotodik meg.

A sminkeléssel gyorsan megvan Leila Hyams, mert az igazi festék ugyanis csak a filmgyár öltözőjében kerül az arcára.

— Remélem semmi hiba sincs az arcbőrömön? — kérdezi és miután megnyugtatom, jókedvűen lát a fésülködéshez. Ragyogó szőke haja valósággal szikrázik a fésű alatt.

Jókedvűen dudol és közben vidáman beszélget:

— Azt mondják, hogy nagyon jól néznék ki fekete hajjal... Mi a véleménye, festessem be a hajamat?

— Isten ments!... Nem bocsátaná meg ezt a ballépést senkinek, de legkevésbé önmagának...

— Kár... Tudja, az ember egy bizonyos idő múlva a haj színét is éppen úgy megújja, mint a ruháját és újra vágyik... Ez az oka annak, hogy az utóbbi időben nagyon sok filmszínész nő változtatja meg a haj színét... Különben elárulom magának, hogy alig van néhány filmszínész nő, aki ne festetné a haját...

Valódi hajszín? Ritka, mint a fehér holló...

Itt a telefon cseppetése szakítja félbe a filmszínész nő indiszkrét elbeszélését. A rendező telefonál a filmgyárból. Már várják őt. Leila megnyugtatja a rendezőt, hogy félóra múlva ott lesz.

— Nem, nem egy óra múlva, hanem komolyan félóra múlva — mondja a telefonba, majd lecsapja a hallgatót és gyorsan magára kapja a ruháját.

— Párizsból hozattam. Repülőgépen jött New-Yorkból — magyarázza. — Nyolcszáz — dollárba került a szállítással együtt...

— Nem sok egy kicsit? — kérdezem.

— De bizony sok, de mit csináljak... Megkövetelik tőlem, hogy így öltözködjem.

Ezután egy fehér rókával diszitett belépő kerül Leila Hyams vállára és ezzel már el is készült volna az öltözködéssel, de utána még sok időt tölt el azzal, hogy itt-ott igazít valamit magán. Hússzor is a tükör elé áll.

Végre mindennel meg van elégedve és kinyitja az ajtót.

— Mehetiünk — mondja kedvesen.

Megnézem az órát. Egy és háromnegyed órával ezelőtt lépett ki fürdőmedencéjéből.

B. Edith.

(Foto M—G—M)

Ruth Elder

Ma már csak

egyetlen ember harcol Amerikában a hangos filmek ellen: Charlie Chaplin. Ez Chaplin részéről élethalál-küzdelem, mert jól tudja, hogyha megszólal, vége a varázsnak és a publikum nem lesz többé kíváncsi rá, ha viszont néma marad, szintén elveszti pozícióját. Ezt a nagy problémát csak egyetlenegy dolog oldaná meg: ha a közönség megint érdeklődne a néma filmek iránt. Ezt az érdeklődést kívánja Chaplin felkelteni megfelelő eszközökkel. Egyelőre megalapította a Chaplin Picture Production-t, amely kizárólag néma filmeket fog gyártani és célja a néma filmek propagálása lesz. A gyár kötelékébe ő nagy sztár fog tartozni, így többek között, valószínűleg, John Gilbert is. Chaplin egyelőre négyhónapos világtörli utazásra megy és reméli, hogy addig, amíg visszatér, már csökken a közönség érdeklődése a hangos filmek iránt.

Most derült ki,

hogy Kertész Mihály komolyan beleszeretett Dolores Costello filmszínésznőbe, meg is kérte a kezét, de elkésett, mert John Barrymore elhódította tőle a szép filmesillagot. Kertész nem haragudott meg rájuk, hanem résztvett pompás esküvőjükön.

Addig jár a korszak

a kútra, amíg eltörik. Reginald Denny is addig játszott együtt Isobel Stiefellel, amíg feleségül vette. A kis filmszínésznő két esztendőn keresztül volt a népszerű filmkomikus partnere és végül megesküdött vele. Azt mondják, hogy mind a ketten jól jártak.

Ruth Elder

nevét akkor ismerték meg az egész világon, amikor megkísérelte az óceán átrepülését. Később filmszínésznő lett és egy hollywoodi filmgyárral kötött

Davey Lee

szerződést. Ruth Elder multjáról most kiderült, hogy mielőtt repülőgépbe ült volna, fogtechnikus volt egy floridai városkában, Lakelandben, ahol heti tizenhét dolláros fizetésért dolgozott. Ruth Eldernek ebben az időben nagyon nehéz dolga volt, mert férje nem dolgozott. Neki kellett a háztartás minden gondját viselni és emellett segíeyeznie kellett sok nővérét és fivérét is. Amikor Haldeman kapitány azzal a tervvel kereste fel, hogy repüljék át az óceánt, Ruth Elder gondolkozás nélkül vállalkozott a veszélyes feladatra, mert abban reménykedett, hogy ezáltal hírnévre tesz szert és egyben megszabadul a nyomorúságtól. Ma már Hollywoodban él és annyit keres, hogy kényelmesen eltarthatja testvéreit és — férjét...

Néhány hónappal ezelőtt történt,

hogy Harry Edwards feleségül vette Evelyn Brent filmszínésznőt. Az esküvő elé annak idején némi akadály gördült, mert a filmszínésznőnek hat kérője volt és ezek nem voltak hajlandók Evelyn kezéről lemondani. A házasság azonban mégis megtörtént, de a kérők bosszút forraltak és most kimbot alakítottak, amelyek egyetlenn és csöppel sem erkölcsös célja: a filmszínésznőt férjétől elválasztani. Ez is csak Amerikában lehetséges.

Davey Lee,

a népszerű Sonny Boy, Al Jolson partnere is az ünnepezt sztárok közé tartozik, legalább is ezt lehet abból a tényből következtetni, hogy naponként ötven-hetven levelet kap. A levélírók nem is gondolnak arra, hogy a kis filmszínésznő még nem is tud olvasni.

Arccráncai megszűnnek, ha patikában Hero Skint vesz

Thelma Todd legújabb filmszerepében (Fotó Hal Roach Studios)

Nemrégiben egy hosszabb cikkben számoltunk be arról, hogy a híres és népszerű filmesillagok milyen rengeteg levelet kapnak ismeretlen tisztelőiktől, a világ minden tájáról. Amerikából, Európából, Ázsiából, Afrikából és Ausztráliából hoz levelet részükre a posta és ezekben a levelekben a leghetlenebb kívánságokkal fordulnak hozzájuk. A legtöbben azonban autogramot és dedikált fényképet kérnek tőlük.

Ezekre a levelekre a sztárok a legritkábban válaszolnak, egyrészt azért, mert képtelenek a nagylömegű kívánságoknak eleget tenni, másodsor nem akarják fizetni a nagy postaköltséget.

Az utóbbi időkben azonban juresa, legalább is európai embernek különös választ kapnak a filmsztároktól azok, akik tőlük dedikált fényképet kérnek. Nyomatott levelezőlapon megköszönik az érdeklődést és az illetők tudomására adják, hogy dedikált fényképet csak azazal a feltétellel tudnak küldeni, ha előbb, tíz-huszonöt centet vagy egy dollárt küldenek be címükre. Tíz centért egy kisebbalakú fényképet, huszonöt centért egy nagyobb, egy dollárért pedig egy

rendkívül szép képet küldenek. Vannak filmszínésznők, akik ezt a kívánságot azazal indokolják meg, hogy a nagy költséget nem bírják egymaguk viselni és ezért kérik tisztelőiktől, hogy a költségek egy részét vállalják magukra. Sokan azonban meg sem indokolják ezt a kérést.

*

Annyi tény, hogy a filmesillagoknak csinos pénzükbe kerülne, ha minden kérést díjtalanul teljesítenének, de eddig sem maguk a filmsztárok viselték ezeket a költségeket, hanem az a gyár, amelynek szolgálatában állottak. A gyáraknak kifizelődtől, ha fényképet küldtek szét a világ minden tájékára, mert ezzel csak növelték sztárjaik népszerűségét, viszont most, hogy a gyárak pénzt kérnek a filmszínészek és filmszínésznők fényképeiért, még jobb üzletet csinálnak, mint eddig.

A gyárak minden lelkes mozinézőn, minden fényképkérőn keresnek. Igazán nem rossz ötlet — mondjuk — Clara Bow népszerűségéből ilyen módon üzletet csinálni.

Ha valamelyik filmgyárnak csak tíz népszerű sztárja van és ezektől a sztároktól fejenként és havonként ötezen kérnek

fényképet és egyben beküldik a pénzt, akkor is évenként jónéhány ezer dollár tiszta haszonnal dolgozik a filmgyár „dedikálóizeme”.

Valószínűleg sokan vannak, akiknek mégér tíz centet vagy egy dollárt kedvencüknek fényképe, de egészen biztosan sokan vannak, akiknek nem ér meg ennyit egy fénykép és inkább lemondanak arról, hogy az ünnepelt sztár fényképét albumjukba tegyék, semmint ekkora összeget az amerikai filmgyáraknak beküldjenek.

A múltban voltak kevésbé ötletes filmgyárak, amelyek nem kértek pénzt a fénykép után sóvárgó filmesillag-rajongóktól, hanem levelüket átadták egy bélyeggyűjtő társaságnak, amely azt válaszolta az illetőknek, hogy abban az esetben, ha bizonyos számú használt levélbélyeget küldenek, megszerzik és megküldik címükre a kívánt fényképet...

Ez is üzlet volt, de legalább némi csomagolópapírban...

A bélyeggyűjtőtársaság így igen olcsón jutott bélyegekhez és összeköltetésbe került az egész világgal...

Ezzel szemben a német filmesillagok legnagyobb része nem rendelkezik ilyen fejlett üzleti érzékkel és sokkal egyszerűbb módon intézi el a fényképkérő levelet: szó nélkül teljesíti a kívánságot. Fényképet küldenek ingyen, legfeljebb

azt kérik, hogy rajongóik válaszbélyeget küldjenek.

Mindezt azért szögeztük itt le, mert az utóbbi időben sok olvasónk fordult hozzánk panasszal és mindnyájan felháborodva fogadták a filmsztárok nyomtatott levelezőlapját, amelyen, amellel hogy valóságos árjegyzék, még arra büzdítják a címzettel, hogy minél nagyobb mennyiségben rendeljen a fényképekből és azokat adják el ismerőseiknek...

Az európai filmszillagok, mielőtt idegen országba utaznának, legalább ötszáz fényképet csomagolnak bőröndjükbe, a filmszínésznők pedig állandóan több tucat levelezőlapot hordanak retiküljükben, hogyha valaki képet kér tőlük, mindjárt kéznél legyen és egy mosoly kíséretében átnyujthassa rajongójának. De mi lesz, ha minden sztár áttér az amerikai szisztémára és retiküljéből nem képet, hanem egy árjegyzéket nyújt át rajongójának.

Ez egy kicsit kiábrándító. Azok az emberek, akik egy-egy film hatása alatt egy szerény kéréssel fordulnak a népszerű sztárhoz, akiről tudják, hogy hetenként többszáz vagy több ezer dollárt keres népszerűségével, más szemmel kezdik látni a pajkos Clara Bowt, ha fénykép helyett egy kis árjegyzéket kapnak tőle... Hova tűnik az illúzió, amely mögött hirtelen anyagi kérdések bújnak elő?...

PARAMOUNT STUDIOS, HOLLYWOOD

Dear Friend:

I have your note and want to thank you very much for taking so much interest in me and my screen work.

I wish I could send you free of charge the photograph you desire, but because so many thousands of requests have been coming in of late, I have found it compulsory to ask my friends to help defray the actual expense of the photographs desired. If you care to do this, I will be indeed happy to send you any of the following variety of photos for the sum mentioned: 5"x7" photo, 10c; 8"x10" photo, 25c; 11"x14" enlargement, \$1.00; or a hand-tinted 8"x10" portrait, \$1.00; foreign, international money order or coupons.

Again, please accept my thanks and appreciation.

Sincerely,

Clara Bow.

Clara Bow levelezőlapja

Egy pesti mixer páholyában

Egy nagy pesti filmszínház nézőtere. Hirtelen mély sötétség vesz körül. Mélyebb sötétség, mint azelőtt a némafilmszínházban, mert hiányzanak azok az apró lámpák, amelyek azelőtt díszkréten ott égtek a zenekarban, a kottaállványok fölött.

A zenekar helyén ma mély sötétség eltűntek, a karmester: Fenyvessi Árpád zenegazgató pedig, aki azelőtt közvetlenül a vásznon előtt dirigálta 32 tagú zenekarát, ma egészen hátul ül.

Fenyvessi Árpád

A karmesterből hangmester lett.

*

Minden nagy hangosfilmszínházban egy hangmester ül a nézőtérben, aki a hangot ellenőrzi és azt a szükséghez

képest felerősíti vagy legyengíti. Egy potencióméterrel, egy finoman hangolóval szabályozza a zenét és a beszédet.

Fenyvessi Árpád is ott ül a sötét nézőtérben, az úgynevezett „mixerpáholy”-ban és az előadást figyel. Előtte egy kis fekete íróasztalon a potencióméter. A tíz fokra beosztott csavar minden szerszáma a hangosfilmszínház hangmesterének. Ez a karnagyi pálcája.

*

Fenyvessi Árpád egyike volt a legnépszerűbb mozikarmestereknek. Szívvel-lélekkel a mesterségének élt. Újított, feltalált, javított és rövid idő alatt elérte, hogy a filmszínház törzspublikuma elsősorban azért ment el az előadásokra, hogy az ő zenekarának játékában gyönyörködjenek.

Budapesten ő hozta először a filmszínházba a zenei trükköket. Ő már akkor hangosfilmet játszott. Sokan még jól emlékeznek arra, hogy amikor Buster Keaton első filmjét Budapesten bemutatták, a film valósággal

megszólt a vásznon. Kattogott a vonat kereke, zúgott a vonat, fűttengett a mozdony, csengett a telefon... Fenyvessi zenekara minden hangot utánozott. És ő volt az első, aki független zenei produkcióval, nyitánnyal vezette be az előadást. Közel hat esztendőn keresztül dirigálta a 24—32 tagú zenekart és aztán jött a hangosfilm...

*

— A hangmestertől sok függ — mondja Fenyvessi Árpád, mert, őszintén be kell vallanom, sok hangosfilm zeneileg hibás. Ennek okát abban látom, hogy a felvételeknél a mixer, aki a hangfelvételt ellenőrzi, nem zenészember, hanem mérnök és ennek következtében egyes filmek rossz zenei aláfestéssel kerülnek előadásra. Megtörténik, hogy a mixer a bőgőket, a dobokat parancsolja a mikrofon közelébe és ezek hangja elnyomja az egész zenekart... A filmszínházban ülő hangmester feladata, hogy ezeket a hibákat — a lehetőséghez mérten — kiküszöbölje.

— Nem lehet könnyű feladat.

— Nem. Idegölő munka és boldog az ember, ha segíthet... A tíz fokra osztott potencióméter, amellyel most dolgozom, nem mindig elég, hogy a zene és a beszéd minden részét, finomságát kihozzam. Ezért gyakran áramért kell csengetnem a gépházba...

— Mi az oka annak, hogy egyes filmszínházakban előadás közben, bizonyos időközökben roppanások zavarják meg a hangosfilm zenéjét és beszédét?

— Ennek igen egyszerű a magyarázata. A vetítógép rollnija a gyors forgás következtében apró elektromos szikrákat fejleszt és ezek kisülnek. Ezek a hangszórókon keresztül alaposan felnagyítva hallatszanak. Azonban ezen is lehet segíteni, még pedig alapos földeléssel.

Erősítőgép, potencióméter, hangszóró, elektromos kisülés...

Valami igaza volt annak a tréfás embernek, aki egy keserű pillantásban hangkonzerv-mestereknek nevezte el a hangmestereket...

Mert bármilyen finom is a konzerv, mégis csak konzerv... h.

Társaság és Divat*

A bárónő délutáni teáján

— Vivát! Itt az első tavaszi szenzáció — röpül be a szalón ajtaján izgalomtól kipirult arccal az örökké vidám, kecses grófnő, a társaság kényeztetett kis babája.

— No, kis baba, halljuk a nevezetes új donságot.

— Hát először is válás. Meglepő, váratlan válás, amelyet nem előzött meg házasság. Csak amolyan művészbártság...

— Ezek a „Csak amolyan barátságok” sokszor erősebb kötelékek minden házasságnál.

— Azért mondtam, hogy a válás meglepő és váratlan volt. De ami még ennél is meglepőbb, az, hogy a regény hőse, aki egyébként egyik legelőkelőbb arisztokrata család tagja, ismét művészkörökben vesztette el a szívét. Komolyan, de egészen komolyan beleszeretett a dívába s akár hiszitek, akár nem, házasság van a látóhatáron.

— Színház után csak a film jöhet.

— Ugy van. Ime, a legfrissebb filmpletyka...

— Hőse?

— A Budapestről elszármazott gentry-sztár.

— Hősnője?

— A Budapesten élő arisztokrata-dáma...

— Közlebbi meghatározást kérünk, ha már nevet nem akarsz említeni.

— Hát, mondjuk, hogy a legszebben „belépő” nagyvilági hölgy. Ezt a furcsa jelzöt azért kapta, mert senki nálánál bájosabban, méltóságtejlésében, grandiózusabban nem tud belépni egy szalón vagy mondain nyilvános lokál ajtaján.

Miért a Steiner-keksz? Legjobb nyersanyag, liszt, cukor és vaj felhasználásával a keksz készítésének legjobb receptjeit alkalmazzák. A nagyközönség a Steiner-kekszet legjobban kedveli minősége és ami nem mellékes, olcsó ára miatt. A külföldi közönség is a világ egyik legjobb teakekszeinek tartja a Steiner-készítményeket, mert ezt vásárolják. Szívesen kér mindenki kifejezetten Steiner-kekszet kereskedőjétől, mert a legjobbat kapja olcsón.

— A specializálódás e korszakában az ilyen tehetség valóban megbecsülendő. De halljuk a filmregényt.

— Hát ónagysága egész egyszerűen eltűnt Budapestről s e tény mögött csupa földi javakról való lemondás, csupa romantika rejtőzik.

— A romantika csak megjárná. De a lemondás valahogy idejét multa. Nekem sokkal „egészségesebb” hírem van a feltűnően szép, szőke, régen nem szereplő művésznőről, aki romantikus szerelmében oly ügyesen kormányozta hűséges és kegyelmes lovagját, hogy végállomásuk az anyakönyvvezető hivatalos helyisége lesz. A művésznőnek valóban semmiről sem kell majd lemondania, amit általánosságban az élet javainak, sőt legjavának neveznek.

— Ha már a realitások terére lépünk, hadd mondjam el, hogy a gentry újságíró, aki fürge tollával ugyancsak erős konkurenciát csinál a mi pletykálkodásunknak, belépett a tőkések sorába...

— Csak nem vásárolt birtokot?

— Éppen ellenkezőleg. Napilapot alapít.

— És ezt nevezed te reális térnek? Én viszont gyors segítség gyanánt azonnal megindítom a gyűjtést az alapítandó lap előfizetésére. Elő azzal a töltőtollal.

— Ezt nevezem igazi barátságoknak. A jó példán okulva, „oszoljunk szét” s kezdjük meg mi is a gyűjtést. A vizontlátásra!

Gummi

harisnya, haskötők, sérvkötők, betegápolási s higiénikus cikkek

Weszely és Társa utódja Nagy Károly Frigyes, Budapest, IV. Apponyi tér 1/a. Árjegyzék ingyen. Tel.: Aut. 833—26

A modern lakás szobáinak világítása teljesen megváltozott. A világítóttest (csillár) úgy formában, mint elhelyezésében ma teljesen más, mint eddig. A Sillus facsillárgyár informál díjmentesen a változásról, VI. Lázár u. 6. személyesen és levélben

Ki tudja, mit sirat az őszi szél,
 Mért jáj a hervadás, ki tudja, mért?
 Egy régi dal bolyong a réten át:
 Szívem, te vén bolond, jó éjszakát!
 Egy szál fehér virág...
 Ez volt a nyár
 S egy könnyed kis levél,
 Hogy vége már!
 Ki tudja, mit sirat az őszi szél
 S mért múltik minden el,
 Ki tudja, mért?
 Ki tudja, mért?

ILLUSZTRÁLT

Ki tudja mit sirat

Szövegét írta: Szenes Andor
 Zenéjét szerelte: Makómer Béla
 Rozgonyi

Kisasszonyom, megbocsásson e pár
 sorért,
 Kisasszonyom, úgyis tudom azt, hogy
 megért:

A régi dalnak vége,
 Sohasem sügom fülébe
 Már,
 Hogy a mienk ez a nyár!
 Fehér a hó, ful a nyári mese, szívem,
 Mit ér a szó? értem csak a bánat ízen...
 Hiába hív az emlék,
 Szavára úgyse mennék...
 Csend
 Van a bús szívembe bent.

Kisasszonyom, az a könny, az ügysem
igaz...
Kisasszonyom, minden könnyre akad
vigasz...

Akad kaland magának,
Akad fiú vidámabb
Száz,
Ki az álmára vigyáz...
Az őszi lár csupa könny és csupa panasz...
Esz szital... felém nem int már új
tavasz...

Lehullt a lomb a fáról...
S nem álmodom magáról...
(Az) éj
S ez a régi dal kísér...

SLÁGEREK az őszi szél?

Előadják:

Vigh Miklós és Szilágyi Harcsa
felvételei

Ki tudja, mit sirat az őszi szél,
Mért fáj a hervadás, ki tudja, mért?
Egy régi dal bolyong a réten át:
Szívem, te vén bolond, jó éjszakát!
Egy szál fehér virág...
Ez volt a nyár
S egy könnyed kis levél,
Hogy vége már!
Ki tudja, mit sirat az őszi szél
S mért múlik minden el,
Ki tudja, mért?
Ki tudja, mért?

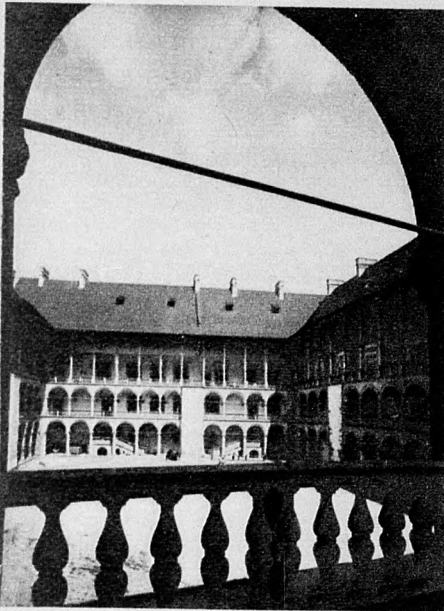
a 54. és 55-ik oldalhosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása.

Míg Európában csak kísérletezésekkel folytatnak a látványos, addig egy new-yorki hír szerint

két amerikai adóállomás rendszeresen is közvetít hangosfilmet előfizetőinek.

Az adás Joel Jenkins rendszere szerint történik és állítólag semmi kifogásolnivalót nem hagy maga után. Más.

Tudvalevő, hogy május hónapban lesz Budapesten a magyar-olasz válogatott csapat labdarúgómérkőzése, amely egy-

Kilátás a lemergi rádióállomás stúdiójából

üttal az Európa-bajnokság sorsát is el fogja dönteni a két nemzet között.

Ezt a páratlan érdekességű mérkőzést a magyar rádió is közvetíteni fogja

a helyszínről és egyik kifünő sportemberünk fogja a mérkőzés fejleményeit leadni. Más.

A német rádióállomások mindent elkövetnek, hogy műsorukat minél változatosabbá tegyék. A múlt héten például a berlini adóállomás megbízottja Londonba utazott, ahol tárgyalásokat kezdetl Bernard Shaw-val abban az irányban, hogy a kiváló angol író németnyelvű előadást tartson a német rádióelőfizetők számára.

Bernard Shaw, aki perfekt beszéli a németet, elfogadta az ajánlatot.

Az előadás március havában lesz, amikor is külön vezetékeken továbbítják az író beszédét a berlini adóállomásra. Más.

Az európai állomások adóenergia emelése úgy látszik uzassá vált, mert alig mulik el hét, hogy valamelyik adó ne növelné kilowattszámát.

E héttől kezdve az oslói állomás hetvenöt kilowattal dolgozik,

bár alig van hat hete, hogy harmincöt hatvanra emelte fel energiáját. Más.

Egy amerikai rádióstatistika szerint csak negyvenöt olyan adóállomás akad, amely körülbelül nyolc-tízezer dollár nyereséget könyvelt el.

A többi — kétszázötvenhat — állomás súlyos veszteségekkel zárta le az elmúlt évi mérlegét.

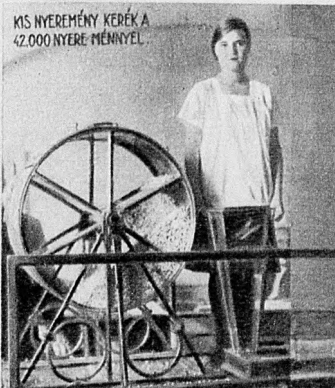
Ezek közül több mint száz fizetésképtelenség miatt kénytelen volt üzemét beszüntetni. Amint tehát ebből is kiténik, a rádióreklám nem örvend nagy népszerűségnek az Ujvilágban. Más.

A budapesti Stúdió e héten újból

Szintén nyerni szeretne?

Szerencsekerék

KIS NYEREMÉNY KERÉK A
42.000 NYEREMÉNYEL

a 42.000 nyereménnyel

Legyen hát **szerencsénk Önhöz is,**
mert így **szerencséje lesz Önnek is**
a nálunk vett osztálysorsjeggyel

Rendelések:

Személyesen pénztárunknál. Levélben, levelezőlapon. Telefón útján: Automata 189—99

A rendeléseket azonnal elintézzük a hivatalos árakon:

$\frac{1}{1}$ **24**, $\frac{1}{2}$ **12**, $\frac{1}{4}$ **6**, $\frac{1}{8}$ **3 pengő**
Betétfizetés a **húzásig bármikor**

Külföldi megrendeléseket pontosan és diszkréten intézünk el

Első húzás április 16

Hivatalos terv ingyen és bérmentve

Glória Ker. Rt. Osztálysorsjegy Főárusítása
Budapest, Andrássy út 14 sz.

mikrofon elé viszi Geraldty „Róbert és Marianne” című darabját, amelyet körülbelül két hónappal ezelőtt már játszott. Erre a szokatlanul gyors második előadásra úgy látszik azért volt szükség, mert nincs kizárva, hogy az előfizetők egy része leveleikben annak az óhajnak adott kifejezést, hogy

a színművet még egyszer szeretnék végighallgatni

abban a kiváló előadásban és rendezésben, amelyről a magyar rádió ország-szerre híres. Más.

A napokban Budapesten tartózkodott néhány napig Knöpsjke, a berlini adóállomás igazgatója, aki a magyar rádió technikai berendezéseit tanulmányozta. Knöpsjke úgy a lakihegyi adótól, mint a Studiótól el volt ragadtatva és

melegen gratulált Tomesányi István főmérnöknek és Tomesányi Béla mérnöknek

a berendezés tökéletességéért. Más.

Az idei rádiókonferencia Lausanneban lesz, ahol

sok fontos és sürgős kérdést fognak megvitatni.

Az üléseket május tizenkilencedikén nyitják meg. Más.

A rádió ugyan még ifjúkorát éli, de már

megalakult az első rádió-múzeum Washingtonban.

A múzeum igazgatósága arra kéri Amerika és Európa rádióamatőrjeit, hogy készítményeiket küldjék el a következő címre: Dr. C. W. Milman, Curator of Mechanicals Technology „Smithsonian Institute” Washington. Más.

A königswusterhauseni adóállomás e héttől kezdve

színházi kritikákat ad le napi műsorában

Berlin színházi eseményeiről. A kritikákat a legnevesebb német kritikusok írják a königswusterhauseni Stúdió számára. Más.

Mai rádióhíreink elmondását befejeztük. A viszontolvasásra a jövő héten ugyanitt.

A veszedelmes motorkerékpározás

Az artistapályának is megvannak a maga hajótöröttjei. Itt is van sztárrendszer, amely óriási propagandával és reklámmal dolgozik és mindent magának követel, dicsőséget, mérhetetlen gázsít és amely a maga gyakran hamis fényével elhomályosítja a kisebb és szolidabb kaliberű artistákat.

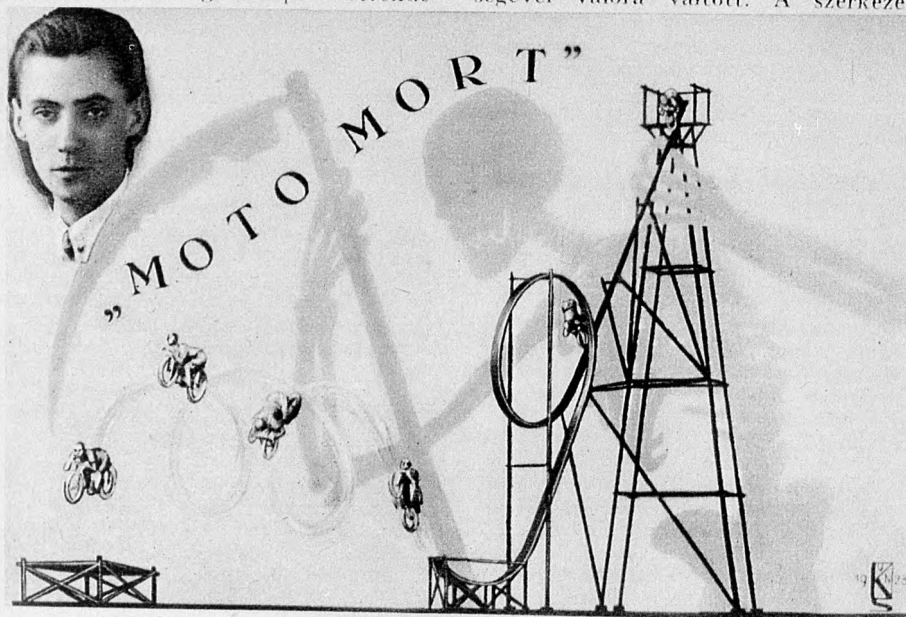
De magának az artistaprodukciónak is megvan a maga konjunkturája. Itt sem azt kell mindig produkálni, ami jó, hanem azt, ami — divat.

Tizenöt évvel ezelőtt még divatban voltak az illuzionisták — ma már nem túlságosan keresett artista. Egy magyar artista, aki évek hosszú során ernyedetlen szorgalommal készült „illuzionistának” és elsajátította ennek a produkciónak minden titkát, szomorúan tapasztalta, hogy ma már az illuzionista legfeljebb csak „erkölesi” babérokat arathat.

A magyar artista „Tunkalak” néven szerepelt. Elsőrangú színpadi berende-

zésekkel és felszerelésekkel rendelkezett. Mutatványai közül legjobban tetszett a közönségnek a dobozba zárt húszcentiméteres baba, amelyből egy élő nőt varázsolt elő, a levegőben sétáló gyertyatartó az égő gyertyával, a kis doboz, amelyből egy egész áruházat varázsolt elő...

Szóval, tudta mindazt, amit egy tökéletes illuzionistának tudni kell, sikere is volt mindenütt, csak éppen a közönség nem akart megmozdulni elég nagy számmal. Hiába, az idők megváltoztak, a közönség hajmeresztő mutatványokat akar, életveszélyes számokat, legalább is olyanokat, amikről azt hiszi, hogy — életveszélyes. A magyar artistának be kellett látnia, hogy illuzionistaprodukciónak megélni — csak illúzió. Elhatározta, hogy más irányban fog orientálódni. Egy rendkívül érdekes szerkezetet talált ki, amelyet aztán egy mérnök segítségével valóra váltott. A szerkezet

A „Tunkala” szerkezete

egy igen magas emelvényből áll, amelyről egy fél méter széles palló fut meredeken lefelé. A közepe felé teljes kört ír le s csak azután folytatja útját egy kis ugródeszkaig, ahol ismét kissé fölfelé hajlik. Az artista az emelvény tetejéről *motorbiciklivel* száguld le a pallón, valósággal megfordul a levegőben s így ér le az ugródeszkára, ahonnan most már palló nélkül lendül a levegőbe és két szaltó után ér csak az emelvénytől távolabb álló dobogóra. Ez tehát valóban érdekes, hatásos és életveszélyes mutatvány. „Tunkalak” már kitűnően tudja a mutatványt, még csupán egy-két javításra szorul a gépezet, még egy kissé tökéletesíteni akarja, aztán — világgörülű útra indul...

Sokat nélkülözött, tanult és fáradozott ez a magyar artista, amikor ime, egy egészen új produkcióval megy meghódítani a világot. Ez a produkció egy egészen más embert kíván, mint az illuzionista. Teljesen előlről kellett kezdenie az egészet. Mindazt, amit mint illuzionista tanult és tudott, úgyszólván el kellett felejtene, hiszen ez a mutatvány egészen más kvalitásokat kíván. De szorgalmas munkával és óriási ambícióval sikerült a dolog, a szakkörök előtt a próba kitűnően sikerült s egynemely technikai javítás után most már „Tunkalak” mint artista mehet külföldre megbecsülést szerezni a magyar rátermettségnek, szívós akaratnak és magyar névnek.

Mary Brian reggeli toalettje (Fotó Paramount)

AZ EGÉSZSÉGES BŐR Kozmetikája

A női szépség — helyesebben a szép nő — mindenkor aktuális probléma volt és marad. Kevés nő születik azonban olyan szép testtel, mint amilyent szeretne és még a legformásabbnál is mutatkozik bizonyos visszaesés az évek folyamán. A legtöbb nőben van bizonyos öntudatlan korrigálási ösztön, mellyel fennálló testi fogyatékosságait leplezni tudja. A kisebb-nagyobb testi hibákat (mellek tökéletlensége, lábak formátlansága stb.) aránylag könnyebben enyhítheti a szabónő ügyes keze. Az arc bőrének szépséghibái azonban sokkal szembe-tünőbbek s ezeknek eltüntetése igen nagy körültekintést igényel. A szép arc legelső követelménye az ápolt és üde bőr. A fagyúmirigyek a pórusokon keresztül a bőr felületére öntik váladékukat és ezen mirigyek működésétől függ az arc száraz vagy zsíros karaktere. A bőr felszínére ömlő zsíradéknak az a hivatása, hogy puhán tartsa az arcot és megóvja azt az időjárás viszontagságaitól, másrészt pedig a védő zsírréteg az ártalmas baktériumok elől zárja el az utat. Ha azonban a fagyúmirigyek működésében csökkenés áll be, a bőr elveszti természetes fényét, kiszárad; érzékennyé, repedezetté válik és idő előtt ráncosodásnak indul.

Fontos tehát, hogy ezen ártalmak kifejlődése előtt — az arc érzékennyé válása idején megkezdjük a szakszerű gyógykezelést. Sokan laikusok tanácsára hallgatva, arcukat a legkülön-

bözőbb toilette-cetekkel kezelik és ezzel az amúgy is száraz bőrtől még több zsíradékot vonnak el. Az ilyen kísérletezések következménye többnyira a bőr hámlása, égő viszketése és a bőrfeszülés érzete lesz.

A száraz, érzékeny arcort sohase dörzsöljük durván, hanem mosakodás után gyöngéden itassuk le törülközővel, ügyelve, hogy az arc mindig száraz maradjon. Önként következik, hogy az ilyen bőrt védenünk kell a szélsőséges temperaturától és a napsugarak hatásától is.

A mosakodáshoz használt és előzőleg felforralt víznek hőmérséke langyos legyen, melyhez egy-két kanál tiszta glicerint önthetünk. A hölgyek által annyira kedvelt glicerint sohase alkalmazzuk az arcra egymagában, tömény állapotban, mert annak vízszívó hatása folytán a bőr még jobban kiszárad. A gyakori mosakodás is árt a száraz bőrnek, ezért a szükséges tisztálkodási műveleten kívül ne gyűjki az arcot a víz szárító hatásának. Mindenkor közömbös vagy túlzsirozott szappant használjunk. Mosakodás után a hiányzó zsírmennyiséget a bőrre alkalmazott zsíradékokkal kell pótolnunk. A speciális kozmetikumokon kívül ilyenek még: a tiszta táblaolaj, lanolin, amerikai vaselin, disznózsír, vaj stb. Hasonló célt szolgálnak a puder alá használatos túlzsirozott krémek is. Dr. Heks Imre.

* *Rovatvezetőnk kozmetikai kérdésekre, jelelbeljegyzelt és megcímzett válaszborték beküldése ellenében, levélben részletesen válaszol.*

KÉZIMUNKAKINCSEK KÖNYVE

a címe annak a nagyértékű műnek, amey 147 csodaszép modern kézimunkát, valamint leszámolható öltésmintákkal ellátott kézimunkaívet tartalmaz. E könyvben közölt minták alapján rövid idő alatt kevés költéssel szép és izlées, hasznos dolgokat készíthet a kézimunkában kevésbé jártas nő is. Ára bérmentes küldéssel 1 pengő 90 fillér. Beszerezhető a **Déliháb kiadóhivatalában**, Budapest, VII. kerület, Dohány uccá 12 szám

Az ön súlyos anyagi helyzetén csak egy főnyeremény változtathat. A Glória osztálysorsjáték főárusító évek során sok ezer nyereményt fizetett ki, ami azt bizonyítja, hogy nyerni csak sorsjeggyel lehet. A mai számunkhoz éppen ezért egy, a most meginduló új osztályú osztálysorsjáték tervezetet csatolunk, amelyre nyomtatékosan felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy mindenki idejében biztosíthassa a lehetőséget arra, hogy az első huzásokon már résztvehessen.

Tom és Jack hiába próbálták híressé tenni a szerintük tehetséges Maudot — nem sikerült. Egyszer aztán merész terv fogalmazott meg agyukban. Elhatározták, hogy ellopják Grace Easton híres színésznő repülőgépét, amellyel óceánrepülésre akart indulni s ezen a gépen Maud fogja az ő társaságukban az óceánrepülést véghezvinni és ő lesz híres, róla fog beszélni az egész világ. Tervüket keresztül is vitték és elindultak Honolulu felé. Izgalmas órák után Tom észreveszi, hogy benzínjük fogyóban van. Leszállnak Molokai szigetére, amelyről megtudják, hogy lepratelep. Bujkálnak, hogy meg ne lássák őket és igyekeznek benzint szerezni. Ez végre kalandos úton sikerül is nekik és újra felszállnak. Meglátanak egy szigetet, amely nincsen a térképen. Leszállnak Kiderül, hogy a szigeten egy hajólorált film-társaság van. Benzint kapnak és tovább mennek Honolulu felé, ahol nagy diadallal fogadják őket. Maudnak nagy sikere volt a színházban.

Jack ezalatt teljesen elintézte rádióan és kábelen a Cobra-expedíció ügyét. A Standard Company jelezte, hogy külön hajót indít Monicából és nagy jutalommal hálálja meg a Golden Eagle mentési akcióját.

Hét nap múlva a Golden Eagle megint az óceán fölé emelkedett.

XV. FEJEZET

ameiybe döntően beleavatkozik a Csendes-óceán réme.

Honoluluiban sikerült kiesérlni a

megfúrt és befoltozott benzintartályt. Jack csak a fölemelkedés után vette észre, hogy az új tartály sokkal nagyobb, mint az előbbi volt. De megbízott Tom technikai tudásában, több változtatást is megfigyelt a gépen és tudta, hogy mindez csak előnyére válhatik a Golden Eaglenak.

— A Frisco felé haladó hajóutat szeretném megtartani! — kiabálta Tom.

Maud nem felelt, egy kicsit a Jack karjaiba bújt. Úgy látta, most már érdektelen és könnyű utazás következik. Tom nagyon fog vigyázni, hogy semmi baj ne történjék. Egy nap vagy a legrosszabb esetben másfél nap múlva megjelenik előttük a nyugatamerikai hegyes partvidék, a monicai hajótalompás, a Los-Angeles—Hollywood felé rohanó vonatok fekete csíkjai a földelken, aztán ő ezzel be is röpült a világ-hír szuffitái közé!

Éjjel indultak, mert Tom a déli vagy a délutáni órákban szeretett volna megérkezni a monicai repülőtérrre. Oahu ezer meg ezer csillogó fénypontocskája lassan úszott el mögöttük, később csak gyöngye kis sugároszloppá vált a hatalmas sziget messze hátul a fekete óceánban. Valami pósthajó jelzőlámpája kis ideig versenyt futott velük odalenn, bizonyára a sanfranciscói óceánjáró, de aztán hirtelen elmaradt, a Golden Eagle szárnyai túljutottak a látókörén.

A nap felé repültek, kelet felé és alig volt egymás számára mondanivalójuk.

Jack jóleső nyugalommal simogatta

Maud kesztyűt, Tom volt az egyetlen, aki szokása ellenére hajlott a beszélgetésre most.

— Tudod, mennyi időre elég a benzinünk, Jack? Kétszer megtehetjük az utat Honolulutól Santa-Monicáig! Engem nem fog több meglepetés érni, azt elhatároztam!

Jack élénken helyeselt.

— Csak magunkra vethetnénk, ha letörnénk a cél előtt, Tom! Azt hiszem, nagyon várnak odabaza, Honolulu értesítette Los-Angelest!

Tom most hátrafordult.

— Jó lesz, ha a füledre teszed a rádiókagylót! Legalább mulathattok egy kicsit, azután elbeszélgethettek Los-Angelesszel! Pompás új készülékünk van, és rövidhullámhosszú leadónk 11.2-s hosszúsággal, Honoluluban nemzetközileg jegyeztetem ezt a leadóhosszat, ez most már állandóan a Golden Eagle hullámhossza lesz!

Maud kacagott.

— Saját óceánjáró repülőgép! Saját rádióhullámhossz! Kedves menedzserem, ennél többet igazán alig kívánhatok előlegebe tőled!

Jack rosszkedvűen kaparászott a rádiógép körül.

Kezdődik majd megint az ostrom! — gondolta. — Ezer meg ezer kérő, lányvadász, színházvállalkozó és menedzser fogja kerülni Maudot — olyan ígéretekkel, amelyeknek ők igazán a felét sem teljesíthetik. Nagyon félt Tomtól is, aki egyszerű üzletember és még képes lesz rá, hogy valami pompásan előnyös áron megszabaduljon Maudtól.

Ekkor Maud lépett közbe.

Megfogta Jack kezében a kagylókat, visszaletette őket vízhatlan tokjaikba. Aztán rámosolygott az elgondolkodó fiúra.

— Nem akarom, Tom. Hagyjuk most Los-Angelest! Megtiltom, hogy fölvedd a kagylót, amíg a partig nem érünk. Semmire se vagyok kíváncsi, legyen minden kellemes meglepetés a számomra majd Monica előtt. Babonás vagyok egy kicsit és félek, hogy úgy járunk, mint amikor Honolulu felé iparkodtunk. Emlékszel?

Joan Crawford

sportlady szenvedélyes autóvezető és ilyenkor az eleganciájáról is híres filmszínésznő egyszerűen öltözködik a célnak megfelelően. A legegyszerűbb ruhákban is lehet jóízűt kifejtetni. Ezt bizonyítja a Párisi Divat, mely a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és több száz csodaszép párisi modellt és szebbnél szebb kézimunkarajzot közöl minden számában s szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kiadóhivatal: Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12.

Jack lehajolt és megesókolta a kesztyűit.

Tom a vállát vonogatta.

— Nem rossz ötlet ez sem. Egész Amerika értesült már arról, hogy elindultunk és most lélekzetviasszafojtva várják a híreinket. Ha egy napig hallgatunk, mindenki azt fogja hinni, belepusztultunk az óceánba. Iszonyú lesz az izgalom, Maud! Remek ötlet! Aztán majd Monica előtt megadjuk a jeleket. Azt hiszem, olyan fogadtatást még nem látott a világ!

Fölhúzták a szélvédőt, a motor zaja most már álmosító kerepeléssé vált Maud fülében. Csipogott még egy kicsit, aztán elcsendesedett.

Két órával később már Jack is aludt mellette úgy beburkolva, mintha medvefészkét vinne a nagy sárga gépmdár. Csak Tom nem volt álmos, mert ő átaludta a megelőző napot, ezzel készült a nagy útra.

A rádiókészüléket Tom arra a hullámhosszra állította be, amely az óceánon a vészjelzések hullámhossza volt.

Ennyit már eltanult a hydroplán-repülők újtásai közül Honoluluban. Segítségkérő, süllyedő hajók ezen a hosszón jelentkeztek, ha bajba kerültek a végtelen vizeken és a katonai repülőgépek Honoluluban siettek ezeket a jeladásokat továbbítani mindenfelé.

Jack öklei előtt szinte öt percenként jelzett, ketyogott az elnémított kis fölvevőkészülék, de senki se volt, aki meghallgassa.

Pedig a segítséget kérő hajók jelzéseit nagyon jó lett volna fölfogni a Golden Eaglenek! Kétségbeesetten jelzett Honolulu is, kereste mindenféle hullámhosszon a mély csöndben szárnyaló repülőgépet négy más óceáni jelzőállomás is. De hiába. A Golden Eagle semmiről sem akart tudomást venni, még arról a szörnyű veszedelemről sem, amely tízenegy óceánjáró hajónak a vesztét okozta eddig és amelynek éppen a közepe felé rohant Maud gépe.

— Cyklon! — ordít föl az óceáni megfigyelőállomások tisztje a barométer előtt, amikor a légsúlymérő muta-

— Cyklon! — ordított föl a megfigyelőtiszt

tója hirtelen lefelé fordul. Ettől a pillanattól kezdve nincsen megállás az állomásokon. A rádiókészülék szakadatlanul röpti széjjel a figyelmeztető jeladásokat, a fölvevő szorgalmasan jegyzi a távolból érkező értesítéseket a közeledő cyklon útról, minőségéről és terjedelméről.

Csakhamar befutnak a cyklon útja felé haladó hajók jelentései is, sőt egy-kettőre akad segítségkérő kiáltás is a tengerek felől.

A cyklon az egyenlítő körül a Csendes-óceán réme és korlátlan ura. Egyetlen menekülés van előle — messze kitérni az útjából. A hajók akár több napos kanyarodóval is elvágtatnak előre megállapítható irányából, befutnak a kikötőbe, bár igen gyakran ott pusztulnak el, ha ez a mentőkikötő is a cyklon útjába esik.

A legelső helymegállapító jeladást éjjel után 2 órakor vette Honolulu. A Compero postagözös rádiózta, hogy a háromterjelzése aggasztóan esik — irányítást kér, mert eddig még sehonnan sem kapott cyklonjelzést. A Compero azt is közölte, hogy elfordult az irányától és lassít, mert azt hiszi, a cyklon éppen a Honolulu—Guadalupe vonalon fejlődik és így keresztezi az ő útját Mexikóból Honolulu felé.

**„MEINL
TEAKEVERÉKEI”**

Al Sheridan megfigyelőtisztnek a legelső pillanatban már a Golden Eagle jutott az eszébe, amíg a jelentést gépette. A kis Maud nagyon megtetszett neki a Theatre White előadásán és most egyszerre kétségbeesetten kiabált be a telefonba.

— Cyklonjelzés! Honolulu—San-Francisco vonalában! A figyelmeztető!

Tíz perccel később már a Yos Been cápavadászhajó jelentette a cyklont, aztán a Barrow cirkáló — katonai pontossággal.

— Délnyugatról északkeleti irányban rohan a cyklon-mag. Veszedelmi körzete százhetven kilométer!

Sebességjelzés, majd hozzávetőleges helymegállapítás következett. Harminc perc múlva Clipperton mexikói sziget-állomás közlését vették föl, amely a cyklon egész alsó útját hozta már egy odaérkezett kis rádiókörzetű halászhajó jelentésében.

Most már bizonyos volt, hogy szédlítő gyorsaságú, pusztító cyklonvihar vágat föl északkelet felé a déli tengerekből és hogy ez a veszedelem keresztezi a Golden Eagle útját. Veszedelembé került hajók segélyhívásai követték egymást, Al Sheridan gépiesen adta tovább a jelzéseket. De minden öt percben átszólt a felső állomásra, megtalálták-e már a Golden Eaglet? Mindig csak egy feleletet kapott, a repülőgép nem felel.

Két órai izzasztó és keserves munka után fölváltották Algernon Sheridan kapitányt, ez végre fölrohanhatott egy szomszédos magánállomásra és ő maga vette munkába a hullámhajszát az elűnt gép után. De akkorra már olyan rettentő pusztítás híreit kapták mindenünnen a cyklon útjából, hogy kétségbeesetten tombolt a leadószobában és bizonyosra vette, hogy Maud az óceán áldozata lett!

Visszafutott az őrtoronyba és ő maga tüzőgette be vörösfejű gombostűkkel a cyklon útját az óceáni nagytérképbe. A vörös pontok lassan kanyarodó vonalat adta ki Guadalupe irányából Oahu magassága felé és nyilvánvaló volt, hogy a borzasztó örvény-

vihar már a rendes póstajáratok vonalában tombol.

Hajnalodott. Al Sheridan kapitány fáradt mozdulattal jelezte társainak, hogy ő nem bírja tovább, intézkedjenek. Egy altiszt szélesre vigyorodó arccal lépett be és lelkendezett:

— Elkerülte Hawaiit! Már túl vagyunk rajta, azt közli a főállomás!

Sheridon sápadtan bámult rá, egy vén matróz meg a fejét lóbálta.

— Visszafordulhat! Ha összetalálkozik az Aleuta-árammal!

De a kapitányt igazán nem Honolulu sorsa aggasztotta most. Hiába meredt a tekintete a fölvevőállomás teleírt szalagjaira, sehoh sem fedezhette föl a Golden Eagle segítségkérő szavát. A vörös pontok vonala ívesen futott át a Honolulu—San-Francisco póstajáratok irányán, a repülőgépek tehát már találkoznia kellett a cyklonnal. Ha mostanáig nem adott életjelt, ez a halál.

Lehet, hogy rosszul számították ki az örvényvihar magasságát, amikor megpillantották fekete kavargását a vizek fölött. Egy pillanat és a forgó légtömeg arany-roncsokká tépve, sodorta pusztító mélységeibe a gépet és utasait, még jeladásra sem volt idejük. De az is lehet, oly hirtelen érte el őket, hogy nem is tudtak a veszedelméről.

Al Sheridan kapitány szeme még ott volt a vörös útjelzésen, amely élesen keresztelte a hajóvonalakat.

— Itt történt! — mormogta.

A társai csak azt látták, hogy egyszerre tisztelgő állásba merevedik a nagy térkép előtt és az ujjai fölemelkednek a repülősapkáig. Senki se tudta, kinek szól ez a hangtalan tisztelgés, de mindenki megérezte, hogy nagy dologról lehet szó. Öten voltak a szobában, mind az öt haditengerész föl pattant és tisztelgett a térkép sötétkéi óceánja előtt.

Al Sheridan csak pár pillanat múlva vette észre ezt a csendes tiszteletadást. Fáradtan eresztette le a kezét és intett.

— A Golden Eagle pusztulását tiszteltük meg, fiúk! A Csendes-óceán királynöje veszett el azon a vörös keresztelésen.

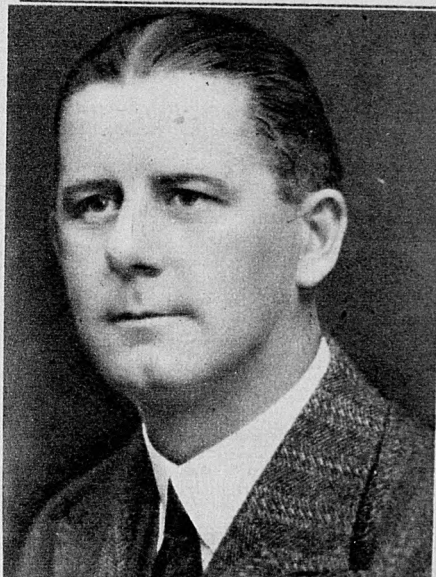
XVI. FEJEZET

Hogyan történt a találkozás?

Hamar hajnallik az óceán fölött kétszáz méter magasságban, hogyha a napfölkelte elő repül a gép. Három óra körül már teljes világosság volt az óceán fölött és a nap aranykarikája ott úszott a kies hullámokon, egy órával később pedig már érezték a melegét is.

Tom vígan dörzsölgette a kezét és hátranézegetve, látta, hogy társai mélyen alusznak. Mint igazi pilóta, ennek örült legjobban, mert nem szeretett beszélgetni a gép bonyolult kormánykészülékénél. Már a régi rendszerű vadászrepülőgépek is ugyancsak elfoglalták a kezelőjüket, ez az új óceánjáró pedig egészen különleges szerkezeteket cipelt, amelyekre még külön is nagyon ajánlatos volt állandóan figyelni.

Negyedóra múlva vette észre a barométer gyors esését. Semmi sem lehet riasztóbb hatású az igazi szakértőre az óceán közepén, mint ez a furcsa tünelemény, egyetlen kis szellőt se érezni se-

Sebestyén László iparművész nagy sikert ért el a szobafestőmesterek számára most kiadott mintakönyvével, melyben azok a falminták vannak benne, melyek barcelonai világiállításán aranyéremmel lettek kitüntetve.

honnan, felhő sehol sines az óriás terjedelmű égharagon, a légsúlymérő azonban rettentő veszedelmet jelez.

A gépvezető meghökkent.

Aggódva figyelte most már percről-percre a hatalmas óralapot, amelyen a mutató szemléltetést közeledett a vörös skála felé, amely az örvényvihart jelentette ezen az égtájon. Amikor a karsú fekete vonal fordulása elérte a vörös mezőt, Tom abbahagyta a barométer szemmel tartását.

Messze kihajolt és körülnézegetett, honnan kell várnia a veszedelmet!

Keleten, az ő szemvonalában teljesen tisztá volt az ég, átlátszó és ragyogó a levegő az emelkedő nap körül is. Mő-

Fizessen elő a

**MAGYAR
HIRLAP**-ra

A kiadóhivatal azonnal megküldi

ingyen a

JÖVŐ ÉVTIZED REGÉNYE

című páratlanul érdekes ajándékkönyvünket.

H. G. WELLS

világhírű író

KIPPS

című regényét a Magyar Hirlap előfizetői jelentős kedvezményes ár mellett rendelhetik meg kiadóhivatalunkban és igénybe vehetik dúsan felszerelt

könyvtárunkat is

Beiratkozás naponta dr. Langer Norbert könyvkereskedésében, Andrassy út 58 szám. Helyben telefon útján is megrendelheti a Magyar Hirlap-ot. Telefonszámok: 106-06, 218-47 és 236-86. Vidékről postautalvány-nyal vagy befizetési lappal.

Megrendelőcím:

Magyar Hirlap kiadóhivatala

VI, Aradi ucca 10

götte, nyugaton valami gyanús, rétegszerű homályosodást figyelt meg a látóhatár szélén. Ő azonban nagyon jól tudta, hogy főleg dél felé kell figyellemmel lennie. Addig nézelődött hát déli irányban is, amíg megakadt a szeme egy halványbarna színű, lencsenagyságú kupacon, amely az óceán vonalában úszott.

— Cyklon-mag! — mormogta maga elé.

De a nyugati homályosodás is nyugtalanította. Egyetlen gombnyomásra megszólaltak az ébresztő csengők. Jack és Maud füle mellett. Jack riadt föl először és első mozdulata az volt, hogy átölelte Maud vállát. Kinyitlak aztán a Maud szemei is és könnyesen pislogtak bele az élesen tűző napba, Maud egyszerre meghallotta Jack szavait is.

— Tom csöngetett ránk. Úgy látszik, valami készül!

Maud nevetett.

— No, csakhogy készül valami. Már attól féltém, nagyon is síma és egyszerű lesz hazafelé az utunk. Mi a baj, Tom?

Tom hátra se fordult, a beszélőcsővön át érkezett meg a hangja.

— Csatoljátok föl magatokra a szíjakat! De jó szorosan, mind a ketten!

Maud még kérdezősködni szeretett volna, de Jack már át is kapta a derekát és a vállait a három pontosan csukódó szíjszalaggal. Ezek a szíjak egészen odazárták őt a repülőgép testéhez. Maud nagy bámulatára Jack önmagára is egy-kettőre felszedte az üléséről ezeket a gúzs kötélékeket, sőt lezárta az összes mozdulékony dolgait is a gép bőrládáiba a lábaik körül. Érezte, hogyan tapogatja végig Jack a kezével-lábával a gép fenekét, nem maradt-e kiinn valami, aztán megnyugszik és átnyúl a rádió felé.

Ekkorra már újra beszél Tom.

— Jack, nagyon vigyázz Maudra! Azt hiszem, nehéz óráink lesznek. Megkezdem az emelkedést, attól félek, cyklont kapunk. Mit mond a rádió?

Jack hallgatott.

Aztán egyszerre ő is a szája elé kapta a beszélőcsövet, úgy felelt vissza.

— Segítségkérő hajók! Három. Cyklonba kerültek, úgy látszik, közel a mi vonalunkhoz. Furesa. A készülékünk nagyon halk. Alig működik.

— Akkor nagy baj van, Jack! A veszedelem a nyakunkba ért! Vigyázz! Vigyázz!

— Csak tedd, amit jónak látsz! Velünk ne törődjél, Előre, Tom!

De Tom megint dél felé fordította a tekintetét. Meg akarta keresni azt a esőpnyyi barna foltot a látóhatár szélén, hogy kikerülhessen, ha lehet, az irányából. De elszörnyedve kapta le a fejét és vadul rántott egyet a magassági kormányon. Ijedelmére Maud is áthajolt Jacken és dél felé bámult, aztán sikoltozni kezdett.

Jack megszorította a karját.

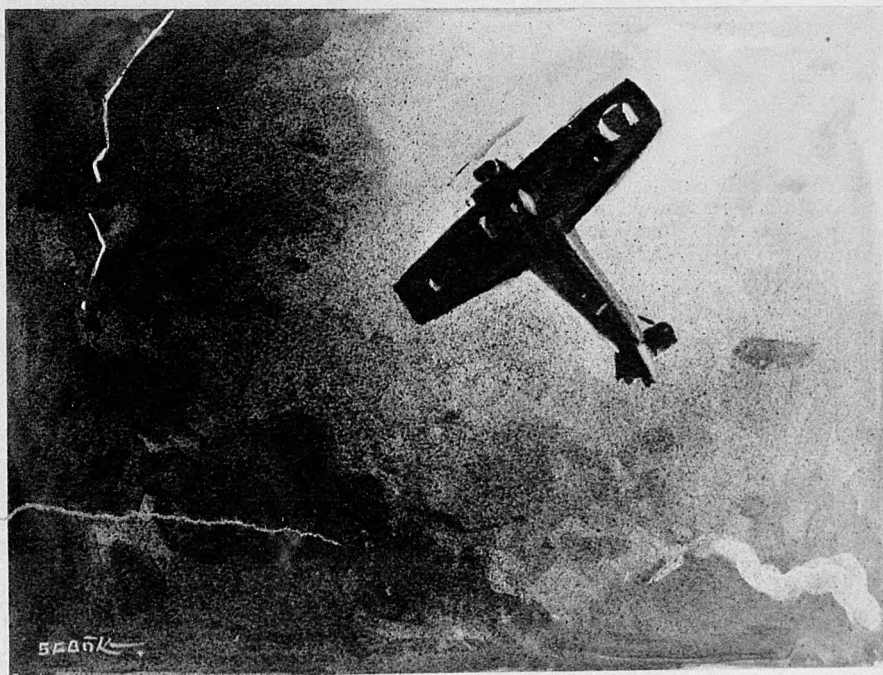
— Semmi baj, Maud! Nyugalom!

Bátorság! Tudod, mennyit adna Mortlacke rendező egyetlen ilyen fölveté-
lért?

A déli égbolt már egészen barnasárga sávós és egészen sötét volt, erőszakosan domborodó kerek óriásfelhőzet rohan rajta észak felé és futtában iszonyú gyorsasággal növekedett. A barna sötétségből azonban még kivált messze délen valami egészen fekete tömeg, amely versenyt száguldott a felhőzet-
tel, egyenesen a Golden Eagle felé.

— A rádió nem működik tovább! — kiáltotta Jack. — Benne vagyunk a cyklon villamos körzetében!

Az aranyos szárnyú gép már megszüntette az előrerohanását, most föl-
felé kanyargott merész és szédítő ívekben. Megértették Tom menekülési ter-
vét, mindenáron a cyklon fölé akar

Most fölfelé kanyarodott szédítő ívekben

TARTÓSAN ONDOLÁLTASSA
KRÁNITZ A.

haját, mert az a nedves és esős időben is
hat hónapig eltart.

TELEFÓN: AUT. 890—40.

IV. Párisi uca 5. Főpóstával szemben.

vágni, mert azt látnia kellett, hogy ki nem tud lógni előle. Az emelkedést hatalmas tempóban vette a Golden Eagle, de mind a hárman remegve nézték a feléjük vágató sárga szörnyetegszáját, amely el akarja nyelni őket anélkül, hogy reményük lehetne a menekülésre.

A távoli sötétség villogott vörös és fehér cikázással — elképzelték, minő iszonyú villamos zivatar tombol a belsejében. Növelte horzadásukat ennek a rohanásnak a teljes hangtalansága is, még mindig nem éreztek semmiféle légmozgást, pedig a barnasárga felhővonalat már erősen közeledett föléjük.

A nap minden látható ok nélkül halványodni kezdett, bár a korongja egyre nőtt, Maud már pusztá szemmel belétekinthetett. Jack azonban csak az eget-óceánt elnyelő, fokanként vörösödő felhőgomolyagot bámulta, amely most mintha hirtelen megállott volna éppen akkor, amikor már föléjük borulhatott volna.

Maud elhatározta, hogy meg se mukkan, akármi történik is. Torkát és arcát selyemkendőkkel bebugyolálta Jack segítségével, aki ledobta füléről a hasznavehetetlen rádiókagylókat. Jack tudta, hogy a ciklon belsejében minő forró a levegő, de azt is tudta, hogy Tom több ezer méteres emelkedést kezdett és odafele ugyancsak óvakodni kell, ha egyáltalában feljutnak még.

— Tom! A magasságot! — kiáltotta Jack a csöbe.

Gyöngye válasz érkezett.

— Háromezernyolcszáz! Szívjátok kokaint!

Jack még kérdezni akart valamit, de vér buggyant ki a száján. Ijedten látta, hogy Maud kötelei is véresek,

PURGO
CSOKOLÁDÉ
a hashajtók királya

2 erősségben készül:
felnöttek és gyermekek részére.

azonnal kokaint adott a lánynak és ő is felszívott egy adagot. Bizonyosra vette, hogy jóval nagyobb magasságban járnak már, de Tom nem akarja megijeszteni őket. A füléhez nyúlt, mert ott is meleget érzett, mikor elvette onnan az ujjait, rózsaszínűek voltak.

Most már tudta, hogy orrán, száján, fülén szivárog a vér, de mingyárt arra gondolt, ez nem lehet veszélyes egészséges emberekre. Az agya zúgott, lüktetett, olyan rosszul érezte magát, mint még soha. Mintha a keze-lába levált volna a testéről. Alig várta már, hogy a kokain éreztesse a hatását. A gép előtt üvegszerű felhőzet tolongott mindenfelé.

Percek mulhattak el, amikor Jack megint magához tért. Nagy megnyugvással látta, hogy Maud is az eszméletén van. A Golden Eagle már nem emelkedett tovább, hanem nagy köröket írt le és amikor Jack lefelé nézve az óceán kék tükrét kereste, vörösfekete felhőtengert látott maguk alatt.

— A ciklon első oszlopa! — morgogta.

Ismerte az örvényvihart. Megfigyelte a gyöngye villogást, morgást messze odalenn, tudta, hogy ez az óceán tükrén fülsiketítő folytonos dörgés, szakadatlan villámcapások összefonódása, hegynagyságú hullámrohanás és olyan orkán, aminő hajókat fordít fel és röpt a tenger mélyébe pillanatok alatt. De ők a rettentő magasságban meglehetősen biztosan voltak, csak a tájékozódásuk veszett el az üvegdobban, mert a delejtűjük is nyilván hamisan működik a villamoszivatar hatása alatt.

Végre megszólalt Tom a beszélőcsövön.

— Visszafordulok Honolulu felé, Jack! Nem a legjobban érzem magam és nem hiszem, hogy még huszonnégy óráig vezetni tudjam a gépet.

— Hát fordulj vissza, Tom. Örülhetünk, hogy ép bőrrel szabadultunk! Csak az a kérdés, tudod-e még, hogy merre van Honolulu?

(Folytatjuk)

Kis anekdoták — nagy színészekről*

Ráthonyi Ákosnak, a szép bonvivánnak, mikor egy csinos birtokot örökölt, egy parádéskocsisra volt szük-sége. A kocsist is neki egy kocsist, aki ügyes, szorgalmas ember volt, csak egy hibája volt. Az tudniillik, hogy nagyon szerette az italt s ha rájött a napja, leitta magát a sárga földig.

Ráthonyi elhívatta magához. Már majd mindenben megegyeztek, mikor így szólt hozzá:

— Hallja-e, János! Úgy hallottam, hogy kend szereti az italt!

— Háf kérem alássan, minden okos ember szereti azt. Úgy hallottam, hogy a tekintetes úr is jó barátságban van vele.

— Igaz, ami igaz! Én is szeretem a bort, kiváltképpen, ha jó! De azért az mégse járná, hogy mind a ketten egyszerre rúgjunk be. Vagy én, vagy maga. És mivelhogy én vagyok a gazdó, tehát inkább én, mint kend. Hanem mondok valamit. Csináljunk szerződést, hogy mikor én iszom, akkor kend tartózkodik az italtól, mikor pedig én józan vagyok, akkor kend igya le magát kedvére.

— Áll az alkú, tekintetes uram!

Így is történt.

Első napon így szólt Ráthonyi:

— Nézze, kend. Ma eljegyzés lesz a szomszéd tanyán, ott hát nagy ivás lesz. *Ennéljogva ma kend józan legyen!* Értelte?

— Igenis.

Másnap a színész így szólt a kocsisához:

— Ma a plébánosnál lesz ünnepi vacsora s nekem ott kell lennem. *Ma hát ne igyék kend!*

János csóválta a fejét és — nem ivott.

Harmadnap Ráthonyi így szólt Jánoshoz:

— Ma keresztelő van a komámnál.

Az pedig nem megy ivás nélkül. Ma tehát kend *nem iszik!*

Negyedik nap reggelén János beállított Ráthonyihoz és szomorúan mondta:

— Tekintetes uram, megkövetem, bontsuk fel a szerződést!

— Már miért?

— Mer' úgy látom, hogy itt már én *sohasem leszek — soros.*

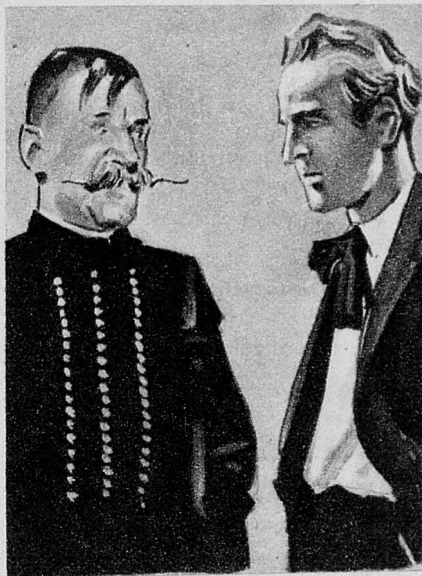
*

Csípős nyelve volt Megyeri Károlynak, a nagy komikusnak. Félte is tőle mindenki. Egyszer a kassai színház előtt találkozik a helybeli tiszteletessel. A pap régóta haragudott a színészre s így szólt hozzá:

— Na, Megyeri uram, azt hiszem, mi sem fogunk a mennyországban találkozni.

Megyeri ijedten kérdezte:

— *Miért, hát mit vétett a tiszteletes úr?* *Hargitai Tihomér.*

„Bontsuk fel a szerződést“

A zsúfolt vonat

Irta: Vadnai László

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag Dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1. szerezhető meg. Copyright 1929. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek:

Ficzek úr
Juhar úr
A hölgy
A kalauz
Egy leány...

Szin: A bécsi személyvonat egy másodosztályú fülkéje... Az előtér a folyosó, ahonnan a fülkébe lépnek. Háttul a fülke ablaka, félig lehúzva. A fülkében villany ég. *Este van. Mikor a függöny felmegy, Ficzek jön, kabátban, sapkában, kezében bőrönd.*

Ficzek (gyorsan felteszi a bőröndöt, leveszi a kabátját és kinéz az ablakon. Háttul a közönségnek. *Kiszól:*) Anyuskám, itt vagyok... Halló!...

Egy női hang: ... Van helyed már?

Ficzek: ... Egyelőre kaptam egy egész üres fülkét... Mingyárt lefekszem!

Egy női hang: Narancsot ne vegyek?

Ficzek: Nem kell semmi anyuskám... Margit! ... Ha jön holnap a Grünfeld, mondd meg, hogy holnapután itthon vagyok. Addig beszéljen a városatyával a szállítás miatt... Igérjen tíz százalékot...

Egy női hang: Ha lefekszel, esavard be a plédet a lábad!... Promenclit ne vegyek?

Ficzek: Nem kell semmi!... Ha hozták az anyagot, mondd, hogy tegyék be a raktárba és a Singernek ne adjanak addig semmit, míg a számláit ki nem fizette!... Margit! mit szólsz, hogy a Blum testvérek inzultensek?

Kalauz hangja: Beszélj!... Győr, Hegyeshalom, Bécs felé!... Második vágány!...

Női hang: Vechetnél egy szép retikült Bécsben. Antilopot... a csat' kint legyen... Amerikai mogyorót ne vegyek?

Ficzek: Nem kell semmi!... Margit!...

Ha jönnek foglalni, telefonálj azonnal az ügyvédnek, hogy próbálja kiigényelni a zongorát és kredencet a nevedre... Ha a gyerek nem tanul, pofozd meg helyettem... Ne engeddd folyton ping-pongozni... Szervusz, szívem... *(Csókot dob)*... Majd írok... Szervusz!... A Grünfeldnek szóljál!...

Női hang: Szervusz, fiam!... A retikült ne felejtse! Mandarint ne vegyek?

Ficzek: Nem kell semmi!... Szervusz! Holnapután itthon vagyok... Margit! Az anyagot vigyék a raktárba... szervusz!... *(Elmegy az ablaktól.)*

Kalauz (jön): Adjon isten!... Jóestét!

Ficzek: Jóestét, kalauz úr!... Soká meggyünk?

Kalauz: Még öt perc van az indulásig!

Ficzek: Kedves kalauz úr, egy kis szivességre kérném... Pardon, dohánnyik?...

Kalauz: Szenvedélyesen, kérem!...

Ficzek (átad két szivart): Parancsoljon... Nagyon jó, száraz... Kubal!

Kalauz: Köszönöm alássan...

Ficzek: Kérem, kalauz úr, hogy lehetne azt megcsinálni, hogy én itt a fülkében egyedül maradhassak... Nem vagyok egy mai gyerek, kérem, ha éjjel nem alszom, másnap reszket a térdem.

Kalauz: Hát az éppen máma nehéz lesz, könyörgöm! Úgy néz ki, hogy tele leszünk... Aztán még csak most jönnek igazán a népek! De hát majd valamit csinálunk!...

Aleleplezett spiritizmus

E műben a legnagyobb spirítiszták mutatóványai vannak leírva. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető: a „Déliabó” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

Ficzek: Köszönöm előre... (*Pénzt dug a kezébe*)... Ha még egy férfi bejön, azt nem is bánom... Csak nő ne jöjjön... Mégis, az ember így éjjel szereti magát komóttá tenni... Nem igaz, kérem? Leveszem a gallért, esetleg lehúzom a cipőt, úgy-e? Ha nő van bent, azt mégse lehet...

Kalauz: Hát csak tessék leülni, majd megpróbálom elirányítani innen a népeket!... Adjon isten!... (*El*).

Ficzek: Köszönöm előre! Jóestét! (*Be-megy a fülkébe, a kabátját összehajítja párnának, a gallérját kezdi levetni*).

Egy lány (be bőrdönddel): Pardon... kérem, van itt üres hely?

Ficzek (dühösen): Mennyi kell?

Lány: Csak egy!

Ficzek: Annyi nines!...

Lány: Bocsnát, köszönöm!... (*El*).

Juhar (jön bőrdönddel, szó nélkül be a fülkébe): Pardon... szabad?... (*És máris teszi fel a bőrdöndöt*).

Ficzek (dühös): Kérem... kérem... talán nem tetszene az én kofferemet lökdösn!

Juhar:... Üveg van benne?

Ficzek:... Dehogyan van üveg!...

Juhar:... Akkor mért ne lökdössem?... A hálóinge nem fog eltörni... (*Megigazítja a bőrdöndjét*) Így!... (*Leül*)... Bocsnát... tud uraságod römizni?

Ficzek: Römizni?... Nem tudok!

Juhar: Jól nézek ki!... Mit fogunk akkor csinálni Győrig?...

Ficzek: Hát én részemről rögtön aludni fogok!...

Juhar: Kegyed fél tízkor már lefekszik? Szolid ember!... (*Kezet nyugt*) Ne-
vem Juhar!

Ficzek: Ficzek vagyok!

Juhar: Meddig tetszik utazni?

Ficzek: Bécsig!

Juhar: Szép város!... Tudja ki lakott ott sokáig? Boldogult első Ferenc József!...

Ficzek: A király?

Juhar: Az!

Ficzek: Erről hallottam már én is!... Mondja kérem, nem volna jó, ha bezárnánk az ajtót és lefüggönyöznénk?

Juhar: Mire kell az?

Ficzek: Nem akarom, hogy bejöjjön még valaki ide. Szeretek kényelmesen utazni... Teszem azt, mingyárt lehúzom a cipőmet, úgy-e?

Juhar: Kegyed lehúzza a cipőjét?

Ficzek: Le én!

Juhar: Úgy!... Mondja, ha meg nem sértem, mit fog csinálni reggel hétkor mezítláb Bécsben?

Ficzek: Hát Bécsnél már felveszem!

Juhar: Bocsnát, azt nem tudtam!

Ficzek: Szóval képzelje, hogy én itt fekszem harisnyában és bejön egy hölgy... El van rontva az ember éjszakája!... Aludni nem merek, lehúzom a cipőmet, úgy-e!

Juhar: Kegyed horkol?

Ficzek: Hogyne!

Juhar: De csak ha alszik?

Ficzek: Kizárólag!

Juhar: Még szerencse!... Kérem, nekem van egy remek ötletem!... Ha be talál ide jönni egy hölgy, mind a ketten rágyujtunk egy szivarra és addig szivarozunk, míg a hölgy ki nem megy!...

Ficzek: Látja, ez jó!

Juhar: Na, úgy-e! Mingyárt adhat három-négy szivart!...

Ficzek: Én adjak szivart?

Juhar: No, hallja? Hát csak nem kívánja, hogy a maga érdekében az én szivaromat szívjam!?

Ficzek: Igaza van!... Ha, Isten ments, bejön egy nő, megkapja a szivart!

Juhar: Kérem!... Kegyed tud römizni?

Ficzek: Mondtam már, hogy nem tudok!...

Juhar: Bocsnát! Gondoltam, azóta megtanult!

Ficzek: Hát jóéjszakát!... (*Kezdi húzni a cipőjét*).

Juhar: Alászolgája!... (*Nevetni kezd*).

Ficzek: Min tetszik mosolyogni?

Juhar: Valami eszembe jutott!... (*Nevet*.) Egyszer utaztam Bicskére, (*nevet*) hogy ez milyen jó... és a kupéban ült velem egy pasas, olyan, mint kegyed, az is szeretett volna egyedül utazni és képzelje, (*röhög*) ha valaki bejött a kupéba, rögtön elmesélte, hogy őt megharapta egy veszett kutya, persze erre mindenki

megijedt és hamar átültek a másik kupéba!... hogy valaki ilyet kitáljon... most szóljon hozzá...

Ficzek (nevet): Nahát, hogy milyen emberek vannak... remek... egy veszett kutya... kitünő dolog... no, most hagyjon aludni... jócskát!... (*Lefekszik*).

Juhar: Bocsánat... ha netán Győrnél aludni tetszik... felkelhetem?

Ficzek: Mért akar Győrnél felkelteni?

Juhar: Búcsúzni!... Tudniillik, én ott leszálok!...

Ficzek: Inkább búcsúzzunk most!... (*Kezet nyújt*) Igazán nagyon örültem!... Alászolgája...

Hölgy (be. Idősebb, vidéki asszony. Sovány, kellemetlen külsejű és modorú. Beront, a bőröndjeit sietve ledobja, Ficzekre, agresszíven): Szabad? Szabad? (*A nyitott ablakhoz rohan és lekiabál*) Itt vagyok, Lujza... Lujza, itt vagyok!...

Ficzek (megdöbbenve Juharra néz):... Hogy az a magasságos... most hogy aludjak?!

Juhar: Nem baj!.. Majd römizünk!

Ficzek (dühös): Nem tudok römizni!!

Juhar: Még mindig nem?... Anti talentum!

Hölgy: Lujzikám, ha arra sétálsz, menj be a drogérístáéhoz és mondd meg, hogy a fogkefét kipróbálok otthon, ha nem jó, visszaküldöm.

Egy női hang: Jó helyed van?

Hölgy: Pompás, Lujzikám... majdnem egész üres... láttam egy győri asszony ismerősömet utazni, majd azt is áthivom ide...

Ficzek (Juharhoz): Én azt hiszem, leszálok!... Nincs is olyan sürgős dolgom Bécsben!

Juhar: Azt ne tegye... Kivel fogok akkor én Győrig römizni?

Ficzek (dühös): Menjen a fenébe azzal a römivel, kérem!

Hölgy (leszól): Lujzikám, nemsokára dísnót ölünk, mit küldjek?

Női hang: Amit akarsz! Rád bízom!

Hölgy: Jó, szívem! — Majd küldök egy lapot, hogy hogy sikerült az ölés.

(*Sípotás, a vonat elindul*)

Hölgy (kihajol egészen, integet): Szer-

vusz, Lujzikám... viszontlátásra... (*Ordít*) A fogkefét, ha rossz... visszaküldöm... (*Utolsót int, majd visszafordul, Ficzekhez*) Bocsánat... melyik oldal a menetirány? Ha e'lenkező oldalon ülök, rögtön szé-
dülés fog el!...

Ficzek: Ebben a fülkében csak ellenkező oldal van!... A másik fülké-

Díszes külsőben,
gazdag tartalom-
mal jelenik meg
minden héten a

RÁDIÓÉLET

Tartalmazza a legrészle-
tesebb bel- és külföldi
műsorokat, a szereplők
arcképeit, az előadások
ismertetését, díszletezé-
sét stb. Szépirodalmi
és műszaki része
páratlan. A

RÁDIÓÉLET

minden rádióónak
kedves családi lapja.
Nem hiányozhatik az
Ön asztaláról sem!

A RÁDIÓÉLET előfizetési ára :

1 óra P. 1.20, negyedévre P. 3.50,
félévre P. 7.—, egész évre előre
kifizetve P. 12.—

Kérjen még ma mu-
tatványszámot és
készségesen küld a

RÁDIÓÉLET

kiadóhivatala

BUDAPEST, VII. KERÜLET,
RÁKÓCZI ÚT 20. SZÁM, I. EMELET

ben van a menetirányrész!... (Juharhoz) Mit szól?!
Juhar: Mondja, lórumozni se tud?
Ficzek: Hagyjon békét!... Nem ismerem a kártyát!

Hölgy (beakarja csukni az ablakot):
Ficzek (dühösen): Tessék az ablakot nyitva hagyni...!
Hölgy: Tényleg! Hadd jöjjön be a friss levegő. Kár, hogy este van és nem lehet kihajolva nézni a tájakat... (Ficzekhez, aki felhúzza erre az ablakot) Ön is szereti a természetet?

Ficzek: Roppant!... Például a kegyed természetéért rajongani tudnék...
Juhar (röhög): Mi az, Ficzek úr? Maga udvarol?
Hölgy: Hígyje el uram, nincs is szebb a természetnél... Én például szenvedélyes turista vagyok...

Ficzek: Úgy? Ha szabad érdeklődnöm, miért nem tetszett akkor Győrbe gya'og menni?

Hölgy (aki a Ficzek oldalán ül): Boesátnat, nem zavarja önt, ha felrakom a lábam?

Ficzek: Ide?... De zavar, kérem... Ellenben a mellettünk levő fölkében ül egy barátom, az direkt szereti, ha felrakják!... Talán tessék oda fáradni!

Hölgy: Köszönöm, már maradok!
Juhar: A legokosabb lesz, ha játszunk egy partie máriást!

Ficzek: Nézze, hagyjon az istenért!... Mondom, hogy nem ismerem a kártyát...
Juhar: Majd én elmagyarázom. A makalsó...

Hölgy (Ficzekhez): Kérem, milyen állomás jön most?
Ficzek: Nézze, nagysám, most még az egyszer felelek, de a többi ilyen irányú kérdésekkel tessék a Máv. igazgatóságához fordulni!... Most Kelenföld jön!

Hölgy: Nagyon köszönöm!... Ott én leszálok!
Ficzek (boldogan): Igazán?

Hölgy: Igen! Leszálok megkeresni a győri ismerősömet, hogy áthívjam ide...
Ficzek (dühösen és kétségbeesve Juharhoz): Most szóljon hozzá?!

Juhar: Kérem a maknyolcas...
Ficzek: Nézze, hagyjon a maknyolcassal, mert ütök...
Juhar: Mit lehet ütni a maknyo'cassal? Csak a hetest!... A makász...
Ficzek (félbeszakítja): Juhar úr, itt van két szivar, gyujtsunk rá... (Súgva) Most fog kimenni!
Juhar (átvesz egy szivart, mind a ketten rágyújtanak és erősen a hölgy felé fújják a füstöt):
Ficzek (boldogan): Nem bírja... nem bírja...
Hölgy (Ficzekhez): Ha meg nem sértem, milyen szivart tetszik szívni?
Ficzek (boldogan): Áhá... (Hölgyhöz.) Kuba... magyar gyártmány... mért tetszik kérdezni, talán zavarja a füst?
Hölgy: Ez a kis füst? Már hogy zavarja... Magam is szenvedélyes szivaros vagyok, de ez nekem gyenge... Én rövid szivart szoktam szívni... (Elővesz egy szivart, rágyújt).
Ficzek (Juharhoz, kétségbeesve): Hallott már ilyet?
Juhar: Egyszer hallottam!... Szolnokon kártyáztam a Braunnal és...
Ficzek (köhögni kezd a füsttől): Kérem... ez rémes, — ezt nem lehet kibírni... kegyed paprikát tett a szivarjába... a szemémet marja...
Hölgy: Pedig a szemnek nem árt ez, csak a tüdőnek... De elolthatom, ha uraságod rosszul érzi magát...

**Elromlott a rádiója?
 Nem ég a villany?
 Leszakadt a csillár?
 Elfőrt a villanykapcsoló?
 Egy kis olcsó csillár kéné a gyermekszobába?**

Száz ilyen apró kérdés merül fel a háztartásban, amelyek mindegyike pár fillérral megoldható. Lelkiismeretesen és olesón dolgozom és nagyon kérem, hogyha szükség merül fel, írjon egy levelezőlapot, küldje le a leányt, vagy fáradjon be az üzletembe. Nincs az a csekély munka, mit nagyon szívesen ne vállalnék.

Címem: Schwarz Károly,

hat. eng. elektrótechnikai vállalat
 Budapest, VII, Dohány ucca 10 szám
 Telefón: J. 352-37

Ficzek (aki egész rosszul van): Kérni fogom... jó isten... a pulzusom kihagyott...

Hölgy: Ha volna kedves uraságod átü'ni a másik oldalra... le szeretnék feküdni...

Ficzek: Nem ülök, kérem... Itt ne tessék aludni, ez nem egy hálószoba!

Hölgy (megsértődve): Kérem!...

Ficzek (a zsebéből egy zsemlyét húz ki és enni kezd).

Hölgy (kikapja a kezéből a zsemlyét és kiűbja az ablakon): Itt ne tessék enni... ez nem egy ebédlő!

Ficzek (nagyon dühös): Ah, hát ezt én nem bírom tovább... (Juharhoz) Vigyázní!... Jön a veszett kutya! (Hangosan) És tudja, kedves Juhar úr, erre nekem ugrott ez a büdös kutya és megharapott... Persze, mentem az orvoshoz, az meg felküldött Pestre, ide a Pasteur-intézetbe, mert hátha veszett volt az a dög... (Közben mindig a hölgyet lesi).

Hölgy (érdeklődve): Kegyed most a Pasteur-intézetbe volt?

Ficzek: Igen!

Hölgy: Mikor?

Ficzek: Még tegnap! (Juharhoz) Most megy el?

Hölgy: És nem találkozott velem? Érdekes!...

Ficzek (elhűlve): Kegyedde'?... Hát... hát... kegyed ott volt tegnap?

Hölgy: Egész nap!

Ficzek (félve): Látogatóba?

Hölgy: Ah!

Ficzek: Netán kegyed ott ápolónő?

Hölgy: Nem, kérem!... Engem ott megfigyeltek!

Ficzek (rémülten arrébb húzódik): Jó Isten!... Mért figyelték meg kegyedet?

Hölgy: A kutyuskám megharapott!

Ficzek (végig rémülten): Megharapta? ... Egy pinesí?

Hölgy: Nem!... Bernáthegyim van!

Ficzek: Jaj!... És az megharapta kegyedet?

Hölgy: Három helyen!

Ficzek: Istenem! Szegény kutya!... És veszett volt?

Hölgy: Biztos!... Ahogy megharapott, meghalt!

Ficzek: Én is meghaltam volna!... (jedten.) És mondja, aranyos nagysám... mit mondtak abba a Pasteurbe? Istenem... (Juharhoz.) Én meghúzom a vészféket!...

Hölgy: Nem tudták pontosan megállapítani... Azt mondták, hogy a harapás után csak két héttel jön ki a veszettség!... Hát most nagyon kíváncsi vagyok! Tudniillik ép ma jár le a két hét!...

Ficzek (rémülten felugrik és átül Juhar mellé): Jaj!... Jaj!... És — és hogy tetszik most magát érezni?

Hölgy: Köszönöm, elég jól... csak vannak pillanataim, amikor ugatni szeretnék!...

Ficzek (egész rosszul van): Jaj!... ne mondja tovább... Kérem, ne ugasson!...

Juhar (Ficzekhez): Mondja, ferblizni se tud?

Ficzek: Menjen a fenébe! Hülye!... Én azt hiszem, átmegegyek egy más fülkébe... (Rémülten a hölgyhöz) Kérem, nagysám, ugassa el nekem... adtak oltást magának abba a Pasteurbe?

Hölgy: Csak akartak...

Ficzek: És mért nem adtak?

Hölgy: Mert megharaptam a főorvost!

Ficzek (majd elájul): Megharapta?... Jaj!

Juhar: Inkább alsózunk!

Hölgy: Kissé sápadtnak tetszik lenni... Csak nincs megijedve?

Ficzek (remegve): Ah... dehogyan vagyok... jó isten!...

Hölgy: Tudja, előbb nevettem magamban, mikor ön azt mondta, hogy a Pasteurbe volt... Gondoltam, milyen mulatságos lesz, hogy egy félóra múlva össze-vissza fogjuk egymást harapni!...

Ficzek (rémülten felugrik, veszi kofferjét): Jaj... nem... nem... alá-szolgájt!... (Mint az örült elrohan).

Hölgy (nyugodtan végigfekszik az ülésen): Így!

Juhar (a hölgyhöz): Jól fekszel, anyuskám?...

Hölgy: Most már remekül, apuskám!

Magyar királyi osztálysorsjáték

5477	18178	25266	32403
40480	52534	72134	83947

Kisérelje meg szerencsését TÖRÖKNÉL!

Vágja ki lenti **8** számot,
keverje össze, húzzon egy vagy több
számot és rendelje meg azonnal

Töröknél!

Minden második
sorsjegy nyer!

A nagy nyeremények óriási mennyi-
sége jutott TÖRÖK ügyfeleinek. A
közelmúltban a következő nyeremé-
nyek jutottak TÖRÖK vevőinek:

200.000 P a 28811. sz.	50.000 P a 15675. sz.
160.000 P a 35635. sz.	30.000 P az 59561. sz.
100.000 P a 12184. sz.	25.000 P az 37159. sz.

sorsjeggyel.

Az új XXIV. m. kir. sorsjátékban az elérhető legnagyobb nyeremény esetleg

500.000 P (ötszázezer P)

mely összeg egyetlen sorsjeggyel nyerhető. Kisorsolásra kerül készpénzben összesen

7 millió 722.000 pengő

A nyeremények kifizetése a húzások után készpénzben történik.
A Török bankház sorsjegyeit nagyon keresik és ezért ajánlatos a rendelést postafordulattal,
de legkésőbb folyó évi április 14-ig beküldeni. Nyereményhúzás már április 16 és 17.

Hivatalosan megállapított sorsjegyárak:

Egész sorsjegy
P 24.—

Fél sorsjegy
P 12.—

Negyed sorsjegy
P 6.—

Török A. és Tsa Bankház rt.

Legnagyobb sorsjegyüzlet. Központ:

Budapesti, IV, Szervilla tér 3. szám. (Pósta.ók 167.)

A CSARADI

Tréfa. Irta: László Miklós

Ezen darab magyarországi előadási joga kizárólag Dr. Marton Sándor szupadi kiadványtalanattól szereshető meg. (Bécsi ueca 1. Budapest). Külföldi előadási joga pedig kizárólag Paul Gordon Bühnenvertrieből (Berlin, W. Schwäbische Str. 20) szereshető meg. Az engedély nélküli előadást szigorúan bünteti a szerzői törvény

Személyek: { Glück
Hunyadi
Főpincér
Vendég

(Történik a Minerva kávéházban, délután. Kétoldalt egy-egy asztal, székek. A baloldali asztalnál ül Hunyadi, kétségbeejtően jámbor és rettenetesen borzított figura. Ujságot olvas és a feketét kavarja. Rövid szünet után jobbról jön Glück, mögötte a főpincér.)

Főúr (hóna alatt ujságok): Alázatos szolgálja, Glück úr!

Glück (nagyon ideges ember): Adj Isten, fiam, adj Isten, fiam...!

Főúr: Kapucinert méltóztatik?

Glück: Isten őrizz, fiam! Attól nagyon ideges leszek! Inkább egy pohár hideg tejet és Az Est-et!

Főúr: Hál' Istennek, nagyszerűen teszszik kinézni. (Odaadja az ujságot.)

Glück (legyint): Ugyan! Hidegvizkúra ide, hidegvizkúra oda, még idegebb vagyok, mint voltam!

Főúr: Mikor tetszett kijönni a szanatóriumból?

Glück: Tegnap reggel! Na hozd fiam a tejemet... de siess, mert ideges leszek! Úgyis töletek kaptam az idegbajomat!...

Főúr: Rögtön hozom, Glück úr! (El jobbra.)

Glück (olvas).

Hunyadi (leteszi az ujságot, feláll lassan odamegy Glück asztalához és illedelmesen kopogtat az asztalon): Bocsánatot kérek...

Glück (felnéz): Mi tetszik?

Hunyadi (nagyon udvariasan): Jó napot kívánok!

Glück: Jó napot!

Hunyadi: Hunyadi vagyok kérem.

Glück: Örvendek! Tessék?

Hunyadi: Nemdehár Glück úrhoz van szerencsém?

Glück: Glück vagyok! Mi tetszik?

Hunyadi: A Csaradi úr küldött kérem...

Glück: Kicsoda?

Hunyadi: A Csaradi úr...

Glück (csodálkozva): Milyen Csaradi úr?

Hunyadi (nagyon természetesen): A Csaradi Jenő úr! A Nagymező ueca nyoleból!

Glück: Ki ez a Csaradi úr?

Hunyadi (nem érti, hogy nem értik): Na a Csaradi úr... A Csaradi Jenő úr... a Nagymező ueca nyoleból...

Glück: Mit akar tőlem?

Hunyadi: Hogy tessék nekem a kuffert kiadni, mert ő holnap reggel utazik!

Glück: Ki utazik?

Hunyadi: A Csaradi úr...

Glück (kicsit idegesen): De ki az a Csaradi úr?

Hunyadi (nagyon közvetlenül): Hát a Csaradi úr! A Nagymező ueca nyoleból! A Jenő úr! Az Adolf úrnak a fia! A középső!

Glück: Én semmiféle Csaradi urat nem ismerlek!...

Hunyadi (magyarázza): Dehogynem, kérem!... A Csaradi úr!... a Nagymező ueca nyoleból!...

A Friedler-féle szabadalmazott

„GAMMA” hajnövesztő

egyszermind a hajhullás, korpásodás, hajmolyosodás legtökéletesebb gyógyszerere.

„GAMMA” hajszaan teljesen feleslegessé teszi minden más hajmosó használatát, mert általa a haj és a fejbőr teljesen megszabadul a felrakódott idegen anyagoktól. Orvosiilag kipróbálva és ajánlva. Kapható mindenütt.

FRIEDLER-LABORATÓRIUM

Budapest, VII. kerület, Murányi ueca 46 sz.
Telefón: József 464-71

Glück (idegesen): Mondom, hogy nem ismerem!

Hunyadi: Dehogynem, kérem! A Jenő úr!... A cvikkeres! Nem a bajuszos! A Nagymező ucca nyolcból! Második emelet...

Glück (ordít): Nem érti, hogy nem ismerem? Maga jobban tudja, hogy én kit ismerek és kit nem?!

Hunyadi (naivan): Nem?

Glück: Nem!!

Hunyadi: A Jenőt se?...

Glück (ordít): Se a Jenőt, se Gyulát, se Lipótót! Azt se tudt m, hogy van egy Csaradi a világon!

Hunyadi (előzékenyen): Hogyne! Van! Nem is egy! Hárman vannak testvérek...

Glück: Kik?

Hunyadi: A Cs-radiak!...

Glück: Örülök! Volt szerencsém!

Hunyadi (édesen): A Lujzika most ment férjhez... tetszik rá emlékezni még, úgy-e?

Glück: Azt se ismerem!

Hunyadi (álmélkodva): A Lujzikát! A Cs-radi Lujzikát... nem tetszik rá emlékezni...?

Glück: Nem!

Hunyadi: Nem hiszem! (Magyarazza.) A Lujzika! A Lina néni idősebbik sógorának a második unokahuga! Az a nagy kövér szőke! Kicsit kancsal... Na, a szép Cs radi Lujzika.

Glück: Nézze, barátom, maga engem összetéveszt valakivel!

Hunyadi (álmélkodva): Ugyan?...

Glück: De igen! Higye el nekem!

Hunyadi: Hát nem a Glück úrhoz van szerencsém?...

Glück: De igen! Én Glück Soma vagyok!

Hunyadi: Nahát!... Én a Glück Jenő urat keresem...

Glück: Na látja!

Hunyadi: Akkor a Csaradi úr tévedett!... Ő Jenőt mondott, pedig a Glück úr Soma...

Glück (ordít): Nem!

Hunyadi (naivan): Mégis Jenő?

Glück: Nem! Soma vagyok!

Hunyadi (hülyén): Akkor mégis tévedett...

Glück (magánkívül): Mga téved! Mert maga Glück Jenőt keres, én meg Glück Soma vagyok! (Ordít.) Soma! Soma! Úgy mint: es — o — em — a! Érti?!

Hunyadi (hülyén): Hogyne... Soma...

Glück: Nahát!

Hunyadi: Pedig nekem Jenőt mondtak...

Glück: Akkor keresse meg a Jenőt!

Hunyadi (bambán): Hol lehet ez ilyenkor?...

Glück: Mit tudom én! A lakásán!

Hunyadi: Nincs otthon... Azt mondták, idejár a kávéházba...

Glück: Hát akkor keresse itt a kávéházban!

Hunyadi: Hát én keresem...

Glück: Vagy várja meg!

Hunyadi: Hát én várom...

Glück (ordít): Hát várja! De engem hagyjon békén!

**FAGYÁSOS
TYUKSZEMEKTŐL,
FELTÖRÉSEKTŐL,
MEGKINZOTT
LÁBAK**

Izzadás, bőrkeményedés, égő érzések, kipállás, bokaduzzadás

MA ESTE VEGYEN EGY JÓ MELLEGLÁBFÜRDŐT, MELYBEN ELŐZŐLEG NÉHÁNY DEKA SZENT RÓKUS-LÁBSÓT FELOLD

Az így keletkezett oxigénes, tejszerű víz egy csapásra elmulasztja a láb összes bántalmait. A Szent Rókus-lábsósfürdőből lábai valósággal újjászületnek annyira, hogy járkaálhat egész nap, táncolhat egész éjjel, szaladgálhat egész délután dolgai után a legcsekélyebb fáradtságérzet nélkül. Egy nagy csomag Szent Rókus-lábsó ára 1 pengő 28 fillér. Kapható mindenütt. Ha valahol nem volna beszerezhető,

Szent Rókus gyógyszertár, Budapest, VII. kerület, Rákóczi út 70. szám

Hunyadi: Hát én hogyan...

(Szünet.)

Hunyadi: Meddig kell várnom, kérem?

Glück: Mit bánom én! Ameddig akar!

Hunyadi: De nekem négyre vissza kell menni...

Glück (magánkívül): Akkor menjen vissza a fenébe!

Hunyadi (naivan): Dehogy... A Csaradi úrhoz...

Glück: Akkor a Csar. dival együtt menjen a fenébe!

Hunyadi (megsértődve): Bocsánatol kérek, ne tessék velem így beszélni, én nem tehetek az egészről semmit, engem a Csaradi úr küldött...

Glück (fogyicsorgatva): De kihez küldte?!

Hunyadi (majdnem sírva): Én egy meglett ember vagyok, kérem, én egy negyvenéves ember vagyok, kérem, sőt én már el is múltam negyven...

Glück: Most megint mit akar?!

Hunyadi (sírva): Nekem nem lehet

azt mondani, hogy én hülye vagyok...

Glück: Ki mondta, hogy maga hülye?

Hunyadi (sírva): A Glück úr...

Glück (álmélkodva): Én?! Egy szóval sem mondtam, hogy maga hülye! Pedig mondhatnám!

Hunyadi (sírva): Dehogynem kérem...

Akarta nekem mondani a Glück úr... már a nyelve hegyén volt a Glück úrnak...

Glück: És mi köze van magának az én nyelvem hegyéhez?

Hunyadi: Ahhoz semmi! (Sírva.) De ahhoz, hogy hülye vagyok, ahhoz csak nekem van közöm...

Glück: Ahhoz igen! Ahhoz csak magának!

Hunyadi (sírva): Elvégre az a kuffer nem is az enyém, hanem a Csar. di úré...

Glück: Most mit akar megint a kufferrel?!

Hunyadi (sírva): És én csak privát szívességből vállaltam az egészet, mert a Csaradi úr megkért...

Glück (vigasztalni próbálva): Na, nézze... hát ne sírjon...

Hunyadi (bögve): De sírok! Én egy meglett ember vagyok, kérem!

Glück (idegesen): Na, ne sírjon... na, ne sírjon...

Hunyadi (bögve): De sírok! Velem nem lehet így beszélni, kérem! Én negyvenéves vagyok, kérem!...

Glück: Na, üljön le szépen és várja meg a Glück urat!

Hunyadi (leül, szípoqva): És meddig kell várni?

Glück: Amíg a Glück megjön!...

Hunyadi: Hát már itt tetszik lenni?

Glück: Kicsoda?

Hunyadi: A Glück úr.

Glück: De maga nem engem keres!...

Hunyadi (hülyén): Nem?

Glück: Maga a Glück Jenőt keresi!...

Hunyadi: Persze...

Glück: Én pedig Soma vagyok!

Hunyadi (hülyén): Ki hitte volna?

Glück: Érti már?!

Hunyadi (gondolkozik, aztán egyszerre megéri és boldog mosollyal mondja): Nem!...

HUSVÉT NAGY ESEMÉNYE

A

80

ÉVES

PESTI NAPLÓ

JUBILEUMI SZÁMA

400 OLDAL

MŰVÉSZI ALBUMMAL

Glück (idegesen): Mondja, mit gondol maga, hány Glück van a világon?!

Hunyadi (gesztussal): Sok!...

Glück: Na látja!... Sokféle Glück van! Van Glück Hugó, van Leó, van Péter, van Zuárd, van Endre, van Mátyás...

Hunyadi (hülyén): Ez mind van?...

Glück (belejön): Sőt! Sőt! Van Attila, van Oszkár, van Yili, van Antí, van Józsi, van Bence, van Jesó és van Soma!

Hunyadi (elragadtatva): Mennyi van!...

Glück: És maga melyiket keresi?

Hunyadi: Na, melyiket?

Hunyadi (találgat): Talán a Jenőt?

Glück: Úgy van! Úgy van! A Jenőt! A Glück Jenőt!

Hunyadi: Persze, hogy a Jenőt!...

Glück: Tehát nem engem, mert én Soma vagyok! És maga a Jenőt keresi!...

Hunyadi: De ha én nem találok Jenőt?

Glück (hirtelen dühvel): Akkor dögölj meg!

Hunyadi (sirva): Már megint tetszik velem gorombáskodni... Előbb már olyan szépen beszéltünk egymással...

Glück: Maga állat! Hát nem érti, hogy maga nem engem keres?!

Hunyadi: Én a Glück urat keresem...

Glück: De a Jenőt!

Hunyadi: Nekem az mindegy!... A fő a kuffer!... Én a kuffer nélkül nem megyek vissza!... Mit mondjak akkor a Csaradi úrnak?!...

Glück (magánkiül): Hogy akassza fel magát!

Hunyadi: Akkor megsértődik...

Glück: Akkor megsértődve akassza fel magát!

Hunyadi: Akkor pláne megsértődik...

Glück (magánkiül): Hát nincs kuffer!

Hunyadi (konsternálva): Nincs kuffer?

Glück (ordít): Nincs kuffer! Elveszett a kuffer!

Hunyadi (összeesapja a kezét): Elvesztett a kuffer?

CZIGÁNY ADÉL

virágkiállítás, csokor- és koszorú-
kötészet, rendelést felvevő iroda

BUDAPEST,

VI. ker., Teréz körút 60 sz. (Ufa-épület)

KERTGAZDASÁG: BUDATÉTÉNY.

Vállalja
templomok, sírok, kávé-
házak, éttermek, bálók, lakások
díszítését délszaki növé-
nyekkel

TELEFÓN: 150—70, 261—37.

Glück (ordít): Elveszett a kuffer!

Hunyadi (könsternálva): Istenem!...

Mit fog mondani a Csaradi úr!...

Akkor kell egy másik kuffert venni!

Glück (ordít): Hát vegyen egy másik kuffert!

Hunyadi: Egy olyan kuffer legalább hús pengőbe kerül!...

Glück (felugrik, kikap a zsebéből hús pengőt és odacsapja): Hát itt van hús pengő, vegyen egy másik kuffert, csak ne lássam magát, idióta gazember! (Elrohan jobbra.)

Hunyadi (fölveszi a pénzt, kétségbeesve nézi és elteszi).

Vendég (a másik oldalon bejön, leül

az üres asztalhoz, mögötte a főpincér).

Főúr (letörli az asztalt): Alázatos szolgálja, Weiss úr! Feketét?

Vendég: Kérek egy feketét!

Főúr: Azonnal, kéremalásson!... (El.)

Hunyadi (feláll, odamegy, illedelmesen kopog az asztalon): Boesánatot kérek...

Vendég: Tessék?

Hunyadi (szerényen): Nemdebár Weisz úrhoz van szerencsém?...

Vendég: Weisz vagyok! Mi tetszik?...

Hunyadi: Hunyadi vagyok, kérem... A Csaradi úr küldött a kufferért...

(Függöny)

Jömelek! Segítsek? ...

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden írásához egy szelvény. Aki írásban akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcímezett, felbélyegzett borítékot és írásonként 2—2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

A halál barátja. Változó kedélyű. Nem elég fegyelmezett, nem képes nagy erőfeszítésekre. Nehezen tud ellenállni, ha valamire kedve van. Nobilis gondolkozású és ezért úgy érzi, hogy erkölcsileg felette áll a praktikus, önző és kiesinyes embereknek. Sok rokonszenves tulajdonsága van.

Szívós Péter. Jókedélyű. Iparkodik magának pozíciót szerezni. Energikus és szívós és így szép kilátásai vannak a jövőjére. Írása igazán nem rossz.

See you again. Fejlett ízlése mondja ki minden cselekedete előtt a döntő szót. Kerüli a túlekedést s inkább visszavonul, mint-hogy akaratának erőszakosan szerezzen érvényt. Modora tapintatos és finom. Nagyon következetes, egyéni törvényeihez mindig hí. Nagy kezűgyessége van.

Flore di sogni. Temperamentumos, de erősen kézben tartja magát. Intelligens és iparkodik szabadulni az előítéletektől. Következetes. Nagyon nehezen melegszik fel, iparkodik rezervált lenni. Még nem egészen kiforrott karakter, de minél érettebb, annál értékeesebb ember lesz.

Coqito ergo sum 21. Határozott. Fejlődés egy irányban halad. Tehetséges, van alkotó ereje és fantáziája. Elhatározásaiból nem enged. Modora tudatos, kissé mesterkélts. Kísértések és befolyásokkal szemben ellenálló. Érdekelne további sorsa.

Putty Lia 2-től. 16. Még fejlődőben van. Nagy nyugalmat kényszerít magára. Ugy érzi, hogy kár siettetni a dolgokat. Néhány év múlva többet fog elárulni az írása. Nem tervszerű, de annál erősebbek ösztönei.

Zizi 17. Egyelőre még utánozza azokat, akik tetszenek és imponálnak neki. Legfőképpen a külsőségeken. Szereti a rendet, teljesíti a kötelességeit és engedelmeskedik, ha muszáj. Iparkodjék jobban elmélyülni és megismerni önmagát.

Ramona T. S. Meglehetősen magasak az életigényei. Megköveteli, hogy sokat foglalkozzanak vele. Nem felületes, sőt nagyon bele tud mélyedni egyes témákba, de lényegében társadalmi érvényesülése, saját életének kellemes folyása érdekli a legjobban.

Milyen vagyok? Szombathely. Fejlődése nem volt természetes, nagyon sok mindent elnyomott magában. Ez az oka annak, hogy gyakran elégedetlen. Gőgös. Szigorú kritikus.

Silhouette. Érdeklődő és nagyon kíváncsi. Jó megfigyelő. Figyelmét jobban lekötik a külsőségek, mint a való értékek. Még sokat kell fejlődnie, amíg meg lehet elégedve magával.

22 éves vén lány. Nagyon tartózkodó, szí-

gorú kritikus és nem ismer megalkuvást. Értékes és kifinomodott ízlésű egyéniség, aki azonban nem tudja megteremteni azt a környezetet, amelyben érvényesülhet. Élete formálásában aktívabban kellene részt vennie.

Klára asszony. Magasabb színvonalú élet után vágyódik. Büszke a sikereire és nagyon meg van elégedve magával, Modora kissé erőltetett. Alapjában véve jószívű, de gyakran cselekszik érzéseivel ellentétesen.

Ruga rozo. Szeret tanulni. Alapos. Gondolkozásában nobilis, de naiv és könnyű szép szavakkal félrevezetni. Zárkózottságot erőltet magára.

Mandy szeptember 7. Minden elhatározás nehezen születik benne, mert túlzottan óvatos. Rendszerető, semmi hajlama a könnyelműségre. Szerény. Megérdemli, hogy teljes bizalommal legyenek iránta.

Aranka. Szeret dolgozni. Kiegyensúlyozott egyéniség. Szeret lelkesedni. Megrögzött szokásairól nem szívesen mond le. Őszinte, kellemes és igen önálló egyéniség.

Barna, Felsőgalla. A beküldött írásminta nem elég az elemzésre.

L. K. K. 66. Szereti a rendet, lelkiismeretes. Sok szenvedés van már mögötte, szerencséjére, amint kicsit jobban megy a sora, megfeledekzik a rossz időkről. Tapintatos, mély érzésű, igen értékes ember.

Mary 19. Intelligens. Szenvédélyes és szélsőségre hajlamos egyéniség. Nem tűri a korlátokat. Nagyon intenzív mindenben. Kevés az érdeklődése mások élete iránt. Nagystilű élet után vágyódik. Az a szerencse, hogy erős egyéniség, nem érzékeny és bizalmatlan.

Bécsi 926. Stilosus, határozott egyéniség. Fellépése magas kulturát árul el. Társadalmi szereplésre igen alkalmas képességei vannak. Gyerekkora óta csiszolódott s így kifinomodott az ízlése. Nem tud alkalmazkodni és nagyon nehéz bánni vele.

Ralfi. Még kiforratlan egyéniség. Olyan sokféle iránt van érzéke, hogy csak erőszakosan tudna egységes embert faragni magából, de addig még sokat kell foglalkoznia önmagával. Értékes és rokonszenves egyéniség.

Művelt társaságbelli. Sok érzéke van az igazság iránt. Szeret dolgozni, fontos neki, hogy pozitívot teremtsen magának. Nem szereli az erőszakot. Szorgalmas.

Marius — igen ? Tartózkodó. Öröme telik abban, ha hatalma van az emberek felett. Nem tudja, hogy mit akar. Fejlett ízlése van, meglehetősen hiú is. Intelligens és fejlődésképes.

Váradi 20. Mindenről meg van a maga határozott véleménye. Minden további magyarázat vagy befolyásolás elől elzárkózik. Jóindulatú. Nem szeret sietni.

Barátság I. Kifinomodott és nőies, de ezeket rejtteni igyekeznek. Komoly és mély érzésű. Fél egy kicsit a saját fantáziájától. Nagyon szereti a természetet. Közvetlen, szeretetreméltó, mentes minden kicsinyeségtől. Tapintatos. Nagyon rokonszenves.

Barátság II. Szellemi kérdések jobban érdeklik, mint az emberek. Szereti a csendet. A társadalmi életben jól érvényesül. Kissé fellünnő, de mindenkor a finom ízlés keretein belül mozog. Őnző. Fejlett, magas kultúrájú egyéniség.

Barátság III. Tevékeny. Mást várt az élettől, mint amit hozott. Tiszta lelkű s olyan kikristályosodottan finom, ami minden cselekedetét besugározza. Mindenkor hű önmagához és következetes. Sokat szenvedett, nagyon nehéz korszakokat kellett végigküzdenie. Szívából köszöntöm mindhármukat.

Szöke Anny. Gyakran elhamarkodott fontos dolgokban. Szereti, ha büszkének tartják. Tehetséges, szenvédélyes, szélsőségekre hajlamos egyéniség. Szereti a szépet.

Virágfakadás. Szerény és csendes természet. Alkalmazkodó. Szolgálatkész, szorgalmas, pontos és rendszerető. Sok szeretet van benne és ezt a szeretetet mindenkire szívesen pazarolja.

Mária 28. Hangulatember. Könnyen befolyásolható. Ha alkalma lenne tanulni és képezni magát, nagy ambícióval foglalkozna vele. Sokat vár az élettől, mert még kevés örömben volt része.

Tam. Egyéni meglátásai vannak. Passzív alaptermészetű és ezért sok mindent elmulasztott, amit utólag nagyon megbánt. Anyagi kérdések iránt nincs érzéke. Tapintatos, kedves modora van és fellépése rokonszenvesen szerény.

Kívánsí 18. Kedves és megnyerő is tud lenni. De jaj, ha elhatározza, hogy ezeknek megmutatom, hogy mit tudok! Csasi modorosságokat kényszerít ilyenkor magára. Úgyes és munkabíró.

Mesék az írógépről. Sok mindenre nincsen bátorsága. Nyugodt, kiegyensúlyozott modora van. Megbízható, szereti a kötelességeit. Zárkózott és mértékletes.

Valami mozog bennem. Sok érzéke van a komikum iránt. Szellemes, gyors eszű, nem ismeri a hosszas mérlegelést. A kellemetlenségeket hamar elfelejti.

Grethen. Konvencionális. Rendezett és polgári miljö után vágyódik. Tud alkalmazkodni. Könnyen kezelhető, nem nagyon önálló. Cselekedeteiben kevés a tervszerűség és tudatosság.

Magyarország nem volt, hanem lesz. Alapos és lelkiismeretes. Fél egy kicsit az élettől s ezért bizalmatlan, óvatos. A viselkedése korrekt, súlyt helyez az emberek véleményére. Jövendőmondással nem foglalkozom.

Jázmínvirág. Nagyon kevés az önállósága. Sokat ad a külsőségekre, nagyon hiú a ruháira és igen fontos számára a társadalmi szereplése. Modora összhangban van természetével.

Barna fiú. Még gyerekes, de fejlődésképes. Fegyelmezett, szigorú és követelő önmagával szemben. Sokat foglalkozik önmagával. Világos eszű és alapos.

Jó hazafi. Odaadó és áldozatkész. A hétköznapi életben kissé nehézkes. Nehezen meggyőzhető, de ha valami n ellett állást foglal, amellet tizen-vizen keresztül kitart. Fellépése félnék.

S. Sz. V.

Szerkesztői üzenetek

Olvásóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélró egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” kiadóhivatalának, Budapest, VII., Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Vénusz. A művésznő születésnapja március 27-én van. Küry Klára 1870-ben született. Már régen nem szerepel színpadon. Délután ugyanolyan előadásban kerül színre, mint este. — **Szépség.** Orosz Vilma jelenleg Berlinben szerepel. A kéreztett művésznő nem tagja a Király Színháznak, csak egy szerepre szerződött. — **Glória.** Glória Swanson legújabb filmjében egy gépirónót alakít. A film címe „Queen Kelly”. Sok bonyodalom akadályozta meg ennek a filmnek a bemutatását, mert a művésznő felvétel közben összeveszett a rendezőjével és csak hosszabb szünet után békültek ki és fejezhették be a filmet. — **Piroska.** A művésznő Rákospalotán született. 32 éves. Férjes asszony. Úgyében még nem tartottak érdemleges tárgyalást. — **Vitakozók.** A kenyereslány szerepét Betty Bronson és nem Betty Compson alakította. Compson szöke, Bronson barnahajú. A kis filmszínész azóta már több Al Jolson-filmben szerepelt nagy sikerrel, de ezeket nálunk még nem mutatták be. — **Wienerin.** Asta Nielsen már nem filmezik, színpadon szerepel. Férjével, Gregor Chmarával és társulatával vendégszerepel. Címe: Berlin, Kaiserallee 203. — **Bakfis 1930.** Harry Liedtke beszélőfilmben is szerepel és megnyugtathatjuk, hogy filmjét Budapesten is be fogják mutatni. A filmszínész nő, felesége dr. Chrysta Tordy filmszínésznő. Orvosi rendelet nélkül ne fogadjon el semmiféle szert, mert esetleg többet árt vele, mint használ. — **Bébé.** Mindkét filmszerepet Bebe Daniels játszotta. A filmszínésznő mindig más férfival szerepel együtt, azzal, aki szcenárium szerint a legalkalmasabb a férfi főszerep eljátszására. — **Csillag.** Az idők változnak, lassan a régi sztárok is eltűnnek. Ma csak annak van sikere Hollywoodban, aki kitűnően beszél angolul és emellett kitűnő hangja van. — **Vöröshajú.** Clara Bow címe: Paramount-Famous-Lasky Studio, 5451 Marath Street, Hollywood, California. — **Kispesti lány.** Kertész De-

zsó nős. Levelét címezze a színházhoz. — **Riviera.** Novelláját alkalomilag közölni fogjuk. Figyelje lapunkat, mert grafológusunk csakis a beérkezés sorrendjében válaszolhat. Billie Dove játszotta, partnere Douglas Fairbanks volt. — **Madárka.** A kéreztett művésznőnek csak egy férje volt, a mostani. Származásáról különböző hírek vannak forgalomban. Vannak, akik tudják, hogy nemesi családból származik, mások viszont azt állítják, hogy apja iparos volt. — **H. Mária, Csepel.** Brammer Pálné, IV., Petőfi Sándor u. 20. — **Délibábolvasó. Szeged.** Filmszcenáriumok elhelyezésével senki sem foglalkozik Budapesten. Rövid expozé alakjában kell megírni németül vagy angolul. — **Reménységár.** Savoy-szálló, VIII., Józsei körút. Forduljon levélben közvetlenül az iskolához. — **W. R. Anny.** A kéreztett film főszerepét Victor MacLaglen játszotta. Charlie Chaplin jóval idősebb, mint ahogy ön gondolta. Gösta Eckmann címe: Stockholm Hjorthogsvagen 19. — **Rose.** Ivan Mosjoukine körülbelül nyolc éve filmezik. Sokáig Párizsban filmezett, majd Hollywoodba ment, jelenleg Berlinben filmezik. Nős ember, felesége Agnes Petersen dán származású filmszínésznő. — **Vidéki fiatalember.** A művésznő — saját bevallása szerint — 22 éves és ezt elhíhetjük neki. Váci ucca 76. — **Színházjáró.** A glasszékesztyűt a benzinnel való tisztítás megkeményíti. Színes bőrkesztyűt a következő szerrel tisztíthat: stearint éterben felold, majd egy kis szalmiák-szeszt ad hozzá és ugyanannyi borszeszt önt bele, amennyi étert használt. Ezt a szert használat előtt jól rázza fel. — **Utolsó remény.** Arcát, kezét kenje be finom angol vazelinnal, ezzel sokszor jó eredményt érhet el. Ha arcára ezután is száraz maradna és hámlana, úgy okvetlen forduljon orvoshoz. — **Rendező.** Rendezői tanfolyam csak a Színiakadémián van. Ide okvetlenül szükséges a középiskola. Ha csak színész akar lenni, akkor bármelyik színiiskolába beiratkozhat a középiskola négy osztályának elvégzése mellett. Szülői beleegyezés is kell. — **Orgonavirágzás.** Küldje be, majd megbíráljuk. Versekkal jóidőre el vagyunk látva. Fejes Teri József ucca 31 alatt lakik. — **Szeretlek.** Edmund James Baron v. Rotschild Páris, John D. Rockefeller, Pocanto Hills at Tarrytown N. X. U. S. A.

Kis fejtető * — nagyoknak *

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65
66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78
79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91

Vízszintes sorok : 1. A függőleges 4 is az volt 10. Gyengéd tiltakozás 11. Csapadék 14. Színházban játszik 15. Ül 17. Kérdő szócska 18. Nemzet és ige 19. Kérdő szócska 20. Erősen folyik 22. Termény 23. Még nem kelt fel egészen a nap 25. Folyadékot fogyaszt 27. „Ó”-vel felesee van 29. Ékezet nélkül számviz 30. Ilyen gondok is vannak 32/a. Hírneves regénytár 33. A függ. 4-nek is ez volt a foglalkozása 34. Felsegém ragja 36. „A”-val világhírű költőnk 38. Rágcsáló 40. Nagyon szép 43. Istentisztelet 44. Aki . . . az talál is 45. Olasz pénz mássalhangzó 46. Tagadó szó 47. „T”-vel a végén férfi keresztnev 48. Háziállat 50. Fordítva angol helyeslő mássalhangzó 51. Isszák 54. Egyszerű gép 56. Bonviván neve, de mesterség is 61. Határrag 62. Festék 64. Hírneves zeneszerzőnk vezetékneve 65. Fordítva folydogál 66. Lejtőre mondjuk 69. Hírneves országgyűlés helye 71. A függ. 4 egy alkotásának címe 75. Fém 76. Szerszám 77. Korhol 78. Régiség 80. Színészünk

vezetékeve 81. Folydogál és lüktet 82. Azonos magánhangzók.

Függőleges sorok : 1. Izraelita, másképen 2. Katonai egység 3. Tagadó szócska 4. Világhírű magyar komponista teljes neve 5. Német birtokos névmás 6. „A”-val rossz tojás 7. Igekötő 8. Kártyajáték fonetikusan 9. Ór teszi 10. Állat 11. A 4. egyik alkotásának címe 12. Női keresztnev 13. Rag 16. Névmás 17. A függ. 4 egy hírneves alkotásának címe 21. Vadász igéjének mássalhangzó 24. Király francia nyelven 26. Végtag 28. Téli sporteszköz 31. Ismeretlen adakozó 32. Összetett mássalhangzó 34. Ennek a színháznak volt karnagya a függ. 4. 35. Molnár Ferenc szerint ilyen szerelem is van 37. Bűnöző társ. 39. Kötőszó 40. Főrang rov. 41. Angol helyeslő 42. Mindenkinél van 49. Szerzetes 52. Jótékony ige és latin prepozíció 54. Fejed fölött van 55. Sőr készül belőle 56. Büntető rugás 57. Ablakon van 58. Három latin nyelven 59. A gyémánt is az 60. Tagadó szócska 61. Ha túlságba visszük, már szakazunk

mus 63. Helyhatározó 67. Azonos betűk 68. Türelmetlen szécska 70. Dal 71. Zizeg 72. Ékezet nélkül hűz 73. Munkánál fontos 74. Végtag 79. Kicsinyítő rag.

A 12. számban közölt keresztrejtvény helyes megjelölése. Vízszintes sorok: 1. Március huszonegy 14. Éró 15. Zoró 16. Rádió 17. Lat 18. Olav 20. Kortés 22. Ed (de) 23. Alibi 24. Ák 26. Gát 27. Yo 28. Rá 30. Ovális 33. Es 34. Kantározás 37. Re 38. Or (ro) 39. Agata 40. Lép 41. Boronál 45. Notabene 48. Idomított 49. Lepel 50. Dominál 51. Rákos 53. Ol 54. Tűzok 56. Nemzeti 60. Si 61. Ék 63. Eb 64. Áron 66. Kikel 69. Triko 71. Retek 73. Illat 74. Hítves 76. Itt 77. Szita 79. Anya 80. Ulk 82. Oda 84. Rt. 85. Éti 86. Krétakör 89. Napam 90. Duda.

Függőleges sorok: 1. Melegebb idő várható 2. Áradás 3. Rót 4. Iboya 5. Szab 6. Hóvirág 7. Ur 8. Soká 9. Prr 10. Nánhás 11. Ede 12. Gis 13. Yo 19. Lion 21. Okozat 25. Csepel 29. Áron 31. Vá (A. V.) 32. Iréne 34. Kromit 35. Tálaló 36. Otomán 38. Orom 40. Lep 42. Odol 43. Ninus 44. Atázik 46. Olom 47. Beszerez 52. Kelt 55. Kéklik 57. Ebi 58. Iró 59. Pottyán 62. Kelt 65. Rein 65/a. Neva 67. H 68. Lator 70. Kettő 72. Ke. 75. Suta 77. Satu 78. Irka 81. Lim 83. Déd 85. Ép 86. Kő 87. Ad 88. Ri.

Amiről mindenki beszél

1. Melyik évben választották meg Kossuth Lajost Pestvármegye követévé?

2. Ki volt az első magyar operaszöveg szerzője és mi volt az opera címe?

3. Melyik évben odták 600-szor Budapesten a „János vitéz“-t és melyik színházban?

4. Ki a „Guliver utazásai“ című mű szerzője és milyen nemzetiségű volt?

5. Ki volt Erzsébet királynénk (I. Ferenc József feleségének) gyilkosa és hogyan fejezte be életét?

6. Hol, melyik évben gyilkolták meg Nagy Lajos királyunk testvérét és ki volt az?

7. Milyen királyi kézirat alapján állították helyre hazánkban az 1848-i alkotmányt? Mikor adták azt ki?

8. Ki a „Magyar Anekdotalincs“ szerzője és milyen összefüggésben van vele az 1857-i évszám?

9. Mikor, kik között zajlott le a lipcei csata és kinek vereségével végződött?

10. Ki az „Antonia“ szerzője és melyik évben mutatták azt be New-Yorkban?

11. Melyik évben vált el Molnár Ferenc Fedák Sárítól?

12. Melyik évben döntött Velence lakossága, hogy Olaszországhoz csatlakozhasson?

13. Melyik évben, kik között folyt le a trafalgári tengeri csata?

14. Melyik évben állapították meg a pengő szorzószámát 12.500-ban?

Ki tud válaszolni?

Két betűből álló kicsinyítő rag ez.
De egy „r“ betűvel, már végtagot jelez,
Ha egy magánhangzó jön még a végéhez
Oda szoktad verni szőlődnek tövéhez.
De ha a franciák egy birtokos ragját
Ernek a szécskának élébe ragaszlják
Azt meg az használja
Kinek jázik lába.

BETŰREJTVÉNYEK

Világhírű zeneszerzőnkkel kapcsolatban

fej Z $\frac{e}{e}$ diri

káka tövén à 120 P s ü L &
költ a ruca

$\frac{z}{o}$ tudós csöve Π Tolnai Világ Lexikon v L &

Π szerszám $\mathcal{O}T$ ee
s ee a a a a a a a a

A 12. számban közölt rejtvények helyes megjelölése

Amiről mindenki beszél. 1. 1897-ben. 2. Kirchoff Gusztáv német fizikus. 3. 1897-ben. 4. Gounod Károly. 5. 1448-ban Murad szultán és Hunyadi János között. 6. 1797-ben Dalmáciát és Isztriát kapta. 7. Söjtörön szül. Deák Ferenc. 8. 1812-ben I. Sándor. 9. A második aacheni béke véget ér 1748-ban. 10. A hősök emléke Regensburg közelében 1842-ben. 11. 1830-ban. 12. Förster Emil német építész. 13. 1921-ben. 14. 1921-ben Herczeg Ferenc.

Betűrejtvények. Kikelet. Szerelem hónapja. Virágáros. Szántás vetés. Madárének. Kíránduló hely.

Körbetűrejtvény. *-tól kiindulva és 7-es ugrásokkal a következő szöveget kapjuk. — Tünető felvonulás.

Előfizetési ár:

$\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér, $\frac{1}{2}$ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 60 Groschen.
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Szerkeszti: POGÁNY JÓZSEF

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰ-
INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT

Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZSI GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423-39 és József 423-50